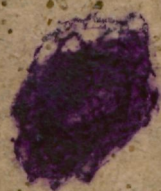




all of

*[Faint, illegible handwritten text]*



Monned

Raunid Waimolikkud Laulud,

mis

meie Eesti Ma rahwa

Laulo Namato

jure pandud

nende heaks,

kes süddamest Jesust nouduwad,  
ning uskus Temma sisse, ja Temma  
armastusses püüduwad juurduda, kas-  
wada, ja wägge wõtta.



---

Trükkitud 1829 Aastal.



257.

O du Liebe meiner Liebe 26.  
Ommal wifil:

Urmes Jesus, armastaja! Kallis õnnis-  
reggia! Surest armust kannatada Wõtsid ras-  
te waewaga: Mo heaks tappalammas ollid,  
Widdid surma minnema: Keik mailma pattud  
tullid Maksma omma werrega.

2. Arm! kes sinna olled nutnud Õllimäel,  
werd higgistand: Waewasse sa olled tõtnud,  
Ja mind kindlast armastand: Olled wõtnud  
kannatada Jesa wihha welega: Ukski ei woind  
waigistada, Mis so surm woind lõppeta.

3. Arm! kes hädä julgest kandes Hirmsaste  
said pillatud: Arm! kes rasket wallo tundes  
Surmast ei saand nelatud: Arm! kes ennast  
lahkels näitnud, Kui õhk, rammo, otsa saand;  
Kui hing ibhust ärralahknud, Olled siiski ar-  
mastand.

4. Arm! kes sinna mind ka wõtsid Hinge  
heitse armasta, Armastusfest mulle tõtsid Appi  
hallastuslega: Jesa holeks sa mind andsid:  
Suresse pallusid mo eest; Risti waewa mo eest  
kandsid, Gest mind peastsid wihha käest.

5. Arm! kes kinnitasid mulle Jo ni mitme ha-  
waga,

waga, Et ma piddin jáma sulle Sinno pru-  
diks löpmatta, Arm! siis wõtko sinno südda,  
Mis on urmne, werrine, Waigistada feik  
mo hädda, Mis siin juhtub minnule.

6. Arm! kes sinna olled surnud, Ja mull' risti  
kõlges seäl Kaddumatta warra saatnud: Mõtten  
ma so werre peäl', Oh, kui wägga siis sind tän-  
nan, Et sa hawatud mo eest. Te, et sinno käl-  
ges hingän, Kui hing lahkeb ihho seest.

7. Arm! kes surma waewa näinud, Ja mo  
kõlma hinge eest Kõlma hauda olled läinud,  
Sind ma tännan süddamest, Et sa wallus  
hinge heitsid, Et woin ikka ellada; Önnistusse  
mulle saatsid: Jggawest mind armasta.

258.

Liebe, die du mich zum Bilde ic.

Wisil: Jummal Ma ning taewa Loja ic.

Arm! kes sa mind olled lonud Omma nõo  
járrele; Arm! kes patto wasto tonud  
Önnistust mo hingele: Arm! sind ärrawal-  
litsen, Et so pärralt ikka jáán.

2. Arm! kes sa mind wallitsenud Enne kui sain  
sodud weel; Arm! kes innimesseks sanud,  
Keikis meie wisi peäl. Arm! sind ärrawallit-  
sen, Et so pärralt ikka jáán.

3. Arm! kes sa siin kannatafid Mo eest  
surma hukkatust; Arm! sa nenda walmistafid  
Mulle rõmo, önnistust; Arm! sind ärrawal-  
litsen, Et so pärralt ikka jáán.

4. Arm! kes on Waim, ello, wäggi, Walgus,  
tõdde, fanna, te; Arm! kes ennast orjaks teggi,  
Et

Et mind aitaks truiste: Arm! sind ärrawallit-  
sen, Et so pärralt ikka jáán.

5. Arm! kes omima ikke alla Pannud mo meelt  
ihhoga; Arm! kes sa feik melewalla Mo kääst  
wõtnud, süddant ka: Arm! sind ärrawallitsen,  
Et so pärralt ikka jáán.

6. Arm! kes palludes kääst tõstab Mo eest, ja  
mind armastab; Arm! kes ausast mo eest kostab,  
Werrega mind lunnastab: Arm! sind ärrawal-  
litsen, Et so pärralt ikka jáán.

7. Arm! kes wõttab minno kehha Ärratada  
haua seest; Arm! kes annab mulle nähha Au ja  
rõmo iggawest: Arm! sind ärrawallitsen, Et so  
pärralt ikka jáán.

259.

Jesu, Kraft der bliden Herzen, ic.

Wisil: Jummal Ma ning taewa Loja ic.

Arwa waimo toetaja, Hingaminne wallo sees,  
Abhastusses rõmustaja, Jesus! arst, kui  
surm on kääs, Kallis rohhi, mis siin ikka Par-  
randanud hinge wigga.

2. Pärreis pat on wägga rikkund Süddant kur-  
ja himmoga, Ihho, hinge läbbi tikkund, Et ma  
ollen ellota: Keik mo werri, feik mo üddi On  
üks hirm, ja patto tüddi.

3. Kurrat, lihha, ilm mo peäle Ömmad noled  
aiawad, Ja mind, kui ma tousen, jälle Patto  
alla tükkawad, Et ma sattun häbbi sisse, Enne-  
go saan hingamisfe.

4. Kui mo waim sind wõttab nouda, Kelab  
laiskus tedda weel: Kui so waim mind tahhab  
hoida,

hoida, Kikkub sedda lihha meel: Ei ma suda en-  
nam kanda Omma raske patto hädda.

5. Oh kes wöttab minno süddant Surma ih,  
hust peästada! Sa, mo arst, ja wäggen Zs,  
sand! Woid keik wigga parrata: Sa woid wal-  
lo wähhendada, Sa woid surma kautada.

6. Wötta mind so armo läbbi Zehha sinno  
farnatseks; Siis so werre wäest mo többi Par-  
raneb so kituseks. Kui so waim mo harwad  
woiab, Siis mo südda abbi leiab.

7. Kui sa siis, mo peästja! wöttad Zsi mo  
sees ellada; Käl siis keik mo soned töttad Zaitma  
ue eloga. Sinno wägge tahhan hoida Meles,  
ja full kitust anda.

260.

Jahre fort, Jahre fort! Zion Jahre 2c.

Ommal Wisil:

Eddasi, eddasi! Sion minne walgusses Eddasi,  
ja seista noua Esfimesse armo sees, Ello  
hallikassee joua, Kitsast uksest minne allatsi Ed-  
dasi, eddasi.

2. Kannata, kannata, Sion wötta otsani  
Hädda, laitmist julgest kanda! Oll ustaw sur-  
mani, Jesus tahhab kroni anda, Sion, kui us  
wöttab hammusta, Kannata, kannata.

3. Taggane, taggane! Sion taggane, kui ilm  
Körfust, rahha wöttab näita, Ydörge ärra sest  
so film, Ärra töhna pole heida: Sion! ilma rö-  
must foggone Taggane, taggane.

4. Selleta, selleta, Sion waimo selleta, Kes  
sind keikpiddi kiusab, Jätta tedda kuulmatta,  
Käi

Käl ni, kui so täht sind sadab, Sion head ja  
kurja wötta ka Selleta, selleta.

5. Wäggise, wäggise Tuugi näüd Jummalas-  
se, Sion minne waimus wabmaks, Ärra jä  
teps surmasse, Jesusses sa haljaks offaks; Sion  
näust tükki wäesse Wäggise, wäggise.

6. Ilmuta, ilmuta! Sion wäes end ilmuta,  
Et se wenna arm on situd, Näita, mis se teeb  
foga, Kellest prudiks ollid hütud; Sion, et uks  
lahti tehtud ka, Ilmuta, ilmuta.

7. Kindlaks jä, kindlaks jä! Sion pea mis  
sul on, Ärra wötta leigeks mišina, Waat, et liggi  
jouab kroon; Mis on tagga, jätta sišina.  
Sion, kui on wiimne hädda ka, Kindlaks jä,  
kindlaks jä.

261.

Hüter, wird die Nacht der Sünden 2c.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd 1c.

Eks löppe pea wabhimees, Se patto ö, kus  
ollen sees? Ons sedda ööd weel paljo? Eks  
kau wehhest pimmedus Mo süddamest, ja holes-  
tus, Mis kowwem on kui kaljo.

2. Oh saaksin nenda walgustud, kui Ma  
saab päwast römustud; Mo hinge päike touse!  
Ma ollen kütta ja seggane, Mo walgus ja mo kar-  
jane! Oh tötta tulles, juse!

3. Gest meie udes seädukses Jo ellame, ja tund  
on käes, Et walgus peab sama: Ma siiski rum-  
malus sega Weel pean taplema, et ma Ei öppind  
weel sind tundma.

4. Jo meie ö on löppenud, Et sa, mo Jesus,  
a tousez

tousenu; Mind õ weel kinni hoiab: Sepärrast wõtta mulle ka, So ommale nüüd paistada, Kes walgust sada nouab.

5. Sest kuida minna päwa tödd Woin tehha? Kui ei nä kui ödd, Ja mul so joud ei tõtta? Kuis armastust woin näidata, Ehk allandusses eelda, Ja patto õ tödd jätta?

6. Oh süta omma tuld mo sees, Et hingel polleks enneses Nüüd ennäm waewa nähha; Ma ollen pimme ussike, Mind walgustia, mo Jesuse! Et jouaksin head tehha.

7. Käl aimoke on moistus ses, Hing polle siiski walgust ses; Sa kallis Jesus isse, Sa pead päite ollema, Ja mulle walget teggema, Ning paistama süddamesse.

8. Hing! silmade eest pead sa Keik katted ärra panna, Need keelwad walget samast: Silmi peab puhhas ollema, Kui Jesust peab leitama So süddant walgustamast.

9. Mo silmi putu, terweks te Ja Kolbawalk, et selgeste Ma selletan keik tehha: Sest siis on bige hädda kä, Kui päwal silmad ühteke Sest walgest ei woi nähha.

262.

Solle ich meinem Gott nicht singen 1c.

Wisil: Wõtta Jesandat nüüd fita 1c.

Keik mo kõhhus tänno tehha Jummalale ilma peäl? Sest ma saan kül keikist nähha, Kui ni helde temma meel. Polle muud kui armastada, Mis on temma waimo sees, Et keik hoiab kannatada.

kannates, Kes siin auustawad tedda. Aeg keik asjad lõppetab, Jummal ikka armastab.

2. Ni kui kottas poiad mattab Omma kahhetiwaga, Nenda ka mind Jummal kattab Keikpidi armoga; Kui sain emma ihhus lodud, Jhho, hinge andis mull', Ja ka pärrast toidust kül On mo kätte rohkest todud. Aeg keik asjad lõppetab, Jummal ikka armastab.

3. Ei ta Hoeg ni kallis olle: Mo eest annab tedda ta, Et ta pididi pörgo tulle Kustutama werrega. Oh need armo süggawused! Kuida woib mo nõdder meel, Ehk ta ussin kül on teäl, Moista keik need armastused? Aeg keik asjad lõppetab, Jummal ikka armastab.

4. Omma waimo, bigeks saatjaks Temma annab sanna sees, Et ta mulle juhatajaks Olleks, Kui on hädda käes; Et ta minno süddant täidab Pühha kalli ussoga, Mis teeb surma kadduma, Pörgo temma kinni koidab. Aeg keik asjad lõppetab, Jummal ikka armastab.

5. Minno hingel on ta noudnud, Keik head tehha järgeste; Jhhule ka appi joudnud, Kui sel olnud kuisas kä; Kui mul joudo polle olnud, Ja ma seisin abbita, Siis on omma rammoga Jesus mulle appi tulnud. Aeg keik asjad lõppetab, Jesus ikka armastab.

6. Täewas, maad ja nende wäed On mo kasuks seätud, Mis film näab, mis katswad käed, On mo kätte jäetud, Weiksed, willi ja keik rohhud, Orgus, ja mis mäe peäl, Mis on metsas, merres seäl: Se keik täidab meie kõhhud. Aeg keik asjad lõppetab, Jesus ikka armastab.

a 2

7. Kui

7. Kui ma maggan, temma murre Walwab/  
Finnitab mo meest, Et ma pattusse ei surre: **J**  
ka tunnen armo seält; Kui mo Jesus pollefs tul-  
nud, Egga mind ni juhhatand, Ei ma ollefs ab-  
bi saand, Kui muss' hädä kätte tulnud. Aeg  
keik asjad löppetab, Jesus ifka armastab.

8. Monda suurt ja rasket hädä On küt Fur-  
rat walmistand; Ei ma tal tunnud sedda, Ei se  
minno liggi saand. Ma sain ingli abbi nähha,  
Kes on saatnud kaugele Urta, mis se waentlane  
Mulle püdis pahha tehha. Aeg keik asjad löp-  
petab, Jesus ifka armastab.

9. Mikui issa murret kannab Egga ühhe laps-  
eest; Ehk ta wahhest hirmo annab Neil', kui  
elkivad ta läest: Menda wöttab minno Jesus  
kannatada minnoga, Ei ta raiu mödgaga:  
Witfa hirm on minno nuhtlus. Aeg keik asjad  
löppetab, Jesus ifka armastab.

10. Kui ta hirmutab ja hawab, Ehk on libbe  
minnule; Siiski mulle kasso sadab, Kui ma  
mõtlen diete, Et ta mulle hirmo annab Kui se,  
kes mind armastab, Ilma selisist lahbutab,  
Nisti läbbi taewa tommab. Aeg keik asjad  
löppetab, Jesus ifka armastab.

11. Minna tean tõest sedda, Pean kindlast mõt-  
sema, Nisti innimeste hädä Peab üksford löp-  
pema. Kui on talwe otsa sanud, Tulleb sui:  
rõõm nendage Tulleb risti järrele Sella', kes  
on kannatanud. Aeg keik asjad löppetab, Je-  
sus ifka armastab.

12. Et nüüd Jesu armastuses Volle otsa näh-  
hage, Gest ma palun allanduses, Issa, kui  
fo

so lapsok: **E**e, et woin sind auustada Keiges  
ommas ellus tõest, Ödd ja päwad keigest wäest,  
Kunni saan sind armastada Ja sind kita südda-  
mest Teises ilmas iggawest.

263.

Guter Hirte, willst du nicht zc.

Wifil: Jesus dnnisteggia zc.

**E**ks sa heida, Karjane! Armo omma lamba  
peäle? Wötta mind so süllesse, Juhhata  
mind õige tele. Eks sa tahha hädä sees Aidata  
mind, abbimees!

2. Wata, kuidä elsin ma Kalksipiddi, oh mis  
murre! Tulle, wötta, wi mind ka Omma lam-  
bokeste jure. Lamba lauta sada mind, Kus  
keik lambad tundwad sind.

3. Sind ma püan kangeste Nende hullas  
taewas nähha, Kes sind kuitwad järgeste, Ükski  
woi neil' kahjo tehha; Nõmo sawad kartmatta,  
Ei woi tal elkida.

4. Gest siin on mul kitsas kää, Minna ellan  
murre järgest, Waenlased ka allate Minno  
ümber piirwad kangest, Et ma waene lambok-  
kähho ei sa ialge.

5. Mind oh! ärra lasse sa Huntidele osaks  
jada! Karjane, oh sita sa, Et ma neist woin  
lahti sada: Wi mind omma lambokest Taewa  
lauta hädä seest.

a 3

264.



264.

Erschein du Morgenstern 1c.

Wisil: Oh wagga Jummal, kes 1c.

End näita loido-täht, Pääw paista mulle selgest, Mo Jesus! walgusfeks Ja minno sisse järgest; So armo tullega Mind läbbi sojenda, Ja selle walgega Mo süddant uenda.

2. So tõe waimoga Te mulle sedda puhtaks, Et lähhäks teik mo tõe So armastuses pühhaks; So walgus täitko mind, Et Issal' au sest saaks, Ja temma arma leel Mind paistes kosjutaks.

3. Mull' anna sinno sees Siin kää ja teik teha, Et pimme, kawwal nou Jääks teikis minnust mahha; Mind omma silmaga Kätyviddi tallota, Et sinno järrel käin, Kui ele lähhäd sa.

4. Te et teik pölgades Sind üks meles hoian, Sind ommaks walgusfeks Ja elluks ifka nouan; Mo kōrwad lahti te, Et pannen tähhele, Mis rāgid; tomma mind, Siis jooksen järrele.

265.

Ihr armen Sünder kommt zu Hauf 1c.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd 1c.

Et tulge kōkko, pattused! Et ruttage sūallused! Kui kōormatud, ja waesed; Waat, Jesus süddant lahti teind Neil, kes on wägga kurwaks läind, Ja tundwad wiggadused.

2. Ja wōttab wasto pattused; Siis tulle: Jesus wakkub kät, Sind tahhab ärrapeasta. Oh! tulle nuttes, uskudes, Ja jalge ümber hakkades; Ja wōttab hallastada.

3. Üks

3. Üks karjane ei lammaske, Mis elkind on, ja näljane, Ei jätta ial mahha; Ühheksakümmend ühheksa Ja jättab kõrbe holeta, Ja otsib ühhe tagga.

4. Waat! Jesus otsib süddamest Sind ärra, Eaddund lambokest, Kunni Ja saand sind leida. Oh hing! end leida anna ka, Ja hawadesse poe sa: Ja woib weel armo heita.

5. So arm on suur, mo Jesuke! Ma waene tullen allaste, Oh! hallasta mo peäle! Ma olen tal, mis elkind, Ja pattudega wōrkutud; Mind peasta, sata tele.

6. Oh! hädda mul, et sinnust ka Jo wägga olen lahkund ma. Müüd taggasi mind hūa So lamba lauta; wōtta sa Mind sallakimpust peastada. Mo südda muud ei pūa.

7. Te, et so lambokesfeks jāän, Ja sind, mo ainust karjast, nāän Siin ellus, surmas ifka; Te, et mailmast pōggenen, Kui Jummalala laps murretsen, Et tūhjast ei sa wigga.

8. Mind peasta, Issand! allati: Mind hoia järgest surmani, Et uskus ellan ifka. Mind hoia sinno õigusses, Ja õige pūhhitusse sees; Siis polle karta wigga.

9. Oh! wōtta omma tuikest, Mis kaitsemist pūab sinno kääst, So hawus warjul hoida. Mind kela patto teggemast, So waim mind wōtko wāggewast ka kinnita, ning woida.

266.

Ihr Seelen! suht, ja sinlet hin 1c.

Wisil: Armas Jesus! awwita 1c.

Hinged! allandusse sees Heitke ennast Peastja ette;

ette; Wõtke õige usso wäes Selge armastusse  
lätte; Urge liaks kurvastage: Nõmus endid  
allandage.

2. Jssand paljo head on teind, Meile ikka ab-  
bi saanud, Meie rõõm on sureks läind Gesti,  
mis südda ihhaldanud: Sedda Jesu linna nä-  
me, Waimus, ja nüüd lätte same.

3. Sedda wägge tunneme, Mis meil teised tun-  
nistanud! Ühhes nouus olleme, Redda Jesus  
walgustanud: Süddames kül same nähha, Mis  
seälsammas tulleb tehha.

4. Waat! se keik on teadmatta Jlmale, mis  
sõgge, rummal; Sellele on moismatta Keik,  
mis süddames teeb Jummal; Kui waid hoiame,  
mis enne, Ja weel pakkub Jesukenne.

5. Pühhade suits püsti jääb, Se, mis nende  
palmest touseb, Meie näme, et se lääb kõrges-  
se, ja ikka suitsseb. Ingli passun kangest hääb, Ur-  
mo kolutada püab.

6. Waimus kinni hakkame Teine teist kätpidi  
isse, Ühtlasse keik waume Armastusse pohja sis-  
se, Ühhest armo koljust jome, Ühhe armo te peäl  
kääme.

7. Kullab hädda tunneme, Et se te on ohhaka-  
ne, Mitmes waewas olleme; Siiski meie kanz-  
natame: Parremat teed ei woi olla, Kus peäl  
woime taewa tulla.

8. Surma ello ellage Wasikad mailma  
tallis! Tõhke kül, mis tahhate! Meil on teine  
ello tallis: Omma ello kautame: Seie surres  
ello same.

9. Agga, Arm! mis olleme, Et meid passuna-  
ga

ga hääd Ohho sõmaiale, Ja meid heaga täita  
püad? Meie waesed ehmatame, Et so armo näh-  
ha same.

10. Meie wasto wõttame, Mis sa armust tah-  
had anda; Palludes nüüd tõttame, Et sa mur-  
ret wõttad kanda, Et sind ikka armastame, Ja  
so sarnatsiks siin same.

11. Jssa aeda harrima Peab sures kannatus-  
ses; Taimed lähwad närtisima Esimeses hak-  
katusses; Muldas seemned räppastawad, Enne  
kui need haljandawad.

12. Keik so õnsa waewa sees Tahhame tõdd  
truist tehha; Jssand! olle abbimees, Runni sa-  
me rahho nähha. Kät se peäle soga löme; Aita  
siis so tahtmist teme.

267.

Jesu! meiner Seelen Leben ic.

Wifil: Südda, mis sa murretsed ic.

Hinge ello, Jesuke, Kes keik tunned selgeste,  
Mis on waimo pohja sees, Nääd sa ommas,  
nääd sa ommas walgusses.

2. Sinna kaisud, mis ma teen, Rägim, nouan,  
iggatsen, Mis ma ial hakkam teäl, Arwab ärra,  
arwab ärra sinno meel.

3. Sedda wägga himmustan, Et mis tahhad,  
tehha saan, Aita, et nou lorda lääb, Kauta,  
mis, kauta, mis wasto teeb.

4. Anna, et mis tahhad sa, Ikka on mo melest  
hea, Waewas ni, kui rõmo sees, Ni siin, kui  
teäl, ni siin, kui seäl sinno ees.

5. Kes so tahtmist möda teeb, Se kül ingli ello  
nääd,

nääb, Ja woib pörgo wallus ka Omma hinge,  
omma hinge jahhuta.

6. Agga kes ei jätta sull' Melewalda, tunneb  
kül, Et ka taewa rigi sees Pörgo waew on, pör-  
go waew on süddames.

7. Sinno tahtmist ihkama, Omma tahtmist  
wihkama, Teeb, et kurb meel rahhoga Wallo  
sees woib, wallo sees woib ellada.

8. Ennesega woitlema, Omma tahtmist sõitle-  
ma, Annab siin jo sagedast Maitsta taewa,  
maitsta taewa maggusast.

9. Oh siis tahhan sundida Omma süddame, et  
ma lihtegi ei hakka teäl, Kuid mis tahhab, Kuid  
mis tahhab sinno meel.

10. Kutsud sa mind taewasse, Eks ma sedda  
iggatse? Lütkad sa mind pörgusse, Mis sa teed,  
se, mis sa teed, se on hea tõ.

11. Aaga sinno hinge kooru, Werre higgi, kib-  
be surm Näitwad, et se ial sul Meles polnud,  
meles polnud tehha mull'.

12. Tahhad siiski sa mo peäl' Ue woewa panna  
weel, Et ei kusti rõmo nä, Sündko sinno, sünd-  
ko sinno tahtminne.

13. Kui mul häddas aitmatta Tulleb palwest  
lahkuda: Siis ma mõtlen: egga ma Tahha, mis  
ei, tahha, mis ei tahha sa.

14. Tuhub mulle teotus, Wangus, waesuh,  
hirmutus, Ja weel ennam kannata, Sündko ni,  
kui, sündko, ni kui tahhad sa.

15. Ehk kül tuhbat surma nään, Hinge häd-  
das nõdraks lään, Siiski saan ma rõmo sest, Et  
se tulleb, et se tulleb sinno käest.

16. Kui

16. Kui sa tahhad kibbeda Nistiga mind Kiu-  
sata, Te, kui tunned, minnoga, Minna tahhan,  
minna tahhan kannata.

17. Agga et ma weelei nä Selgest, mis so taht-  
minne, Oh! siis õhkan, selleta Sedda mulle,  
sedda mulle, õypia!

18. Aita, et so walgusfes Moistan teiges om-  
mas töös, Mis on sinno tahtminne, Ehk mis  
petwa, ehk mis petwa lihha tõ.

19. Kui mind aiab minno meel, Ehk ka Kiusab  
lihha keel; Kela so nouks arwamast, Ehk kül  
näitaks, ehk kül näitaks illusast.

20. Jesand! tahtma olled sa Annud, aita teh-  
ha ka, Et ma teen siin ilma peäl, Mis sa tahhad,  
mis sa tahhad üllewel.

21. Aita tehha Jesuke! Kurja lihha tallitse;  
Et sa korda ellades, Mis ei tehta, mis ei tehta  
sinno wäes.

268.

Meine Seele, willt du ruhn re.

Wisil: Armas Jesus arwita re.

Hing, kui tahhad hingada, Ja head põlwe  
õikka nähha; Kui sa piad, et ei sa Himmud  
sulle waewa tehha, Wõita Jesust armastada,  
Agga keik ruud unnustada.

2. Et weel ükski kurwaks läind, Et ta Jesust  
armastanud; Et weel ükski hädda näind, Et ta  
Jesusele sanud; Jesust üksnes armastama, Se  
on tõest õnsaks sama.

3. Sedda noudes nouad sa, Mis sull' sadab  
parrast tullo. Temma arm sull' annab ka Tae-  
wast

b 2

wast rõmo, taewast ello. Temma arm teeb, et  
süin waewas Sinno järg on, kui seal taewas.

4. Kui nüüd piin ja ahbastus Sind ei pea kinni  
wõtma, Kui sull' õige rõmustus Ja täis rah-  
ho peab tõtma; Wõtta Jesust armastada, Aga  
keif muud unnustada.

5. Woi hing! et sa moistmatta Sedda rahho  
polle päädnud, Egga enne kartmatta Dammaks  
Kalliks warraks hüüdnud! Nutta, wõtta waewa  
nähha, Et sa joudnud nenda tehha.

6. Ilma hüüd, au, rõmustust Wõtta patto  
muddaks panna, Ei need teta hirmutust, Ei need  
tõsüst rahho anna; Jesust üksnes armastama,  
Se on: tõsüst rahho sama.

7. Oh! süis wõtta ommast käest, Kallis Jesus!  
mulle anda, Et sind teigest süddamest Woißin  
üksnes armastada. Et sind nouan, keif muud  
jättan, Sedda nouan, senna tõttan.

8. Armastusse waimoga Minno süddant hästi  
woia, Ja mind, et so heldust ka Maitzen, juhha-  
ta ja hoiu, Et sind ühte puhlo nouan, Ennast  
jättan, sulle jouan.

9. Mis kül se hing tunda saaks, Kes sind puh-  
tast melest nouab; Kui ei tahhaks, himmustaks  
Muid, kui sind, kus pole hoiab? Sell' sa arm-  
sam, kui keif, olled, Ja seks, mis ta tahhab,  
tulleb.

10. Hingamine, rõmustus, Peäseminne kei-  
gest hirmust, Rahho, ello, õnnistus Tulleb, Jes-  
sus, sinno armust; Nita, et sind täiest nouan, Ja  
so pole korwast hoian.

11. Kui on Jummal süddames, Süis ta ar-  
mastama satab; Etta alles on so sees, Armast-  
tusse

tusse teggo näitab: Jummalu waim käsib ted-  
da Ning ka Jesust armastada.

12. Armo leel, sa pühha lust! Süta põllema  
mo mele, Et ma nouan armastust, Hüa ilka  
minno peäle: Wõtta Jesust armastada, Kui sa  
tahhad õnsaks sada.

269.

Meinen Jesum laß ich nicht zc.

Wisl: Ets sa heida karjane zc.

Jesukest ei jätta ma, Et ta mo eest podud risti;  
Eest mo lohhus hakkada Temmasse kui tak-  
jas kinni: Ta mo ello, walgus ka, Jesukest ei  
jätta ma.

2. Ei ma jätta ellades Jesust, Kunni Ma peäl  
ellan: Ta peäl lodan süddames, Roggoneta om-  
ma ollen: Keif meel käib ta peäle ka, Jesukest  
ei jätta ma.

3. Lõpko kuulma, maitseminne, Lõpko tund-  
ma, näggeminne, Lõpko ärra haistminne: Tulgo  
wumne tunnikenne: Kui ka lähhan surrema,  
Jesukest ei jätta ma.

4. Et ma jätta tedda ka Süis, kui saan ta  
palle ette, Kus keif õiged rõmoga Sawad usso  
palka kätte: Rõõm on, kui nään tedda ka, Je-  
sukest ei jätta ma.

5. Minno hing ei himmusta, Ei mailma, eg-  
ga taewast, Jesu walgust tahhan ma, Kes mind  
peästis lohto waewast, Leppitas mind Isaga,  
Jesukest ei jätta ma.

6. Ei süis Jesust jätta ma, Hoian ilka temma  
pole: Jesus sadab lõpmatta Mind ka omma ello  
jõele.

jbele. Onnis on, kes ütleb ka: Jesukest ei jätta ma.

270.

Jch wils wagen 2c.

Ommal Wisil:

Jesu ristist:; Tahhan räkida. Se on wisist:; Illus, armas ka. Agga waat! mis julgen ma? Temma au on löpmatta, Siiski tahhan:; Kui laps, kōnnelda.

2. Sinna tōest:; Olled armote, Armastamast:; Ea ei wās sige. Ni kurb polle ütšige, Kes ei sijnust rōmo nä, Kui so pole:; Hoiab kowwaste.

3. Risti lödud:; Kallis Peasija! Kihhuta nüüd:; Mo Halleluja. Gest, kui minnestaksin teäl, Mul waid hellisels üks heäl Jesu ristist:; Meel saats arlkada.

4. Jesus! kangešt:; Ristis pinatud, Meie sš eest:; Wägga waewatud. Isand, wannas seadusses! Sullane waid ue sees! Satood õnne:; Mis meist kaddunud.

5. Anna meile:; Kes hea melega Tahhaksime:; Sulle ellada, Onnistust ei tahha ka Ilma Jesu werreta, Ennast isse:; Meile ilmuta.

271.

Jesus Christus Gottes Lamm! 2c.

Wisil: Armas Jesus arwita 2c.

Jesus, ilma süta tal Meie eest on surma sanud, Ja meid risti waema al Täieste on lunnas tanud: Kes nüüd patto kahhetsewad, Jesu surmast rōmo sawad.

2. Jummal isfi immetõõks Kidad, mis ta arm on teinud, Et ta Poeg on nende hääks, Kes on

Kurjad, surma lainud. Ons se werri meid teind digeks, Käl siis kohtus same selgeks.

3. Gest kui keik on leppitud, Et poeg wõttis surma nõhha, Eks ta surmast peästetud, Meid ei jouaks õnsaks tehha? Keddä temma wendeks hüab, Digeks liikmiks tehha püab.

4. Mis weel? kui meid poia seest Leitakse, Kes hinge wigga Urstib omma werre wäest, Et ta seäl sees ellaks ilka: Jo siis pattused ja waesed Woimad kita, et on lapsed.

5. Ritus olgo üllewel! Sulle Jesa, wata kõrgest, Et pat hinges kiusab weel, Meile tülli tehha järgest: So waim meile appi tulgo, Meie ello so sees olgo.

272.

Jesu frommer Menschen Heerden 2c.

Wisil: Jesus! surma ärrawoitja 2c.

Jesus! kes on õnnistusfels Waggade tru karjane, Temind ommaks lambokesfels, Mis sa sadad üksine. Oh! sa andsid armastusfest Omma ello lammaste eest; Surres jo sa peästsid mind: Te, et armastan ka sind.

2. Lambad hoidwad karjast tagga; Karjastel on ka se meel: Olgo siis üks meel meil agga, Sulle taewas, mulle teäl: Kui so armastus teeb heäle; Heält mo armastus teeb jälle: Armastan sind, hüad sa; Armastan sind, wastan ma.

3. Lambad tuudwad omma karjast; Karjane neid tunneb ka. Alita, et ma josen wahwast, Nenda kuida jookšid sa Minno jure, kui mind wahkis Põrgo hunt, ja neelda tahtis: Hüüdsid sa: sind tunnen ma, Minna: Sind ma tunnen ka.

b 4

4. Lam

4. Lambad kuulwad omma karjast, Heäle järrel jooferwad, Karjane ka kuleb karjast, Kui keik nemmad mäkiwad. Ze, kui hüäd, et ma kulelen: Ze, kui ahwardad, et josen, Et ma kulelen ikka sind; Jesus! kule ikka mind.

5. Wõtta Jesus! kuulda heldest Omma nõdra talle heält: Öppetä mind hüädma järgest, Kui ei lahku hunt mo peält. Mo heäl hea so melest olgo, So rõõm mulle jälle tu'go. Kui ma pallun, kule mind; Utle siis: ma kulelen sind.

6. Kule, Jesus! wõtta kuulda, Kui mahüan, pakun sind. Arra wõtta minnust pöördä; Ar must aita pea mind. Käl so nimmel kuled sinna, Se peäl Amen ütlen minna. Nüüd ma ussun, tunnen ka Rõmo sust, mo hoidia.

273.

Jesus schwebt mir in G. danken ic.

Wisil: Jesus surma ärrawoitja ic.

Jesus minno mõttes ligub, Meles sei'ab temma piin; Mo hing temma pole tikkub, Runni ollen ellus siin. Ta on minno kallim illo, Sadab wägga sure rõmo; Jesus, kes mo ehte ka, Ar mastan ma löpmatta.

2. Jesus koido täht kül ikka Hülgab minno süddames: Kui on mulle paljo wigga, On ta wäggew abbimees. Mo hing temma peäle watab, Kui ta mind siit ärrasadab. Ello walgus olled Sa, Jesus! sind ei jätta ma.

3. Jesussele ollen wand'nud Ri' misfes, kui ueste Sündsin, end ka ollen annud Temma omma's allate. Jesu pole tahhan hoida. Siis woin keikist abbi leida: Ellus siin, ja surmas tõest Jesus peästab hädda seest.

4. Je

4. Jesus jääb mo jure heldest, Kus ma ial li'gun, nõän Minna temma armo selgest, Kui ma mis mo kohhus, teen. Kui ma õhto wodi läh'hän, Kui ma warra illestoufen, Siis on warra hilja ka Jesus mo nou andia.

5. Jesus üksi juhhatago Mind, ta nou on lait, matta, Minno teud õnnistago. Keik ma hakkän temmaga, Keik mo õnnel's Amen olgo, Temma nimme auuks tulgo; Siis keik hästi lorda saab, Kui mind Jesus arwitab.

6. Jesus minno ello saatia Meelt ja waimo toetab, Ainus rõmo walmistaja, Kui mind nõdrus poetab, Kui mo ihho kiro läh'häb, Ja mo ello rammo löppeb, Ehk on silmad tuhniid ka, Siis ei jätta Jesus ma.

7. Jesus feiges waewas olgo Mo tru ustaw abbimees; Argo lahkuminne tulgo Temmast, kui piin, wallo päes; Siis ei ial kisu hädda Minno hingele seest tedda: Läh'häks südda lõhki ka, Siis ei jätta Jesus ma.

8. Jesussele minna ellan, Kui ta omma surren ka; Kassuks tulleb, et ma ollen Jesussega pärria. Uhtegi ei pea sama Jal mind tast lahbutada: Lõpko warra, ello ka, Siis ei jätta Jesus ma.

274.

Jesu gib mir deine Güte, ic.

Wisil: Jummal, Ma ning taewa Loja ic.

Jesus näita mull' so joudo, E's sa isse selgest Inä Minno maese hingewudo? E's se so meelt ärdaks te? E's sa tahha peästa mind Pattust, et ma temin sind?

b 5

2. Wal

2. Walgus sinna, minna sōgge, Pūhha sa, ma rojane; Sul on üpris paljo wāgga, Mul jo lōp pe kord on kā; Peāstja pattust olled sa, Nāitta ennast mulle ka.

3. Els mo arst ei wōttaks aita Mind, kes ollen tōbbine? Miks ta wōttis hinge heita Hawatud ja werrine? Kuis ma surma sisse jāān, Kui ma ello jure lāān?

4. Armastus peab armastama, Helbus helde ollema: Peaks ta siis unnustama Mind, ja jātma armota? Ja ta wōitab hallasta Minno waese peāte ka.

5. Ni kui tullit tōest pōlleb, Pōllema ka sūttitab, Nenda tōest armust tulleb, Et ta armo sūnnitab; Kes nūūd sedda kätte saab, Sedda walgus toab gustab.

6. Agga mis sa aega witad Minno jure tulle mast? Kui sa mind so ommaks kitad, Urra wibi aitamast! Joua, muido kardan ma, Et ma surren aitmatta.

275.

Jesus meine Zuversicht ic.

Wifil: Armas Jesus arwita ic.

Jesus, Onnisteggia, On mo lotus, Kunni el lan, Sedda tean; temmaga Minna wāgga rahhul ollen; Ehe käl surma hirmustused Mul le saatwat abhastused.

2. Jesus, mo õn, ellab weel, Gesti ma saan ka ello nāhha, Ellan pārrast ifka seāl, Surm ei woi mull' hirmo tehha, Mo Pea, Jesus, mind ei tahha Omma liket jātta mahha.

3. Uhhes ollen temmaga, Iggaweste kōkko, an

antud, Omma usso kāega Temma kälge kinni pandud, Et surm ei woi hirmutada Mind, ei tem mast lahjutada.

4. Lihha ollen, pean ka liskford jālle pōrmuks sama; Sedda tean, siiski ta Mind woib nullast ärratada, Et woin temma auustusesse Ifka olla temma jures.

5. Jummalat siis tōeste Saan ma ommas lihhas nāhha. Sedda ussun kindlaste, Gesti mo Jummal woib keil tehha. Ka ses ihhus igga weste Nāān ma Jesust maggustaste.

6. Siis woin minna selgeste Omma helde Jesust tunda, Pallawaks ka siete Temma armastusesse minna; Agga keil se lahjub minnust, Mis on ial wigga pattust.

7. Mis siin nuttab ärdaste, On seāl rōmus Jesu sülles, Pōrmusse mind kälwaksse, Gures aaus tousef ulles, Siin ma maine waene ollen, Waimolik seāl ette tullen.

8. Oh mo liikmed! olge teäl Rōõmsad, et teid Jesus kannab! Urra olle kurb, mo meel, Jesus surmas ello annab, Kui se wiimne passun huab, Hawast kutsuda teid puab.

9. Naerge haua pimmedust, Naerge surma, pōrgo hirmo! Jesus sadab rōmustust, Annab iggaweste armo. Temma löppetab keil waewa, Wiib teid ommas sellisist taewa.

10. Ibhaldage süddamest, Patto himmust lah ti sada, Wōtke aegsast keigest wāest Omma Jesust armastada. Siina noudko teie südda, Kus ep olle karta hādda.

276.

276.

Jesu, ber du mine Seele 10.

Wifil: Jesus surma ärrawoitja 10.

Jesus! peästnud olled sinna Mind so kalli sur-  
maga Kurratist, et peäsen minna Lahti sur-  
mast, pattust ka. Sedda sinno pühhad sannad  
Mulle selgest teäda andwad. Jesus ello abbiks  
weel Mulle nüüd siin ilma peäl.

2. Keigest süddamest sa noudsid Kaddund lam-  
bad offida, Kui need ühte puhko joudsid Pörgo  
pole ekfida. Sinna Jesus hüüdsid armust: Zeie  
waesed pöörge pattust! Gest so jure tullen nüüd  
uskus; kauta mo süüd.

3. Minna üllekohto orri Ikka ekfin körwale;  
Polle muud kui patto porri Mo sees, ellan kur-  
jaste: Keik mis ial mötlen minna, Pölgab sind,  
oh Jummal! sinna Nääd, et hopis on mo meel  
Däl ja tigge ikka peäl.

4. Minna pean tunnistama, Et head polle min-  
no sees; Mis ma heaks woin nimmetada, Käl  
ma tunnen süddames; Agga, et ma lihha sunnin,  
Ja so armo sisse tungin; Ei se lähhä korda weel:  
Mis ei tabha, teeb mo meel.

5. Jesand! ma ei tea weelgi, Mis mind kur-  
jast ekfitab: Minno meel on listud löhki, Et pat-  
wägga kippitab; Murrest südda nödraks läinud,  
Anna andeks mis ma teinud: Ärra lükka ärra  
mind, Et ma wihhastanud sind.

6. Jesus! sa mo wöllad olled Moksnuud omma  
werrega. Lunnastaja! te, et tulleb Se mo ön-  
nistusfeks ka, Et Sa piitsa hawad tundsid, ii

ti. peäl mo pattud Landsid, Oh siis kauta keik  
süüd, Et jään sinno ommaks nüüd.

7. Mitto kord mind hirmutada Wöttab pö-  
rgo hirmoga Kurrat, sa mind ärratada, Et saan  
kangest woitelda; Et ei suda sedda kanda, Oh!  
siis wötta woimust anda, Kinnita mind üllewelt,  
Et ei heida ärra meelt.

8. Sinno werre hawad, naelad, Otkasfroom,  
haud, wallo, piin, Kätte ümber pandud paelad,  
Äitwad keigest häddast siin: Keiad, wermed,  
werre higgsi, Ja et hirmsaste sind peksti, Keik  
mis ial waewas sind, Rõmustab, oh Jesus!  
mind.

9. Kui ma kohto ette tullen, Ükski peäse selle  
kääst, Äita siis, et lahti peäsen, Geisa issi min-  
no eest; Ärra mulle mitte anna Kuulda sedda  
hirmo sanna: Minna teid ei tunnege, Minge ärra  
tullese!

10. Minno wallo tead sinna, Minno waewa  
moistad sa; Sinno surma peäle minna Mötlen  
ikka löpmatta. Kurwa süddant, mis sees kan-  
nan, Gulle, Jesand Jesus, annan, Et se on  
so armust ka Lastetud so werrega.

11. Nüüd ma tean: sa mo hädda, Mis mind  
waewab, waiaistad: Sinna teed kül töeks sedda,  
Mis sa issi tootad: Se ei pea ilmas sama Hul-  
katusse sisse jama, Sellele saab ello kroon, Kes  
waid siis täis usko on.

12. Minna ussun, Jesand äita, Minna nödder  
pallun sind, Omma rammoga mind täida, Kui  
pat, surm siin kiusab mind. Sinno armo peäle  
lõdan, Ja sind ennast nähha otan, Kallis Jesus,  
iggawest Pärrest usso woitlemist.



277.

Jesu deine heil'gen Wunden, ic.

Wifil: Sion kaebab sures waewas ic.

Jesus! te, et sinno hawad, Wallo ja so libbe surm Mo meelt ikka jahhutawad, Kui on ihul, hingel koorm; Douseb kurri nou mo sees, Olgo sinno piin mo ees, Et ma sinno ahvastus, sed Tunnen, ja so willetsus sed.

2. Kui mo däl meel tahhab sedda, Mis mo lihha himmustab, Geisto meles, et so hädda Wör, go tulle kustutab. Kiusab sadan raskest, Niita, et ma temmale Näitan sinno wermed, hawad, Et ta nouud lihja's samad.

3. Kui mailm mind tahhab petta, Laia tee peäl awwata, Jesus! wötta abbiks tötta, Et ma mötlen löpmatta Sinno lia koorma peäl, Mis sa kannatanud seäl, Et ma woin so jure jäda, Kurjad himmud ärrasata.

4. Anna, kui mind waewatakse, Nammo omma hawadest, Kui neist südda lihwatakse, Cada mulle ello neist. Olgo, kui mul hädda käes, So rööm maggus minno sees, Et sa mulle abbi saatsid, Kui sa mo eest surma läksid.

5. Sinno surm mo tugge olgo, Jummal Onnisteggia: Se mo linnitusseks tulgo, Etei tunne surma ma: Sinno surma ahvastus Olgo minno römustus: So surma, Jesus! andko jälle Allestousmist, ello mulle.

6. Jesus te, et sinno hawad, Wallo ja so libbe surm Mo meelt ikka linnitawad, Kui on ihul, hingel koorm. Eilo ofsas aita sa, Et so pole hoi-an ma, Römo sinno hawust leian, Ja siis julgest ärrawoidan.

278.

278.

Unveränderliches Wesen, ic.

Wifil: Jesus surma ärrawoitja ic.

Jesus, üks sa olled ikka, Keige kallim löpmatta, Waigistama Jesa wihha Omma kolli werrega Tullid, wötsid armo heita Meie peäl, sa käslo täita. Sinna piddid surema, Et ma piddin peäsema.

2. Sureks pean sinno armo, Oh sa Tal, kes wiggata. Mis sul' teggi sedda himmo, Et sa läksid surema? Oh saaks must so südda nähtud, Mis ni kumaks armust tehtud, Et ma saaksin sellega Omma wallo wähhenda.

3. Et woin hinge waewas sada, Minna waene ussile, Ennast sinnost römustada: Sedda wäart ma pollege. Siiski nöbral' arstiks tulled, Kurwadele söbraks olled; Wötta mind ka ölla peäl, Kes kui Petrus nuttab teäl.

4. Miino peäle ärra wata, Keige au wäart Talleke! Wötta agga ärrasata Hinge koorma kaugele. Sinna moistad selle luggu, Redda waewab patto suggu, Et sa higgil, werre sees Koorma tundsid süddames.

5. Oh kui wägga se sind waewas, Wagga lammas, kallis Tal! Kui sa soubsid hädda laewas Range wihha tule al! Meie pattud teotasid Sind, so liikmed wennito sid; Agga nenda olled sa Lepitand meid Jesaga.

6. Las' mind sedda söbrust maitsta, Mis jääb kindlaks iggawest, Las' mind werre hinda maitsta, Mis sa walland minno eest, Kandes Jesa ees mo häbbi Imme armastusse läbbi, Waimo ello saatsid Sa Meie jälle sellega.

7. Null'

7. Mul' so südda lahti olgo, Ja so kūsje uksele:  
Minno südda siina tulgo, Kui nään, et ma wäe-  
tike. Joosko minno waim, mis nõdder, Sin-  
no harusse, kui pödder Josef nelja karrates,  
Seäl on wet ja werd ka sees.

8. Sinno werri kinnitago Hinge, üddi, Kon-  
did ka; Minno waim uut rammo sago, Tal!  
full' uskus ellada: Werrega mo süddant woia,  
O:ges wabbadusses hoia, Ei siis tapja minnus-  
se Putu, ma jään rahhule.

9. Tal, sa andsid ennast mulle: Sinno holeks  
süddamest Annan jälle ennast sulle, Jään so om-  
maks iggawest. Sa nüüd lainud auu sisse Inali  
seltsi: tomma isse Ustaw Tal! so järrel' mind,  
Et seäl jouan kita sind.

279.

O du allertiefste Liebe 2c.

Wifil: Sion faebab sures häddas 2c.

**R**eigeüllem armo walgus, Mis on armsas  
Jesuses! Sedda nouan, et so selgus Ikka  
paistaks minno sees: Anna mulle walgustust,  
Rahho, digust, rõmustust, Panne neid mo süd-  
damesse, Wötta mind so sülle sisse.

2. Upres maggus arm ja heldus! Käl ma ollen  
rojane; Mul on häbbi, mul on kurbdus, Et  
hing on ni wiggane: Agga sa, mo abbimees, Nil-  
ku omma surma wäes, Mis mo süddant rojas-  
tanud, Et se nenda hukka sanud.

3 Sada omma surma läbbi, Et, mis wägga  
himmustan, Keit mo raske hinge többi Raub, ja  
ma terweks saan. Isand Jummal! arwita,  
Wötta oisa, pallun ma, Wanna ello peäle teh-  
ha, Et uus ello oleks nähha.

4. Et

4. Et sa olled tulnud mulle, Oh siis jä ka min-  
nusse, Minna annan ennast sulle Oriaks sinno  
rigisse. Soga mind nüüd ehbita, Jo so sees  
mind kiinita, Et ma sinno pole hoian. Te, et  
sedda õnne leian.

5. Sind ma wallitsen mo ommaks, Üpris kal-  
lis hinge kroon! Olgo mul so ihho roaks, Ja  
so werri, mis ma joon. Joda mind so kaewo  
seest, Wötta ommast rohkest käest Armoga mo  
himmo toita, Enneses mind hästi hoida.

6. Ucam on sind mahhajätnud, Ja ka minna  
temma sees; Sest on hinglele surm tõtnud, Ja  
so näggo polle käes; Wötta omma sannaga  
Sedda surmast ärrata, Anna waimo, ello mulle,  
Minna annan ennast sulle.

7. Sinna olled waggadele Heldest wõtnud rä-  
kida, Et sa tahhad ennesele Nende süddant kas-  
sida. So su meile kulutab, Et se pühha waimo  
saab, Kes sind iggatses ja nouab, Ikka palwet  
tehha jouab.

8. Waat, se kalli sanna peäle Wötitan ma  
sind palluda; Sega tahhan omma mele Reiges  
palwes jahhuta: Aita, et sind, armokenn! Ikka  
ennam iggatsen, Kinnita mind waimo wäes,  
Hoia omma armo käes.

9. Ärrata so sees mind ülles, Üksnes sulle ella-  
da, Et saan rõmo sinno sülles, Ja woin ilmast  
lahkuda. Jä mo sisse wäega, Anna ello, ram-  
mo ka, Kui sa minno sees ei olle, Ei siis ello mul-  
le tulle.

10. Maggus arm! et Jesa wihha On so läb-  
bileppitud, Ja, kui waewati so lihha, Selgeks  
armuks mudetud; Oh siis pallun minna ka,  
Min-

Minno wiha kustuta, Armastussega mind täida, Et woin armo ülesnäita.

11. Aita, mis sa tahhad, nouda; Olgo, mis ma teen, so nou; Anna so seest rahho leida, Sulle keikis anda au! Sinno sanna kuulminne Saatto mind, et keik mo id Woiks so pühha tahtmist möda Ilka hästi tehtud sada.

12. Miks ma peaksin weel ennast Ilma pärast waewama? Sada mind so külje hawast hinge janno aiama, Sinno hawust, kusi on seest Berri jooksnud ilma eest, Wiha tulle kustutama, Põrgo hirmo kautama.

13. Anna, et so külje hamast, Mis wet andis werrega, Toidust nouan, peäsen waewast, Katta mind so tiwaga; Heida mind so küljesse, Mulle jä, sa minnusse, Jahhuta mind ommast ellust, Et so pole hoian wabhust.

14. Winapu, kus küljes ollen, Anna rammo oksale, Et ma so sees kaswan, äitsen, Ja saan walmis wiisale; Sata ommast rohkest wäest Wägge mulle tousma tõest, Aita wiisa kandes, nouda, Jesalt õnnistamist sada.

15. Sind ma tahhan ommaks wõtta, Et so paistus maggus on, Omma walgussega tõtta, Se on minno hinge kroon, Sa tead, et se pudub weel, Et ta lihha wangis teäl, Sada tedda õige tele, Et ei eksi temma jälle.

16. Nisku keik, mis kurrat nouab, Aita ilma kärä sees, Anna, kui surm liggi jouab, Et ma sinno surma wäes Nabhskist lään maggama, Wiimset päwal tousen ka So sees, ja so surma pärast, Taewa lään mailma karrast.

17. Aita

17. Aita mind keik sedda tehha, Mis sa mo kääst nouad teäl, Et ma muud ei tea tehha, Kul mis tunneb sinno meel. Anna, et ma ühtege Ilma sinnota eite; Tuhhata mind, Jesand, selgest, Sulle ennast annan täiest.

280.

Die Liebe leidet nicht Gefellen 2c.

Wisl: Kes Jummalat ni lasseb tehha 2c.

Kes tahhad tõest armastada, Teist kõrwast se ei sallige: Kaks päikest ei sa walgustada Maad ühtlase seält taewa seest: Kaks wastast herrat tenida Ei woi, sest se ei sünni ka.

2. Hing! miks siis lonkad kahhes mõttes? Ous Jummal warraks arwada, Miks tühjad asjad sind siis pettes Weel joudwad kinnipiddida? Peab ta sind prudiks kutsuma, Siis pead sa ilmast lahkuma.

3. Kui tahhad Kristust ommaks hoida, Siis tedda üksnes himmusta, Ja ärra lasse ennast woita, Waid tühja rõmo unnusta: So lihha peab surrema Weel enne, kui siit lahkud sa.

4. Miks wõttad sa siis omma mele Weel sedda, mis sin mahhajaäb, Ja ürrikesse rõmo peäle Sul iggawesse wallo teeb? Kas tühhi aur sind peab ka Siin waimul laisaks teggema?

5. So silmad sind kül rõmustawad, Kui tühjajad asjad lätte saad; Siis agga hästi nutta sawad, Kui põrgo pina kannatad: Kes agga nuttes külwawad, Need õiskades seäl leikawad.

6. Oh! Jummal, kus need innimesed, Kes enne wägga ahneste Mailma hüüd ja rõmustused Siin noudsid? nüüd hing järgeste Seäl

põrgo tülles waewa näab, Ja us se mäddand  
kehha söbb.

7. Mailm wiib ommad surnud hauda, Ja  
neid ei ial ärrata: Käl ommadel' moib Jesus  
jouda Au, ello anda lõpmatta: Ea auustab siis  
ihho seäl, Kui teine surm on teiste peäl.

8. Ilm, miks sy asjad tood mo ette? Mis  
on mul soga teggemist? Neid paku omma  
laste kätte; Mo pärralt jägo Jesu rist. Kui  
jääb mo osfaks Jesuke, Siis keik, mis tahhan,  
on mo ká.

281.

Christi Blut und Gerechtigkeit 2c.

Wifil: So hing, oh Jesus! tehko mind 2c.

**R**ristusse werri, õigus ka, Se minno au kuub  
on, et ma Ses kõlban Jummalale nüüd, Ja  
kui ma taewa lähhan siit.

2. Ehk tullen kohto ette ma, Ei ükski julge kae-  
bada; Ma ollen andeks andmist saand, Eal on  
mo wõllad kautand.

3. Mo wõlg nüüd risti Tälge jääb, Käl uhle  
kurrat sedda näab. Siis wõlla ramat ka-uti,  
Kui Jesust risti naelati.

4. Ehk olleks wõlla ramat ka Käl kirjotud mo  
werrega; Ma ollen puhhas lahti sest, Ja keigest  
wõlla sundmisest.

5. Miks kurrat Kristust risti löi? Sest tem-  
ma õigeks palgaks sai, Et hinged ta káest kad-  
durwad, Ja Jesu kätte lähewad.

6. Ma tean: kurrat isfi ka Näab, et ta káest  
õigussega Keik innimesed lahti saand, Et Jesus  
wangid lunnastand.

7. Je-

7. Jesus on minno Jesand nüüd, Se pühha  
Eal, kel polle süüd, Kes risti surnud minno  
est; Ma ussun sedda süddamest.

8. Ettemma werri, ussun ma, On ütlem war-  
ra osfata: Keik armo täius tulleb sest, Se mak-  
sab taewas iggawest.

9. Ma ussun, kui neid pattusid Weel paljo  
ennam olleksid; Käl kurrat werre hinda näab;  
Ea ilma saab, mis temmal jääb.

10. Ma ussun, et mis hukka saab, Ja huk-  
katusse sisse jääb, Keik lunnastud on iggawest,  
Ja makstud igga hinge eest.

11. Ma ussun, et suur Jummal ka Saand  
omma Poia surmaga Weel ennam ommas koh-  
tus seäl, Kui olleks Adam risti peäl.

12. Käl olleks sü siis tassutud: kurrat waid  
olled naeranud: Jummalala nõggo puduks teäl:  
Et Jesus peästnud, parrem weel.

13. Keik tunnistajaks olge nüüd, Kuis tah-  
han taewa minna siit: Keik inglid! pange tah-  
hele, Kes taewa au sees ollete.

14. Ehk Talle armust ellan ma, Ea tenistuskes  
wiggata, Keik kurja woidan peälege, Ja patto  
surmani ei te;

15. Siiski, kui taewa tullen ma, Ei headust  
ma ei nimmeta: Waid, et ma, kui üks pattu-  
ne, Saan werre pärrast taewasse.

16. Seäl Abram laulab Tallele, Ja pühhad  
hinged ühtlasse: Kui ramat lahti tehakse, Et  
pattused on, nähakse.

17. Mis pulmakuub sul, Küssid sa! Mo Je-  
sus isse, wastan ma; Siis kattis ta mind häd-  
dalist, Kui paljas peäsin kurratist.

c 3

18.

18. Se kalli kae hoidsin ma, Sest isse luggu sellega, Et Kristus omma werrega. Ka sedda hoiab wiggata.

19. Kui siis mult küssitakse weel: Mis teggid sa mailma peäl? Siis ütlen: Kitus Jesusel, Kui joudsin, siis head teggin seäl.

20. Et teädsin, et ta werri ka Keik pattud wõtnud upputa, Siis olli se mo rõõm ja au, Et ma ei wõtnud patto nou.

21. Kut tulli kurri himmo peäl; Ei se woind fundida mind seäl: Sest lusti, uhkust, ahnust ka Ma woitsin Talle werrega.

22. Ei minna waidlend nendega; Waid läh hemat noud wõtsin ma; Ma kaebfin sedda Tallele, Siis peäsin lahti allate.

23. Sest kurjad waimud lahkuwad, Et Jesu werre kardawad; Mis au ei anna Tallele, Seega ma saatsin laugele.

24. Siis pühha rahwas sawad ka Suurt rõmo tunda minnoga, Et rõõm saaks tehtud minnule, Siis waimo wäest lauttakse.

25. Keik au nüüd olgo Tallel sest, Et ta on tappetud mo eest, Ja on keik pattud kautand, Et kõlbawaks ma temmal saand.

26. Et ma nüüd ellan ilmas weel, Siis on se keik mo mõtte, meel, Et risti rahwast tahhan ma Se armo tele juhjata.

27. Et, kallis, armas Jummal! sa Meid sinno Poia werrega Ni wägga wõtnud armasta, Et ei woi ärraarwada.

28. Keik, kes on armo sanud tõest, Feid pal lun minna süddamest, Et teie muud ei kulata, Kui sedda üksi lõpmatta.

29. Weel ennam pallun õppiad, Et Jesu werrest räkivad: Sest igga hing siin tühjaks jääb, Senni kui Jesu werres keeb.

30. Oh Jesus! olle lidetud, Et olled lapsels sündinud, Mind lunnastand, ja ilmama So kalli werre hinnaga.

31. So werd meil' anna kuluta, Ja tedda pattust peästada, Kes tahhab kui üks pattune Weel kippuda so werresse.

32. Au kunningas, mo Jesule! Sa Jõsa poeg, ta sarnane; Keig' ilma peäle hallasta, Mis so pool' hoiab, õnnista.

33. Et wallitsend mind armoga, So hawast tahhan tunda ma, Seäl litelda so õigusfes, Ja sinno werre kae sees.

282.

Wenn ich in Todes Nothen bin ic.

Wisl: Kui surma tund on ukse ees ic.

**K**ui ollen surma hädda sees, Ja kusti noud ei leia, Siis otsin Jesu hawades, Ja surmas abbi sada. Seält leian nou ja abbi kül Mo raske patto koorma al, Ka surma, põrgo wasto.

2. Ei hädda woi siin ilma peäl Ni paljo wal lo sata, Mis Jesu surm ja hawad teal Ei jouaks parrandada. Ta surm mo ello, kasso ka, Mo lotus, abbi keelmatta, Mo au, mo kroon ja wara.

3. Ta kassi, jalgo sirrutab, Mo pattud wõtab kanda, Ta omma pea nõrgutab Suud mulle heldest anda. Ta lasseb külge pistada, Et selle seeji woin wadata, Kui wägga helde temma.

4. Se õige armo üks on se, Mis ikka seisab lahti.

lahti. Kui Noal oli hädda kä, Ja temmast lae-  
wa tehti, Et upputusfes peäsis ta Siis omma  
naese, lastega, Ni peästwad Jesu hawad.

5. Neid tahhan minna diete End ikka warjul  
hoüda, Kui õnes puus üks linnoke Woib tuisus  
asfet leida Ni kaua, kui se wailkseks jääb, Ni mo  
hing ello puusse jääb. Se ello pu on Jesus.

6. Kui Moses korwa kaljo loi, Et wälja jook-  
sis wessi, Ni Jesu külge pisteti, Kui oli podud  
risti, Seält jooksis werri, wessi ka, Se hallikas  
on löpmatta, Mis jahutab mind surmas.

7. Mull anna õnfast lahkuda, Oh Jesa! För-  
gest taewast, Oh! Jesus õnnisteggia, Mind  
peästa surma waewast. Oh pühha Waim! üks  
lahti te, Wi iggawesse ellusse Mind armo lae-  
wo jure.

8. Müüd tunnen rahho, rõmo sest, Et sa mind  
lunnastanud, Keif kurwastus mo süddamest  
On nüüd so ärra sanud. Mo hing, et minne,  
Jummal ka Wiib pühha ingli selfiga Sind tae-  
wa rigi sisse.

283.

Wer im Herzen will erfahren ic.

Wisl: Armas Jesus sind ma pallun ic.

Kui sa püäd tunda sada, Et se taewa Runnin-  
gas, Jesus, wöttaks halledast Ennast sulle  
ismutada; Otsi tedda kirja seest, Kunni leiad  
süddamest.

2. Otsi kui need targad tedda, Kunni toufeb  
täht so sees, Ja on seismas süddames: Siis kül  
õnneks kida sedda, Sest et sulle rohkeste Wal-  
gust, õigust antakse.

3.

3. Kui sa olled Jesust sanud, Siis so sees ka  
tõeste Tunnukse ta au ja tö, Mis so hing on  
Lautanud: Lemma wägge tunnukse Warfi wai-  
mus selgeste.

4. Siis keif juttud ja keif kõnned On sest heldest  
Jesusest Ja ta armo paistmisest, Tedda nou-  
wad himmud, mõtted, Kunni sedda kallikest Käte  
sawad foggonest.

5. Need on kangel Jesusest, Kes au takka-  
aiawad, Nikkust, rahha püawad, Kiitewad sin  
tähtjast kombest, Ilma rõmus ellawad, Lihha taht-  
mist teggewad.

6. Kül need waesed allesnäitwad, Et neil pim-  
medus on kä, Sest et nemmad hulluste Taewa  
warra ärrahetwad, Wõtwad pühmed selle eest,  
Mis neid peästaks surma seest.

7. Egga need weel Jesust otsi, Kes, et korra  
peästaksid, Ennast selgets sataksid, Oppiwad  
kül õppetussi, Lähwad kirko, pihule, Ja ka püh-  
ha lauase.

8. Teed sa sedda wisi pärrast, Mõtteldes, et  
sest saab kül, Siis sest polle kasu sul; Sest sa  
pead süddant aufast Jummalale kinkima, Jesust  
uskus otsima.

9. Siis ta annab ennast leida, Kui sa olled  
õppimas, Jutlust kuulmas, luggemas, Ehk ka  
wõtmas pühha leiba: Siis pat andeks antakse,  
Ja hing puhtaks pestakse.

10. Siis sa woid ka rõõmsast tulla, Jesu ette  
astuma, Ta käest armo palluma, Ommas pal-  
wes julge olla, Sest et sa keif omma tööd, Men-  
da kui ta tahhab, teed.

c 5

II.

11. Aita, Jesus, et ma nouan Sedda üksnes ilma peäl, Et sa mo sees ellad teäl, Ja et minna hästi jouan Sada sinno sarnatsiks Siin ja seäl so kiussiks.

12. Siis ma nenda, kui need targad, Redda ilmas naertaks, Meletumaks petaks, Sind, mo Jesus, ööd ja päwad Tahhan lita, palluda, So ees ees ausast ellada.

284.

Wisl: Voi! mis minna ollen teinud? ic.

Kui sa risti tulles põlled, Wõtta agga kannata, Jesu warjo al siis olled, Kui sa wõttod palluda: Omma süddant allanda, Wõtta järgest õhtada. Käl sa siis saad pea nähha, Et so Jesus leik woib tehha.

2. Kes on ilmas näinud sedda, Et on mahajäetud, Kes on põlgnud patto mädda, Ja siin armo oisunud? Keik on wastowoetud, Pattust lahti peästetud. Wõtta nüüd ka sedda tehha, Siis saad omma Jesust nähha.

3. Kes siin uskus kindlast nouab Armo, helidust, allandust, Sella Jesus anda jouab Rohket armo warrandust. Wõtta sinna palluda, Otselohhe uskuda, Polle siis sull karta hädda, Jesus tehha woib leik sedda.

4. Kui end patto pärrast waewad, Waene, ussu tõeste: Se on asjata, et kaebad, Sest et Jesus heldeste litab; wõtta kannata, Temma abbi odata! Ei sul polle karta hädda, Käl so Jesus pörab sedda.

5. Douseb kaebdus patto merrest Sinno peäle, wõtta sa Ikka julgust Jesu werrest. Temma peäle

peäle wereta, Mis on waew ja patto sü, Usso tedda allati, Ei ta ial sedda laita, Sind ta wõtab tõest aita.

6. Keik so pattud Jesus kandis, Kui ta ripus risti peäl, Wallo sisse ennast andis, Temma sees sa ollid seäl: Tedda waewas pörgo piin, Kui ta so heaks hädis siin: Jummal! miiks mind mahajäetad, Mo eest ennast warjul pettad?

7. Kui ta pallus rohho aedas Sinno patto toorma al; Wärrisemas, sures waewas Olli siis se pühha Tal. Käl se tedda pigistas, Nenda et werd higgistas; Mi suur olli temma hädda, Kes woib ärramoista sedda.

8. Kui ta räkis seitse sanna Ristis, siis sind ännistas: Kui so pattud wõttis kanda, Siis sind wägga armastas: Olli waid kui tappatal So eest pörgo wallo al, Wõttis so eest waewa nähha, Sind se läbbi lahki tehha.

9. Temma maksis sinno pattud, Runni need leik otsa said, Ei ta ühte patto jätnud Maksi, matta, et olle waid! Wõtta kindlast uskuda, Omma Jesust palluda, Patto wõlg on tasfa tehitud, Se waew Jesussest on nähtud.

10. Temma wõttis patto wõlga Ennese süüks melega, Wõttis leik neid omma selga Süddamest, ei telega, Kustutas ka pörgo tuld So eest, kes sa ollid muld: Sest so südda rõmus-tago, Omma Jesust auustago.

11. Pörgo wõtmed temma wõttis Iirra kure, ja waimo läest; Ei sind woi se wanna jättis Sundida nüüd ommast wäest. Ei Ta jätnud ühtege Woimust enam temmale: Et sind Je-

Jesus armust hoiab, Kui ta liusata sind puab.

12. Müüd on sinno kohhus ikka Omma Jesust tenida, Kes teeb ihho, hinge wigga Terweks omma armoga; Anna sinna temmale Au ja tänno allate; Jesus armastab sind wägga, Menda kaub patto rögga.

13. Au ja kitus Jesal' olgo, Kes meil annud Poia teal: Kitus Jesusese tulgo, Kes sai ohwiriks risti peäl: Pühha Waimo tänname, Temmal' kitust anname. Jesus pörab rõmukse waewa, Ja wiib ommas sülles taewa.

285.

Es glänzet der Christen inwendiges Leben etc.  
Ommal Wisil:

**R**ül waggade ello siin seestpidi hiilgab, Eht nemmad kül ilmale naeruks on läind: Mis neile suur kunningas taewast siin jaggab, On temma ükspäinis ilmsiks neile teind, Mis ükski ei moista, Mis ükski saand maista, Se ehte sees nende hing wõttab nüüd paista, Et Jummal au nende peäle saand tousta.

2. Kül wäljastpoolt näitwad kui alwemad sandid, Kes tüddi mailmal, mäng inglidel on, Ja seestpidi on nemmad armsamad prudid, Se ehte ja Jesussest armastud kroon. Üks imme mailmas, Kes kunningal' taewas Meelt, hinge ja waimo siin walmista joudwad, Ja temma sees rõmufaste ellada noudwad.

3. Keik nemmad on lihha sees Adama lapsed, Ja patto juur on neil ka süddames weel, Ni tundwad ka hädda, kui pattused teised, Ja sõwad

ja

ja jowad, kui tarmis on teal. Kui wõtwad tödd tehha, Eht hingab se kehha, Ei olle neist enam kui teistike nähha, Kuid et hul mailma wiis teikis jääb mahha.

4. Waat, seestpidi on nemmad Jummalat suggust, Kes neid sanna läbbi on wäggest loond, Kui kited ja legid sest Jummalat õhhust, Kes neile ka süllawest toidust on toond. Meed inglid on wennad, Kes siis ka, kui nemmad Siin Jummalat kiitwad, seäl rõmufaste laulwad, Eks se neid ei rõmustaks, kes sedda kuulwad?

5. Siin nemmad kül ligurwad, ello on taewas? On nõdrad ja kaitsewad, mis on Ma peäl. Neil hinges on rahho, kui karrin on ilmas, On sandid, ja sawad, mis himmustab meel. Rist waewab neid kangeist, Nõöm jääb neile rohkest: Iim arwab neid surnukse, kes ärraläind melest, Kes ellawad usso sees süddame polest.

6. Kui Kristus, kes nende sees ellanud ennast Mailmale näitab ni, kui temma on: Siis neid ka, oh imme! kui Jummalaid kännast Ja kalliste ehhitab Jesanda kroon. Siis tulleb au ette, Ja saab nende kätte: Siis selgeste taewas kui päikesed paistwad, Siis keikide kuuldes suurt rõmo heält tõstwad.

7. Ma! laula nüüd, õiskage sared ja wessi! Et Jummalat semer on allas Ma peäl. Müüd on so ka Jehowa pitser ja kassi, Kust tunned, et õnistust tootab weel. Kül nendega sinna Saad haljama miinna, kui ilmub, mis tallele pandud neil' taewas, Mis nendega ühtase ihkad siin waewas.

8. Mo



8. Mo Jesus! Kes sallajas hinge sees ellad,  
Seestpidiise ilma au, illo ja kroon! Oh anna  
kui risti te peäle mind kallad, Et mulle salloja  
nou armas on. Iim hüüdko mind kurjaks, Ja  
piddago wobrats, Siin olgo mo ello kül warjule  
pandud, Kui agga so jures rõõm mulle saab antud.

286.

Mosesse ehk Kasso Waidleminne pattuse  
innimessega.

Wifil: Jummal, Ma ning taewa Loja ic.

**R**uis ni julge? waene rummal! Oh sa pimme  
pattune! Eks sa tea, et so Jummal Sinno  
peäle wihhane? Sinno pat on suur ja hirmus,  
Ja sa olled ikka rõmus?

Siin wahhel laula esimest salmi sest laulust:

**S**h! kuhho lähhan ma Mo patto foormaga? Kust  
pean armo leidma? Kes saab mull' abbits joud  
ma? Et keif ilm appi tulleks, Mul siisti hädda olleks.

2. Waene rummal! kuhho heidad? Utte, kuh-  
ho sinna lääd? kuhho ennast mo eest peidad?  
Kas sa salgaw omma tödd? Wata nuhtlust,  
põrgo kårra! Maksa patto wõllad årra!

2. Oh armas Jesuse, Ma tullen sinnule, Mo peäle  
armo heida, So helde süddant näita, Mind wõrta ar-  
must wasta, So werrega mind kasta.

3. Asjata sa otsid abbi, Jummal on jo wih-  
hane. Suur on sinno patto häbbi, Jummal ei  
sind kulege. Mõtte, sure patto peäle Tulleb kan-  
ge nuhtlus jälle.

3. Ma waene pattune, So peäle julgeste Ma tah-  
han pattud heita, Et woiksin armo leida; Süs sinno  
pühhad hawad Keif õnnets mulle sawad.

4. Woi! mis kurjaks olled lainud? Sul on  
pudo

pudo keigest hääst; Patto orjaks olled sanud,  
Jääd ka sedda iggawest; Põrgo pina pead sa-  
ma, Ja ka põrgo ikka jäma.

4. So pühha werrega Mind pattust puhhasta, Mo  
kurba süddant aita, So armo mulle näita, Keif pattud  
kinnikatta Ja werre pohja matta.

5. Wägga paljo on so patto, Ei sa neid woi  
arwada: Sest sa sanud sure wõlgo, Neid ei woi  
sa tassuda: Weel sa ühtepuhko eksid, Hirmsad  
on so ello wisi.

5. Sa olled minno õn Mo armas Jesufenn', Et sa mind  
pattust peästnud, Ja olled neid ka süstnud So omma hana  
sisse, Seäl matfid sa neid isse.

6. Sinna jättad mahha sedda, Mis so loja  
tahtminne; Sinna wihklad õige tedda, Olled ikka  
wastane! Keif so teggo, sanna, mõtte, Ei se  
kõlba Temma ette.

6. Et suur mo patto id, Süs saan neist wallale, Kui  
ma so werre wõttan, Se peäle kindlast lodan; Kes sinno  
jure jouab, Kül häddast abbi leiab.

7. Olle wait! so patto hawad Haiswad otse  
hirmsaste. Wata, nende haisud touswad Suit-  
so wifil taewasse, Polle ühtegi sust kõlbo, Ar-  
mota sa lähhad põrgo.

7. Mul paljo waia kül; Mis siiski tarwis mul, Mo  
õnnets keif on todud, So werre läbbi sadud; Sega mo  
woidan årra Keif patto, põrgo kårra.

8. Jummal on jo mõlka wõinud, Walmis  
on sind nuhtlema, Ammo on ta walmistanud,  
Mõled pandud peäle ka: Hukkas olled; tead sin-  
na? Põrgo wõle saad sa miinna.

8. Ehk kurrat wäega Mind tahhab hirmuta; Mul  
polle siiski hädda, Sa Jesus woitsid tedda, Ja sinno püh-  
ha werri kõõb mahha temma leri.

9. Kes

9. Kes sul sedda julgust annab? Kes sind nenda juhatab? Kes so eest nüüd murret kannab? Ehk käl käst sind ahwardab. Eks sa hakka wahhest heitma Meelt, ja ennast hukka moistma?

9. So werrit tõeste Teeb sure immets, Et selle wäe läbbi Keik rahwas leiab abbi, Se peästab surma käest, Ja patto, põrgo wäest.

10. Kui sa Jesust Kristust tunnend, Wõttad ommaks temma werd, Temma peäle lotust pannend, Siis on otfas minno kord. Kui sa sega maksad wõlga, Egga Jummal sedda põlga.

10. Mo lodan Jēsand, sest So peäle süddamest, Ei ma woi hukkamiina, Et surnud olled sinna, Ja minno pattud kannud, So rigi mulle annud.

11. Agga mis sa tahhad tehha? Kas sa eddespiddi ka Ei woi patto ennam nähha? Ei ma ilmast holida? Dõssi on: kui tahhad isse, Käl sa tulleid taewa sisse.

11. Mo süddant juhata So pühha waimoga, Et furja mahhajättan, Ring sinno jure tõttan, Et woin so jure jada, Ring taewa rigi sada.

287.

O ihr Kinder, was wils werden zc.

Wisil: Armas Jesus, armastaja! zc.

Lapsed! kuis on hinge luggu? Eks se polle selge weel? Ons teil teada, et noor suggu Pea surreb ilma peäl? Teada ka, et Jēsand Jummal Ennam weel kui päike näab, Ja et kõlwato ja rummal Jggaweste hukka läab.

2. Jonaksin ma selletada Teile, mull', ja Peike, Mis on selle jure sada, Kes ei aia kõrwale. Kuulge: kel on joud ja julgus, Et ta Jesu liggi saabi,

saab, Tedda ehhitab seest walgus, Wäljast wäggi kinnitab.

3. Tulgem, wõtkem otfas tehha Selle peäle warwi nüüd, Mis ei lasse armo nähha; Taganege kurratid! Minge sea karia sisse, Kui teil on se lubba kâ: Lapsed! Tal teid hoiab isse, Temma jure ruttage.

4. Puhtad waimud, wennad! waatke: Kord meil seatud illufast; Tulge selfi, hoidke, saatke Jggamees ka omma last: Kui siis Jēsa ette sate, Kummardades üttele, Mis siin meie wiisist näte, Sitast hakkas armo tõ.

5. Tulle meie jure warmalt Pühha laps, Immanuel! Meie liikmed on so pärralt, Hinged ostsid ennesel; Meil eest kätis wõtsid mata, Trakside sees kâisid ka; Keik so armo nouud sada Meie kasuks tullema.

6. Aita, et so ees siin käime, Omma tahtmist rikkume, Rangelaelust surretame, Tõrumisest lahume, Lihha nouud ja ellitamist, Karowalust ka kowwaste Wihkame ja karratsemist. Amen, nenda sündko se!

288.

Ich rühme mich einzig der blutigen zc.

Ommal wisil:

Ma kiitlen ükspäinis neist werrisist harwust, Mis Jesus on tunnud käl käsist, käl julgust: Ma mäs sin end neisse, ja uskus neis ollen, Et rõmo saan tunda, kui taewa ma tullen. Et rõmo saan tunda, kui taewa ma tullen.

2. Ma ilm! mäs sa, mõlla, ja prassi käl sinna; Mo Jesust, kes lahke on, auustan minna: Ehk walgo

walko löbb, pitkne ka mürristab waljust; Ei siiski ma Jeesusest lahku, mo kalsust. Ei siiski ma Jeesusest lahku, mo kalsust.

3. Kes waesed on waimus, neis Jeesus käl assub, Keik libbedat walko ta rõmoga tassub. Et, süddame Jeesus! se keik mul on teada; Sest hakkas so ümber, ei woi sinnust jada. Sest hakkas so ümber, ei woi sinnust jada.

4. Oh waatke! seäl tulleb mo Jeesuke rõõmsast, Ja ümber mo kaela ka hakkab ni armsast. Oh lusti! oh rõmo! mis juhatab wägga; Kes Jeesust ei nouaks nüüd iggawest tagga? Kes Jeesust ei nouaks nüüd iggawest tagga?

5. Mo Jeesuse peäle käib keik minno mõtte, End annan ta orjaks, ja keik temma kätte; Ja üllem mo melest nüüd ollema peab Ni kaua, kui Jummal siin ello mull' seab, Ni kaua, kui Jummal siin ello mull' seab.

289.

*Ich bin ein kleines Kindelein zc.*

*Wisl: Nüüd on se pääw so lüppenud zc.*

**M**a ollen weike lapsuke, Ja püan õnnistust; Ma ollen rammust nõdroke, Ei tea hakkatust.

2. Sa ollid, õnnisteggia! Mo heaks üks lapsuke: Sa peäsiid omma werrega Mind waewast, häddastle.

3. Moud, armas Jeesus! anna sa, Et tänada woin sind: Ma ollen ilma kartmatta, Et armast isid mind.

4. Ma mõtlen, sest et kuulnud ma, Et mo noort süddant käl So andeks olled tahtnud sa; Se polle nalli sull'.

5. Siis

5. Siis mõtta minno süddame, Mo kallist Jeesuke! Ma tean, et on so omma se, So omma, armoke!

6. Mind mõtsid lapsuks wasto sa Kristmis, ses heldeste, Ja kui weel olin moismatta, Mind loid so ueste.

7. Mo hing nüüd terweks, selgetks ka Sai pestud puhtaste: Käl sedda tõest usfun ma, Mis on weel hinge tõ?

8. Kui tootud, hing peab ka, Mo Jeesus! Ollema So omma, tiggedusseta End puhtaks piddama.

9. Ei olle joudo lihtege Mo waese lapse kões: Nüüd aita Jõsand Jeesuke! Sa ainus tuggew mees!

10. Mo süddamekest hoia sa Se eest, mis rojastab. So werri pessi, puhtaks ka Weel peab, puhbastab.

11. Kui korristad siit ilma seest Mind noolest, mis on sest? Ma peäsen mitme hädda kões, Saan rahho iggawest.

12. Kui ennam aasto pean ma Siin seisma, wannaks lään, Mo kulla Jeesus! aita sa, Et paljo head ma teen.

13. Kui pühhaste saan elland ma, Sest seks saia ristitud, Siis õnsa otsa sata sa, Ja anna mulle suud.

290.

*Du sagst: ich bin ein Christ zc.*

*Wisl: Oh wägga Jummal, Kes keik zc.*

**M**a ristiinnime, sa ütled; Kas on tõssi? Kui ust ja ello hea, siis hästi käib so kääsi; Mis sinna

d 2

sinna ütled nüüd, sesamma nouan ma, Et olleks minno usf pääw päwalt laitmatta.

2. Ma ristiinnime, sa ütled; Kas sa püäd, Et Jesust Jõsandaks ka pühhas Waimus hüäd, Ei palja telega, Kas usso tõ so kää? Kui sedda polle sull, siis naero jut on se.

3. Ma ristiinnime, sa ütled; Kas siis ihtäd Sa sedda, mis on hea? Kas keik, mis kurri, wih kad? Ei Kristust armasta, Kes patto armastab, Ei ristiinnime, eht seks end nimmetab.

4. Ma ristiinnime, sa ütled; Temma peäle Ma ollen ristitud; siis sain ma armo jälle. Waat! et sa temmaga seäl ennast kiblanud, Kas armo seädust ka sa olled piddanud?

5. Eks sedda armo sa jo ammo unnustanud? Kas olled tõeks teind, mis sinna tootanud? Kas diges uskus sa ta sanna piddanud? Eks wanna innime so sees ei ellanud?

6. Ma ristiinnime, sa ütled; sest ma kuleti, Mis pühha õppetus; ka kirja hästi loen: Ma kuisin: Kas sa teed, mis kirri õppetab? Ei kuuljat, teggiat waid Jummal auustab.

7. Ma ristiinnime, sa ütled; püan sada Mo torra pihtile, seäl patto tunnistada. Ma pallun wägga sind, mo sõbber! wasta mull, Kas pärrast sedda siis on parrem ello sull?

8. Üks ifka olled sa: so teud, mõtted, san nad käl pärrast pahhemad, so noud on need wannad; Mis head näikse weel, ei paigast kolba se; Keik on täis kawwalust, kui watan diete.

9. Ma ristiinnime, sa ütled; ollen sanud ka Jesu laualt se, mis temma tootanud. Ma pallun, näita

näita mull, Kas sest sull' Kasso saab? Kas udes ellus sind se werri kinnitab?

10. Ma ristiinnime, sa ütled, ma káin kirrus, Ma loen ramato, ma laulan, pallun rõmus! Need asjad on käl siis wast head keel matta, Kui usf so süddame teeb puhtaks lõp matta.

11. Käl ristiinnime ma ollen, sinna ütled, Ei sinno ellust ná ma sedda, mis sa kiitled. Kes Jesu järrel káib, se on ta pärrast ka, Sel sammal on üks meel Jesusse melega.

12. Kui selget armastust usf ifka wálsja teedab So uest süddamest, ja armoga sind sõdab; Kui olled allandik, ja dige tassane: Siis olled tõeste üks ristiinnime.

13. Ni kaua agga, kui so pahha wiis mull' näitab, Et uhkus, wallatus so süddant alles táidab: Kui wihha, kaddeust táis on so kurri meel, Siis risti ellust sa käl káugel olled weel.

14. Ma ristiinnime, sa ütled: ei ná minna, Et sedda parramat, kui pagganad, teed sinna, Ei te sa saggedast, mis targad pagganad; Käl tohto päwal need so peäle kaebawad.

15. Oh! árra kiitle sa end ristiinnimes, seks, Kunni sull' sawad usf ja teud tunnistus, seks. Ei olle sannust käl: üks ristiinnime On, kui ta nimmi káib, seest dige, tõssine.

16. Et ristiinnime ma ollen, armust anna, Et murretsen, et ma ei paljast nimme káina. Kel nimme jures tõ ei olle ühtlase, Ei tulle ial se so jure taewasse.

291.

Wenn erblick' ich doch einmal *ic.*Wisl: Mis olled sinna armas Jesus *ic.*

Millal ma saan sind, armas Jesus, nähha?  
 Tõtta, kül sedda woid sa pea tehha: Him-  
 moga hüab so pruut: tulle Jesus, Oh tulle  
 Jesus!

2. Mo kari-ye, waat! nõdder ollen minna,  
 Et ma ei luyku sinnust, sada sinna: Mo  
 rammo lõppeb, kui sind ei sa nähha! Mis ma  
 woin tehha?

3. Sioni tütreb, Peio jure tõtke, Kes ter-  
 weks mind teeb, temmal' sõida wõtke, Et minna  
 temma armastusfest põllen, Ja pallaw ollen.

4. Et armastan, oh tähbed! waljust hüäd-  
 ke, Et armastan, oh jöed! hüda püüdke: Mis  
 ial heält teeb, ütke: Tal on armas, Mo me-  
 lest armas.

5. Suud minnule Ta wõttis üksford anda,  
 Keik minna warsti ei woind miksli panna;  
 Temmata polle rõmo, keik muud asjad On  
 mulle alwad.

6. Tuhhatford minna tahhan omma wenda,  
 Tuhhatford ihaldan sind, omma wenda; Ei  
 lange melest se, kes on mo omma, Ma temma  
 omma.

7. Mis wibid sa, mo hinge himmo, Jesus!  
 Ma otan, et sind kätte saan, oh Jesus! Waim ja  
 so pruut, need ütlewad: oh tulle! Te rõmo mulle.

8. Müüd tulle jälle, keige armsam sõbber, Ja  
 jose kermeminne kui üks pödder: Suud mulle  
 andma, minno jure tulle, Se maggus mulle.

9. Mo

9. Mo sõbra heäl, et kuulge, hüab lahkest,  
 Mo sõbra heäl se jahhutab mind rohkest; Ta  
 jallad seiswad õllimäel heaks meile: Suud  
 annan neile.

10. Tõis rõmo dißkan, et se forda läinud, Et  
 omma kallimat hea ollen näinud, Ta parralt  
 ollen ma, mo parralt Temma, ükspäinis Temma.

11. Sioni rahwas, kes mo sõbra näinud, Kes  
 teid on taewas ülleskirjotanud, Oh neitsi wäggi,  
 müüd keik olge rõmsad, Keik olge rõmsad.

12. Et rõmustage; mind mo sõbber hoiab,  
 Se peigmees rohkest armoga mind toidab: Ta  
 parralt ollen ma, mo parralt Temma, üks-  
 päinis Temma.

292.

Erlucht mich, Herr! mein Licht *ic.*

Ommal Wisl:

Mind, Jesus! walgusta; Ma ollen, isse  
 rummal, Ei tunne ennast ka. Ma tean  
 sedda kül; üks teine järg on mul; Ma polle  
 siiski weel, Mis sünniks olla teäl.

2. Ma olin ennemuist kül wägga hästi  
 rahhul, Ei teädnud kurbdusfest: Müüd selge  
 tülli kääs, Ja murre süddames. Kust tund-  
 sin rõmustust, Se teeb mull' ahvastust.

3. Ma tean tõeste, Et mulle warra kahjo  
 Ei sedda wallo te; Mul on head sõbrad weel;  
 Ei karda waenlast teäl, Ei ihho waewa nä,  
 Keik tarwidus on kää.

4. Oh! se on hinge piin, Gest süddamest ta  
 touseb; Se ahvastab mind siin, Ja murrab  
 lõndid ka, Et ma ei sellera, Kas sa mo Jesule,  
 Ja ma so talleke.

D 4

5. Ei

5. Ei olle iggamees, Kes Jesust ommaks  
Eidob, Ra tõest temma sees; Se agga senna  
saab, Kes meel kautab, Mis tahhab lihha  
meel, Ei ella ennesel.

6. Se pettab ennast tõest, Kes sedda wisi  
mõtleb: Siis ussun süddamest, Kui keit se  
patto eest End hoian keigest wäest, Mis saat-  
wad häbbisse, Ei pagganadke te.

7. Se Jes. Pätte saab, Kes ennesest on  
lahkund, Ja mis ilm armastab, Au, rikkus,  
rõmustust, Keit lihha himmustust Siin wih-  
tab süddamest, Ja nouab Jesust tõest.

8. Se on se usso heäl, Ja temma põlew  
himmo; Mo Jesus! olle teäl Mo kalso, Eitp,  
ja au; Mind saatko sinno nou. So pärrast  
ollen ma Ming jään ka lõpmatta.

9. Kes sedda diete Ei tahha, se ei ussu; Ta  
wihkab Jesusse, Teeb kodda liwa peäl, Mis  
pea langeb teäl; Eest usso kinnitus On Jesu  
leppitus.

10. Eest on se wigga kül, Mo armastus ei  
kõlba, Mis tännini on mul So wasto, Jesuke,  
Et ilma rõõm ja tõ Mull' armsam olnud weel,  
Kui sinno nou ja meel.

11. Hing! panne tähhese: Ma pean julgust  
wõtma, Et saaksin rahhuse. Kui lahkund süd-  
damest Mailmast, lihha tõõst, Ja ellad Kris-  
tusfes, Siis õige järg so kääs.

12. Sa waene! tahhad sa End keelda Fun-  
ningale? Kel joud on otfata, Kel on keit rik-  
kus, au, Keit wäggi tarkus, nou, Kes, mis  
ta lonud teäl, Ra peab üllewel.

13. Kui

13. Kui üksford hukka lääb, Mis ma peäl  
on, ja taewas, Siis temma ilka jääb, Ei  
lõppe ialge, Ei temma surrege; Ja kedda tun-  
neb ta, Sel õn on otfata.

14. Kes agga aegfaste Siin temmaga ei  
leppi, Se jääb kül häddasse, Lääb hukka igga-  
west, Ehk tousel's filmadest Wet kül ni rohkesti,  
Et woaks wolaste.

15. Kui Jummal armoga Müüd leppimist  
sull' pallub, Siis wõtta wasto ka, Ja ütle:  
sinnule Ma annan, Jesuke! Mo ihho, hinge  
ka, Keit puhhas wõtta sa.

16. Mis tahhad, te moga; Mind walmista  
waid sulle Auriistaks, illuks ka, Et ilka  
kidan sind; Kui issi kattad mind, Ja puhhaks  
saab mo waim, Siis ollen armo taim.

293.

Mein Heiland lehre mich recht lieben 2c.

Wistl: Kes Jummalat ni lassib tehha 2c.

**M**ind õppeta sind armastama, Mo kallis  
Onnisteggia! Mind wõtta sinna wah-  
wastada, Ma ollen willeis sinnota; Et ellust  
ni hea meel on sul, Siis olle armust arstiks mull'.

2. Ei minna woi sind armastada Mo om-  
mast wäest, sest pallun ma: So armastust mo  
sisse sada, Mind sedda hästi õppeta, Et ilka  
sinno armo nään Ja armastusse sisse jään.

3. Mind sada isse armastama Sind keigest  
wäest ja kindlaste, Sels wõtta süddant wal-  
mistada, Et ussin ollen kowwaste, Sind ar-  
mastama iggawest, Kui armastad mind keigest  
wäest.

4. Et woin sind ilka armastada, Se ois so  
d 5  
keige

Keige illem tõ; Siis minno sisse sedda sada: Mo ommaks, armas Jeesus, ja Keik omma armastussega, Et ma ei ella sinnota.

5. Ei sinnota woi minna tehha Ei ühtegi, mis kõibab teäl! Ma woin kül pea rõmo nähha Muist asjust, mis on ilma peäl; Oh ärra falli sedda Sa! Et minna muud ei armasta.

6. Kui sinna annad ennast mulle So armastusse wäega, Siis ööd ja päwad tulleb sulle Mo sees sind ennast armasta; Mo seest ma leian kawwalust, So läest saab diget armastust.

7. Et selge armastus Sa olled, Mo hinge suud nüüd lahti te, Et sa mind sega sõõtma tulled, Muud himmo kela, Jeesuke, Mo armastus! et puhhaste Sind armastan ja kowwaste.

8. Kui armust annad armastada Sind nenda, kui on kõhhus se, Siis woin so armastust täis sada: Ja sinno armastusse tõ Jääb minnusse, kui on so sees: Ma maitsen sedda süddames.

9. Et muido surnud ollen, tead: Sepärrast omma armoga, Mo armastus, kül isse pead Mull' rahho saatma lõpmatta: Et iggawest sind armastan, Ja sinno hallastust täis saan.

10. Oh wäggede Jehowa, sada! Sa olled armastusse mees, Et woin sind hästi armastada, Se on ükspäinis sinno läes: Oh armastamo Jeesand mind: Ma armastan siis jälle sind.

294.

Ich Gott, mich drückt ein schwerer Stein etc.

Wißl: Kristus on meie patto eest etc.

Mind waewab wägga raske koorm; Kes woib

woib se mo peält wõtta? Sull' teada on mo wallo, surm, Oh Jummal! appi tõtta. Jeesus ellab, surnud ma, Oh Jeesa, se mo murre ka: Ei woi ma leida tedda; Oh hädda!

2. Kes sedda kiwmi weretab Mo peält, mis wägga raske? Mil haura üks siis lahti saab? Millal rõõm tulleb mulle? Eks ma pea surma läest Nüüd lahti sama usso wäest? Kes on se, kes mind peästab? Kes peästab?

3. Kurb südda, ärra arraks sa: So Jeesus tousnud ülles, Keik pörgo wägge rikkub ta: Pat poob jo risti külles. Kül ta omma surmaga Sind peästab patto rojast ka, Ja waimo ello annab, Kül annab.

4. Ja tousnud on, et temmaga Sa pead tousma surmast Ja wäest, teeb sind õnsaks ka, Et abhastusses rõõmsast Risti al läid temmaga, Woid surma orrust peäseada, Ja rõmo sisse sada, Kül sada.

5. Ei Jeesus jätta taggast Sind, et ta ele läinud, Ja küssub katti paeladki, Misga sa wangis läinud: Sind wõttab hauast tom-mata Keik ilma sinno murreta, Ja sind so wallust peästab, Sind peästab.

6. Sind pühhad inglid kaitsewad, Et Jeesu jures olled: Need sinno eest sin sõddiwad, Kunni sa taewa tulled: Otsi omma Jeesukest, Kes risti lõdud sinno eest, Seäl, kus ta surmast tousnud, Kus tousnud.

7. Ja polle patto haura sees, Kes touseb us-kus ülles, Kel temma sanna süddames, Se ilka on ta külges. Siis olle ussin, innime! Ja pole pöörma

pbõrma fermeste, Siis raske koorm kül kaub,  
Kül kaub.

8. Nüüd patto hauast põggene Ja taewa  
pole tõtta, Mailmast uskus taggane, Keik  
kurja mahhajätta. Jesus näitab ennast kül, Kui  
parrast osfa pea sull', Et woid ta pole hoida,  
Woid hoida.

9. Mind, Jesus, waimus walmista, Et  
ellada woin sulle, Kunni mind wõttad ärrata,  
Ja Froni anda mulle, Mis teises ilmas sinno  
fäes On walmis auu rigi sees: Oh Jesus pal-  
wed kule, Oh kule!

295.

Warum willst du noch für morgen ze.

Wist: Mirs mo süda ennast waewab ze.

**M**is, kui paggan, innimenne! Hädda sees  
hoomse eest Olled murrelinne? Mis sind  
raske murre aitab? Jummal se Waiikseste  
Sind, kui nälg on, toidab.

2. Jummal on sull' ello annud; Ihho sa  
Hingega Olled temmalt sanud. Ei ta neid woi  
jätta jälle Nitmatta, Kes siin ka Eotwad  
temma peäle.

3. Ürra kaeba nenda hädda: Mis ma sõõn?  
Mis ma joon? Jummal sadab sedda. Ihhule  
ta toidust annab, Ja mis weel Tarwis teäl  
Se eest murret kannab.

4. Eks so ihho parrem olle, Kui se leib?  
Temmal täib Rohkest anda sulle Keik, mis  
sõdab sind, ja jodab; Eest ta meel Selle peäl  
Räib, kes tedda otab.

5. Meel, mis selga pannen? mõtleb; Jesuke:  
Ürra

Ürra te, Mi kui paggan; ütleb. Wata  
põllud, wata metsad, Lillikest, Rohhokest;  
Need keik hästi seiswad.

6. Kas on linnokesel murret, Kust ta  
saab, Mis ta sõõb? Kas ta nälgä surreb?  
Temma lodab loja peäle, Hüppab seal Oksa  
peäl Rõõmsast, tõstab heäle.

7. Oh! se õige uff on waia: Olleks se Meie  
kä; Woiks, mis tarwis, sada. Jummalast  
kes kinni hakkab, Ei jä ta Abbita, Rahhul  
wastwab, maggab.

8. Kes siin õigust takka nouab, Ülemaks  
Kallimaks Armo riki peab, Sellel Jummal  
süa annab, Jua ka, Waewata; Temma eest  
hoolt kannab.

9. Mailm noudko tühja agga; Minno  
meel Peab teäl Noudma Jesust tagga: Ehk  
kül wõttab heldest melest Wahhest ka Wibida;  
Siiski aitab tõest.

10. Kui mo usko katsuma tõttab, Undid ka,  
Mis saand ma, Mo kēest ärrawõttab: Kui,  
mis mul on, lähhäb nurja; Heaks ka se Min-  
nule Tulleb, ei te kurja.

11. Ta woib mull' keik jälle anda; Wõt-  
tab ta, Elluks ka Panneb omma sanna; Oh!  
kui monni waene ellab Murreta, Ennast ka  
Hädda warral toidab.

12. Jesa holeks ennast andwad; Tahhab  
ta, Nemmad ka Waiiksest risti kandwad.  
Temma tahtmist nemmad kiitwad; Kuida ta  
Nendega Seab, aega wiitwad.

13. Jummal siiski appi tõttab, Annab tõest,  
Palkokest, Kuulda kaebdust wõttab, Rõõmustab  
neid



neid siis, kui hädda Sureks saab, Lõppetab  
Akkitselt käl sedda.

14. Hinge eest need murreteswad, Jeesusse  
Harusse Nemmad kermest jookswad; Gest et  
temma kallid harwad, kui waew ees, Hädda  
käes, Neite abbiks sawad.

15. Nüüd, mo Jeesus! rõmuks olle, Kauni-  
ken', Minno õn! Loidusseks mull' tulle. Mur-  
retse mul hinge warra; Jhhule libtege Siis ei  
olle ärra.

16. Keik mo pudust, Jummal! annan Holes  
full', Keik, mis mul Waewaks on, mis kannan,  
Murretse; wait tabhan olla, Palludes, Kum-  
mardes Ka so ette tulla.

17. Tanno anda tabhan jouda Sulle seäl,  
Ring ka teäl So pool' ilka hoida. Keik so  
auuks minna pannen, Jä mull' sa Oksaks ka;  
Armas Jeesus! Amen.

296.

Was kann ich doch für Dank zc.

Wisil: Oh wagga Jummal, kees zc.

**M**is tanno moistan ma Oh Jeesand! sulle an-  
da, Et kannatuslega Mind wõtsid kaua  
kanda? Kui teggin kõtwerust Ja patto allate,  
Ja wihhastasin sind Mo Jummal! iggapä.

2. Käl surest armust sa Mind santi armasta-  
sid: Ma hullutasin peäl: Sa ilka hallastasid.  
Käl wasto oksa ma Jäin pattust pöörmattat:  
Ei sa mind nuhhetnud; Waid wõtsid kannata.

3. Et olla pöörnud nüüd, Sa üksi olled tei-  
nud, Et kureja waimo riik, Eb, mo sees hukka läi-  
nud,

nud, So arm, mis ullutab, Mo Jeesus! taewa-  
ni, On minno kirowist meelt Teind pehmeks  
pohjani.

4. Käl moistsin pattoga Sind, Jummal!  
wihhastada, Ma agga ennestest Ei joudnud ar-  
mo sada: Jahukka minnes ma Käl joudsin lan-  
geda; Ei joudnud islege Mo pattust touseida.

5. Sa tõstsid ülles mind, Ka teed sa näitsid  
mulle, Mis pean kaima ma: Gest tanno annan  
sulle, Sind, Jummal! kidan ma, Et wihkan  
patto tõ, Ja wanno teggusid Nüüd melega  
ei te.

6. Et agga ueste Ei lange patto sisse, Siis  
anna minnule Se pühha waimo isse, Et selle  
lääbi ma End hoian patto eest, Ja ue melega  
Sind tenin süddamest.

7. Mo ello aial mind Nüüd wõtta sata sinna,  
Et ilma sinnota Ei sada ennast minna. Kui en-  
nast sadan ma, Siis eksin ilka peäl, Kui isse sa-  
dad mind, Siis teen, mis Pohhus, teäl.

8. Oh Jeesa, wõtta sa Mo palwet möda teh-  
ha! Pöeg, Jeesus! anna mull' So omma wägge  
nähha, Oh kallis pühha waim! Mind sada ilka  
teäl, Et ma sind tenin siin, Ja iggawest ka seäl.

297.

Liebster Jesu, was vor Müh zc.

Wisil: Kees Jummalat ni laoseb tehha zc.

**M**is waema olled sa mo pärrast, Mo Jeesus,  
wõinud kannata, Et sa mind siit mailma  
pärrast Ja pattust saaksid peästada: Sa nou-  
sid warra, hilja mind Weel enne, kui ma tund-  
sin sind.

2. Sa

2. Sa olled keik so auustused Mo waese pärrast kautand, Sa jätsid taewa rõmustusfed, Ja ollid Ma peäl üsna sant; Sa lassid ennast laimada, Et sa mind saaksid aidata.

3. Sa jätsid omma riki mahha, Uujärge, Kroni melega; Siin sa ei noudnud au, ei rahha; Waid sullaseks said rõmoga, Et minno hing so palgaks saaks, Ja kunninglikkaks emmandaks.

4. Weel suremat hooit mo eest kandsid, Kui lälksid risti surmasse, Ja omma hinge pandiks andsid So Jesa kätte taewasse; Et sinnoga mo hing kui pruut Saaks iggaweste kihlatud.

5. Et nüüd mull' olled walmistanud Keik sedda, kallis Jesuke! Ja mind weel ennast armastanud, Kui isse ennast, armoke! Siis joudko se pääw tulla ka, Mit sedda keik saan maitseba.

6. Mind wotta omma rigi sisse, Ja terreta mind heldeste, Mull' anna suud, mo veigmees isse! Mo hinge hoia järgeste, Et ta so sõbraks, prudiks saaks, Ja kunninglikkaks emmandaks.

298.

Meine Seel ermuntre dich 2c.

Wisil: Armas Jesus! arwita 2c.

**M**o hing! Jesu armastust Wotta süddamesse panna: Ta näab surma ahvastust; Saks so süddant hopis anna; Wägga ustaw on so Jesus, Olle temma pärrast rõmus.

2. Dige Jesa poeg se on Sinno sü eest risti podud, Pea peäl on terraw kroon, Berri faks ta ihho lödud. Ta on so eest urmsaks peks tud, Sedda armo kusti leitud.

3. Sure

3. Sure pina piddid sa Iggaweste pürgus tundma, Mitme patto pärrast ka, Taewa rõ must ilma jäma: Agga Jesus patto kannab, Rohket armo sulle annab.

4. Temma rist on waigistand Jummalas so Jesa wihha, Kässo needmist löppetand, Wöt tis pahha keik heaks tehha: Köhna, patto, sur ma woitis, Armust sulle taewast andis.

5. Mis nou tulleb piddada? Mo hing! mis sa tahhad tehha? Jesu waew on naljata: Tem ma armastus on nähha; Mötte, mis on sinno lohhus, Et so Jesusel on woimus.

6. Ei woi ial temmale Mingisuggust tasfuta da: Head teeb mulle liaste: Laiskust wöttab teo tada, Et ma pisfut armastanud Sedda, ja küt kurwastanud.

7. Mis on sündind pahhaste, Sedda mah hajätma töttan: Nou ma pean kindlaste, Et ma teist teed käära wöttan, Kus ma Jesust üksi ihkan, Ja mis kurb ta melest, wihkan.

8. Wattud! tagganega nüüd, Ei ma ennam teid ei falli; Teile, teile on need süüd, Mis mind temad sellest lahti, Kelle sees on üksnes ello, Arm ja keik mo hinge illo.

9. Jesus Onnisteggia! Wotta mind so om maks seäda: Sinno pärris ollen ma; Gest ma tahhan truiks jäda: Sulle ellan, risti kannan, Surres end so holeks annan.

10. Jesus! sinna olled se, Kelle jure ikka töttan, Sa mo omma, minnage Sinno ommaks ennast jättan. Mis sull' armas, armas mulle: Pahha mull', mis pahha sulle.

e

11. Mis

11. Mis sa tahhad, tahhan ka: Süddames on sinno fanna; Vekfad sa, wait seisan ma; Mär giks, pandiks Waimo anna, Et ma taewa rigt pärin, Julgest ma se peäle surren.

12. Se nou jägo löpmatta; Jesus on mo ainus üksi: Temma omma ollen ma, Ta käest mind ei tisku ükski. Temma mind ei jätta mahha, Ei ma Sedda jätta tahha.

13. Woime siit jo hingele Sedda rõmo, rahho leida, Kui end uskus kihlame Jesuga; Kui ta woib näita Meil' ni paljo head siin waewas; Woi! mis sünnib pärrast taewas.

14. Woi! mis magus ello wiis! Woi mis rõõm, au, diskaminne! Woi! mis rahho tulleb siis, Kui saab otsa woitleminne! Jlla, ikka Jesust kidan, Jesussega aega witan.

15. Igga tunni rõmustan, Kui se peäle mõte len minna, Dännoga sind auustan: Keik, oh Jesus! annad sinna; Se mull' uskus kindlast tulgo: Mo sees sinno wäggi olgo.

299.

Wifil: Oh Jummal wata heldeste 2c.

**M**o hing! mis aega witad sa, Ja watad pat to peäle? Eks olle Jesus armoga Sind lahti ostnud jälle Ni kallist sinno pattudest, Sind kannud ommas süddames, Kui rippus ristil sambas.

2. Et wõtta kindlast uskuda, Et Jesus lunnas tanud Sind: walwa nüüd ja pallu ka, Kunni sa abbi sanud: Mind santi, Jesus, jubhata, Ja mind, kes nõdder, kinnita, Et sinno hawus ollen.

3. Mo kallis Jesus! aita sa, Ja jubhata mind järgest,

järgest, Et waene rummal ollen ma, Mull' abbits tõtta kermest: Ja aita uskus woitelda; Mind kinnita so werrega, Ja hoia ommas hawus.

4. So kätte, Jesus, annan ma Nüüd omma hinge, ihho: Mind armust järgest tallota, Et ollen waene pihho. Mind hoiä omma sülle sees, Siis rõmo kül on süddames, Ei kardä minna hädda.

5. So holeks jägo minna ka Gest tunnist ja sest päwast, Mo Jesus! pea murret sa, Et ma so werre waewast Saan kasso, et sa kannatand, Ja kalliste mind lunnastand, So hawusse jään minna.

300.

Was giebst du denn, o meine Seele! 2c.

Wifil: Kes Jummalat ni lasseb tehha 2c.

**M**o hing! mis annad Jummalale? Kes keik sul' annab iggapä, Eks tulle ühtege so mele, Mis armas olleks temmale? Oh anna süddant temmale, Se on ta mele järrele.

2. Mis on ta pärrast, se ta ihfab, Keil' tulle süddant anda siin? Ei kõhnale, kes ello wihtab; Kus ta on, seal on pörge piin. Ükspäinis sulle tahhan ma, Mo Jummal, süddant ohwrida.

3. Siis wõtta ni, kui tahhad, ohwriks Mo meit, mis sinna uels teind, Mo süddant palgaks, armsaks sagiks, Et se eest olled waewa näind: Ma annan sedda keelmatta, Se on so omma, makstud ka.

4. Eks sellel' tulleks süddant anda, Kes om maga mind rõmustand? Cull' woin ma armo nimme

nimme panna, Kes surmani mind armastand.  
Mo meel, so meel, üks olgo se, Ja mulle sa,  
ma sinnule.

301.

Auf Seel, und danke deinem Herrn etc.  
Ommal Wisil:

**M**o hing, oh anna süddamest Nüüd tänno  
Jesandale, Kes sind sel õsel kahjo eest On  
heldest hoidnud jälle; Jo päike näitab sull, Mis  
warra Jummalal, Mis usklike silma ees On  
nähha hiilgwa kaste sees.

2. Oh Jummal, ei kül joua ma Se armo  
juttustada, Et ihhule jo wõtsid sa Hea hinga,  
mis se sata. Ei ma woi kita kül Head, mis sa  
teinud mull' Ja teistele, Kes lootwad ka, Kel õige  
usk on minnoga.

3. Oh minno hinge karjane, Ma kidan sinno  
truust, Mis sinno waeste lastele Pääw päwall  
näitab heldust, Sind tännab südda ka, Et mind  
mo perrega Sel õsel wõtsid kaitseada So pühha  
ingli wäega.

4. Mo armas Jummal, aita nüüd, Et new  
da ellan minna, Et ma ei koorma patto süüd Mo  
hinge peäle tänna: Waid tulgo minno tö Nüüd  
kasuks hingele, So sure nimme kitusfeks, Ja  
minno liggimesse heäks.

5. Mind armust hoiä keige eest, Mis hinge,  
ihho waewab, Ja anna, pallun süddamest, Mis  
sinno õnne sadab: Oh kela meie peält Tuld, näi-  
ga, sõa heält: Kui sadad risti, willetsust, Siis  
anna abbi, kannatust.

6. Keik meel wõttan wasto sult, Mis ial  
peäle

peäle panned; Ma tean, et hädda kaub mult,  
Kui õiget aega tunned. So Jesa helde meel On  
waatmas minno peäl: Kui uskus tullen sinnule,  
Siis õnnistus jääb minnule.

7. Keik sinno holeks jättan ma, Mo hinge, ih-  
ho, warra: So kätte (te, kui tunned sa,) Keik  
annan warra, hilja. Maad wõtta hoida sa,  
Keik rahwa suggu ka, So saakramentid sanna-  
ga. Meid lasse õnsast lahkuda.

8. Ei jätta minna, Jesus, sind, So jalge im-  
berhakkal: So su, se õnnistago mind, Siis rõ-  
mo tundma algan. Oh Jesus sõda sa Mind  
taewa leiwaga, Ja joda minno hingekest Wee,  
werrega so hawadest.

9. Se peäle tahhan rõõmsaste, Mis minno  
kohhus, tehha: So waim mind saatto tasfaste,  
Kunni ma jouan nähha Sind pühha selfiga So  
auuks lõpmatta, Siis pääw on hästi hakkatud,  
Saab Jesusses ka lõppetud.

302.

Was sag ich dir, die mit viel tausend etc.  
Wisil: Pääw lõppeb nüüd, Ja armas ic.

**M**o Jesuke! Kes mitto tuhhat waewa Mo  
pärrest näind, Mind juhhatades taewa;  
Mis pean ma Kül sulle üttema So süddamest,  
Kuis sedda tunnud ma.

2. Se on mull' siis Kül armsaks rõmukš tul-  
nud, Kui ollen ma So pärrest üksnes olnud;  
Ei siiski ma Woi sedda sallata, Et waewaks  
läind, Kui mu peäl mõtlend ma.

3. Kas iggapääw, Mis ilmub, peab mulle;  
Kas peab se ka minno pärrest sulle, Mo Jesuke!

Siin waewaks ollema? Mis arwad sa? Ei ussu  
sedda ma.

4. Kui olleksin Ma sinno jure joudnud, So  
armo, ja So wägge nuttes noudnud: Kui ol-  
leksin Ma süddant tühjaks teind; Siis armas-  
tus Mo sise olleks läind.

5. Eru Pea, sull' Ma nuttes rätin üles: Ma  
armastan End ommaks kahjuks alles, Ei holi  
ma Sest kallist saatmisest, Mis läbbi waim  
Mind peästaks patto seest.

6. Sepärrast jääb Ed poleks teggematta,  
Mis algmisest Sai hästi üleswõtta; Mo õp-  
pia! Kas on mul lota weel, Et otsa saaks Se  
tõ siin ilma peäl?

7. Kas jowan ma Käl uskus ärrasata, Mis  
üksford mind Woib hopis kautada, Et middagi  
Weel hoian ennesel; Kui tulleks sull' End hopis  
anda teäl?

8. Ma nouan, ja Ei woi ka julgest nouda;  
Sest essite Mull' tulleb senna jouda, Et ussun,  
et Se järg weel polle kões, Mis hingel' on, Kes  
hopis sinno sees.

9. Ma pean ka Weel enne uskma sedda, Et  
omma meel Ja tarkus mull' teeb hädda, Se  
wõttab mind So rindust wõdrotta, Kui kohhus  
on Seäl hästi immeda.

10. Mo kallis arm! Eht käl mo film ei nutta;  
Käl siiski sul Mo hinge waew on tutta. Sest  
sinna nääd Mo süddant pohjani, Eks polle ta  
Nüüd kohkud surmani?

11. Eks põrmus ma, Kui woitlen hinge vär-  
rast, So haruuse Ei kippu patto käärrast? Tal!  
tulle,

tulle, sa Woib süddant tallita, Sa armo waim!  
Woib sedda kassida.

12. Oh! aitle mind, Et uskus hüppan kind-  
last, Mi, kui on teind, Kes ärrawoitwad waen-  
last; Siis peäseksin Ma hobilt keigest sest; Mis  
keelnud mind Mo kalli Jesu wäest.

13. Oh! andke mull' Mo hädda selletada, Ja,  
kuida ma Woin waggaks, selgeks sada, Kui sal-  
laja Mind pettab omma meel, Kuis iggapääw  
Mull' tulleb surra teäl.

14. Mull' näitke ka, Mis õnnis järg on neile,  
Kes omma meelt, Ja süddant andwad teile;  
Mis maggus rõõm, Mis kallis au se on, Kui  
selle peäl Neil' tulleb woids kroon.

15. Mo peigmees! Kes Mul tõest armas ol-  
led, Kas tootust Mo kääst weel wõtta tulled?  
Mis on so nou; Kas tahhad, et soga Lõõn kät?  
mis teed Sa Issand, minnoga.

16. Kas tahhad, et Hing ni, kui joud ta kões,  
Peab põllema So armus, ning so wäes, Et wour-  
rinal Leel legi läbbi lõõks, Ja ühtegi Ei ennam  
kälmaks jääks?

17. Siin kääsi on Käl; minna kardan agga,  
Et tühhi teik Mo tootuse tagga. Kui mitto  
ford Ollen ma sedda teind? Kui mitto ford Ka  
sinno abbi näind?

18. Ja siiski weel Ei olle otsa sanud Mo om-  
ma meel, Mis mind on eksitanud: Sest litle sa,  
Ma pallun raskeste, Mo hingele: Et hakka  
ueste!

303.

Du Lebens Brod, Herr Jesu Christ ic.

Wisl: Oh Jesus üllem abbimees ic.

**M**o Jesuke, sa ello leib! So jure eksja jouab,  
Kell' himmo taewa peäle kâib, Ja so kâest  
armo nouab; Sest pallun ma sind süddamest,  
Oh puhhasta mind pattudest, Et kôlban sinno  
laual'.

2. So armsa taewa roaga Mind, Jâsand,  
tâanna söda; Mind ello jöbele juhata, Ja selle  
seest mind joda: Kûl ollen haige, rojane; So ar-  
mo jomist, karjane! Mull' siiski ärra kela.

3. Sa messi maggus taewa leib! Oh anna  
mulle armust', kui pat mo hinge peäle kâib, Et  
peâsen selle hirmust'. So usso kuub nüüd kasko  
mind, Et mull' ei olle karta sind, kui istun sin-  
no laudas.

4. Keif wihha, waeno kustuta Mo südda-  
mest ja hingest, Mo süüd ja wigga ilmuta, Et  
ma neid nuttan järgest. Sa kûpstud Pasatal-  
leke, Oh anna ennast, peioke! Mull' hinge kas-  
saks süa.

5. Ma tunnistan, et minno tö Ei maksä sed-  
da armo, Ma ollen patto sullane, Ja tunnen  
selle hirmo. Se hädda sees mind rõmustab,  
Et sinno sanna tunnistab: Sa wõtted waesed  
wašto.

6. Pat on mind hopis rikkunud; Oh anna  
terwist leida. Surm on mo sisse tikkinud; Mo  
peäle armo heida. Ma ollen sögge, walgusta:  
Ma ollen laddund, hallasta, Ja aita selgest  
armust'.

7. Mo

7. Mo peigmees tulle wannule, Ning jä mo  
süddamesse, Et ma suud annan sinnule, Ja jään  
so armo sisse. So maggusama rõmoga Mo nõd-  
ra waimo kosuta, Ja löppeta mo hädda.

8. Mo Jesuke, sa ello leib! Soga mind sõta  
wõtta, Sa werri! Kel keif pesta täib, Mind hel-  
dest jootma tõtta. Sa jääd mo sisse, anna ka,  
Et jään so sisse, ning et ma So läbbi saaksin  
taewa.

304.

Herr Jesu Christ meines Lebens Licht ic.

Wisl: Nüüd surnud kehha mattame ic.

**M**o Jesus, ello walgustus, Mo lotus ja mo  
rõmustus! Tekäia ollen ilma peäl, Ja  
patto koorm mind waewab teäl.

2. So jure tekond on mo ees; Sa ellad rõdm-  
sa taewa sees, Seäl on mo õige pärris ma, Mis  
sa mull' saatnud werrega.

3. Tekonnaks hing du rammoto, Ja ihho  
õige warrato; Sepärrast, Jâsand, pallun sind,  
Et tulleid isse saatma mind.

4. So pühha kannatusse wäest, Mind peästa  
surma wallo seest: So higgiga mind jahhuta,  
So werrega mind lopputa.

5. So hobid ja so ihho piim Mo hawul' olgo  
kui üks wiin; So naero kroon mo auustus, So  
teotus mo rõmustus.

6. So sappi jooß mind jodago, So janno  
jannust peästago. So waljust hädda hüüdmisest  
Mull' warri tulgo põrgo eest.

7. So pühha wie hawasse Mind peita, et ei  
min-

e 5

min-

minnuſſe Ei pörge kul woi putuda, Ei ka mo hinge liſkuda.

8. Kui lähhan keletumaks jo, So waim ſiis mo ſees öhlago, Mind kela taewast ekſimast, Ehk ſilmad löpwad näggemast.

9. Kui ſiit on ärralabhuda; Mind Jēſa kätte jubhata, Mo meled hoia jamsimast, Ja ennast kofko weddamast.

10. Tekeppiks olgo mull' ſo riſt, Haud koh, haks, kus ſaan hingamist: Kui ma ſaan ſurnud, katko mind Need mähkmed, need, mis katiſid ſind.

11. So armideſt mind öppetä, Et armo tah, had näidata, So küſje hara läbbi mind ka ſada, et ſaan nähha ſind.

12. So ſurma peäle lodan ma, Kui ma nüüd lähhan ſurrema; Mut taewa ukſe lahti te, Kui ellokorra ots on kää.

13. Mind wiimſel päwal ärrata, So parral' kääle aſfuta, Et minna ei ſa kohtuſſe, Ei igga weſſe walluſſe.

14. Siis minno ihho uenda, Et woiks kui päike paistada, Ja ſaaks ſo ihho ſarnatſeks, Ning inglidele ſeliſiks jääks.

15. Mis römo ma ſiis leian ſeält, Kui inglidoga iſtan heält, Ja ſind ſeäl pühha hulgaga Saan nähha ikka ſilmaga.

305.

Mein Jēſu ſchönſtes Leben 2c.

Wiſt: Ei lahkū minna ſinnuſt 2c.

**M**o Jēſus! kalliſt ello, Sa Paſa talleke! So armastuſſe illo, On, et ſa petoke! End hea melega Siin öhwriks mo eest andſid, Ja riſti nuhtluſt kandsid; Mo hinge koſſuta.

2. Sa

2. Sa kannataſid nuhtluſt, Oh ſüta talleke! Ja maksid minno uhtluſt Mo eest, mo armoke! Sa lunnastaſid mind; Sind däläſt ſurma pandi, Mailma ſü eest anti, Mis ſiiski pölgab ſind.

3. Siin riſti küſges nähti Se önniſteggia, Ja patto öhwriks tehti Se tal, mis wiggata: Se ello ſurmaſſe Saab, kes meil' rahho ſaatanud, Ja armoga keik katnud. Geſt tänno temmale.

4. Tal andis ennast kupa Seäl kerge riſti peäl, Meid wöttis pörguſt peäſta, Seks noud ta andis teäl. Ja kalli werrega Tuld wöttab kuſtutada, Ja wiſha lämmatada; Ja palweſt tulleb ſe.

5. Ei jänud haua ſiſſe Se ſurnud talleke; Ja wöttis ello iſſe, Sai woimust kangeſte, Kui kange tapleja, Woib patto, ſurma woita, Ja jalge alla heita keik kurjad waimud ka.

6. Kuis pean ommaks ſama Nüüd ſedda tal, lekeſt? Mis ennast andis tappa, Werd wallades mo eest: Mo ſüdda eſſite Peab patto kurjuſt tundma, Ja armo himmuſtama, Ja nutma ärdaſte.

7. Sind Jēſus! waſto wöttan, Ja ſöön ſind uſkudeſ, Kui ſinno liggi töttan, So waewa mäleſteſ, Su, ſüdda tännab ſind, Ja ſinno truust ikka, Mis parrandab keik wigga, On uus ja ai tab mind.

8. Keik patto happotaignad Peab wälſa pühkima, Mis himmud meles kewad Peab mahha, jätama: Nüüd ſelges meles ma Pean, kummi minna ellan, Ja Ma peäl alles ollen, kluſ tai gen ollema.

9. Wödd

9. Wõdd wõle panna jouan, Ja kingad jas ges teal; Se on, et sedda nouan, Mis on seal üllewel; So risti naal ma Käin, ilma mah hajattan, Ja sinno jure tõttan, Mul taewas õsfa ka.

10. Kui üpres wägga maggus On mul se tal leke: Mind kattab temma õigus, Kui ollen al laste: Ta werri puhastab, Ta lihha maggus su sees Kõl teiges kurwastusfes, Seest süddant Finnitab.

11. Wiin, messi jahutawad, Meid staak himmoga; Kes agga Jesust sawad, Meed kiitwad tõega, Et polle lüllem siin, Süddame kinnitusfes, Ja lüllespiddamisfes, Kui se leib, lihha, wiin.

12. Kes rasket risti kannab, Kel murre, kurwastus, Sell' Jesus rõmo annab, Et lõppeb ahastus, Kes nõdder, jouoto, Ta rõmustama tõttab, Kõl teotada wõttab, Kes kurb, ja ramamoto.

13. Meid, armas Jesus! sõda So pühha lihha, Meid taewa te peäl joda So kalli werrega, Meid senna sada sa, Kus polle janno ota, Kus wõttad lambad jota So selge weega.

14. Seal päike, Jesus! Jummal On paistmas meie sees, Kes annab rõmo temmal, Kel nut ja hädda lääes. Kes õhkand, õiskab seal, Kes aggand siin, seal naerwad, Ja kahjust kasso sawad, Rõõm tulleb wigga peäl.

15. Siis wime au ja kitust, Ja wäage tallele, Ka auustust, ja rikust Daweti poiale, Kel tarkus lõpmatta, Kes meie õige Jummal, Keif woimus on ka temmal; Laulgem: Halleluja.

Jch will dich lieben, meine Stärke 2c.

Wisil: Kes Jummalat ni lassab tehha 2c.

Mo joud! sind tahhan armasteda Ei sannaga, waid teoga, Sind tahhan ilka iggasteda, Mo ehte, keif mo himmoga; Sind kallis walgus armastan, Runni ma ello lõppetan.

2. Keif aega tahhan soga wita, Kui wägga armsa sõbraga, Sind tahhan armastada, Kita, Kui ial weel woin hingada, Sind tahhan nouda, tallele, Kui prudi nouab peiole.

3. Oh et ma sind, sa õige illo! Mi hilja ollen tunda saand, Ja sind, mo hinge rõõm ja ello! Ei enne ommaks tunnistand; Se kurwastab ja waerwab mind, Et enhe ma ei noudnud sind.

4. Ma hulkusin kui eksnud pimme, Ma otsisin, ei leidnud sind: Sind jätsin mahha, oh mis imme! Ja noudsin lomad ning ka mind: Nüüd agga ollen saand so lääest, Et armastan sind süddamest.

5. Sa õige pääw, sind tannan minna, Et sa mind olled walgustand; Sind tannan, taewa rõõm, et sinna Mind wabbaaks teind ja rõmustand. Sa kallis arst, sind tannan ma, Et mulle terwist annad ka.

6. Nüüd wõtta hoida minno mele, Ja kela ärra eestimast, Mind juhata so omma tele, Ja hoia seismast, langemast, Mo hing jo ihho walgusta, Mo päike! ja mind wahwasta.

7. Mo silmil anna nutta rõõmfast, Mo meel puhast himmustust, Mo hingel, et sind nouan ausast, Ja näitan lülles armastust. Mull' anna,



anna, et waim, moistus, meel So pole ifka hoidwad teäl.

8. Sind, Jummal, tahhan himmustada, Sind tahhan nouda, minno kroon! Ja palgata sind armastada, Ka siis, kui raske waew mul on. Sind, kallis walgus, armastan, Kunni ma ello löppetan.

307.

O Gott mein Schöpfer, edler Fürst &c.

Wisil: Kui Jesus sure armoga &c.

**M**o Jummal, soja, abimees! So jure waene tullen, kui sa ei wallitse mo sees, Siis muudo hinges ollen; Ma ollen furnud ellawalt, Mind pat on ärrahukland, Sest kus ta kä on melewald, Seäl polle weelgi hakkand Se õige waimo ello.

2. Sepärrast heida armo'nüüd So waese lapse peäle, Ja kela, et mo patto süüd Ei koggu uest jälle. Mind hoiä sedda räkimast, Mis wihhas tab so mele, Eht ühhe innimesse last Woib sata kurja tele, Ja hukatusse pole.

3. Mo kõrwad, Jäsa, hoiä ka, kui sattun pahha seltsi, Et need ei ial kuulda sa So rigi teotussi. Neid põra nende juttudest, Kes sinno waimo naerwad; Kes end ei hoiä nende eest, Käl pea sedda pöörwad Ka eksitusse sisse.

4. Mo silmad, Jäsand, wallitse, Ja kána puhä tele, Et häbbematta nou ja tö Ei tulke minno mele: Mis ausas ellus linnitab, Mis taewa wäggi nouab, Mis kindlat usko sünnitab, Mind kasinusse hotab: Se olgo minno himmo.

5. Oh anna, et ma süddamest So rõmo üksnes ihkan, Keik prassimisest iggawest Ja ilma lusid wihkan: Se rõõm mis lihha rõmusest, Se

Se lükkab põrgo sisse, Ja mis ilm rõõmsaks tunnistab, Se sadab hukatusse Ni waimo, kui ka hinge.

6. Oh õnnis, kellel allati Se taewa leib on roaks, Kes muud ei tahha, iggawest, Ei nouage muud osaks, Kuid se mis sadab ellusse, Kus Jummalaga ellab, Ja fenna pühha hulgasse, Mis armsad laulud laulab, Ja löpmatta nääb rõõmo.

308.

Du hast mir das Herz genommen &c.

Wisil: Armas Jesus, armastaja, Kallis &c.

Jesus Veig mees.

**M**o kääst süddant olled wõtnud, Kallis õdde, prudike! Kihlata ma ollen tõtnud Ennast soga, tuike: Et sa ustus, armastussest Tahhad tunda peigmeest mind, Sest mo südda hallastussest Põlleb, et saan kätte sind.

Uklit Ding Pruut.

2. Süddant mo kääst wõtnud olled, Armas wend, mo Veigmees ka: Armastus teeb, et sa tulled Nisti külge surrema: Käl so werd mo sü eest mirna Watan rohkest jooksewad, Armsam sõbber olled sinna, Ei ma tea parremat.

Veig mees.

3. Illusam kui Ester enne Olli, kallim olled mul, Armsam weel, mo helenne, Ennast annan ommaks sull; Ehted mis sind ehhitawad, Polle kullast, hõbedast; Illu minno werrest sawad, Seest käl paistwad elledast.

Pruut.

4. Illusaks Luis hüd sinna Mind? mo helde

de

de peioke! Omika häbbi tunnen minna, Eks ma olle rojane? Pat mind hirmsaste on rikkund, Oh ma ollen rojane! Surm on minno sisse rikfund, Hopis ollen wiggane.

Peigmees.

5. Illus olled, se on tödde: Rosa märki polle sul; Urra pea alwaaks, ödde! Keik mis tarwis, se on mul; Keik on sinno, seks ma tullen Sull, mis minno, andmanüüd: Minna, minna isfi ollen So kuld, ehte, kallim siid.

Pruut.

6. Minno südda, rõmus olle! Kdo wäärt ei olle sa; Kallimat mul söbra polle, Punnane on, walge ka: Punnane, sest temma harwad, Werri, surm, mis temma näind, Sedda selgest tunnistawad, Et ta arm head mulle teind.

Peigmees.

7. Sinno pattud walgets sawad, Mis on else punnased, Mo surm, werri puhastawad Reid, ehk werre tarwased: Oh siis wötta minno harwust, Mis so ehteks tarwis sul; Rammo saad mo werre taewust: Sinno heaks on õigus mul.

Pruut.

8. Oh kui wagga olled sinna! Walgem lund kül olled sa; Keik mis sinnust tunnen minna, Sul on armas, kallis ka. Kallis peigmees, sul on walgus, Keigeüllem puhastus, Tödde, tarkus, õigus, selgus, Armastus ja hallastus.

Peigmees.

9. Pruu, so päike minna ollen: Minno illo sinnoon: Rõmoga so rõmuks tullen, Mo au on so

so auu kroon: Urra wiwi, kermest tötta, Keik muust rõmuks tühhenda Jhho, hinge, ja neid wötta Minnoga siin ühhenda.

Pruut.

10. Sind ma tahhan armastada; Siin ma ollen sinno kü: Peigmees, wötta wautada Mind kui pitsert sinnusse: Sa mo pärralt, minna ollen Sinno pärralt ifka teal: Kül sind nähha sama tullen, Seistes sinno pärral kael.

309.

Ehak über alle Ehäge 10.

Wisil: Oh Jesus! sinno wallo 10.

Mo keige kallim warra, Süddame Jesuke! Sind wallitsen ma ärra Mo ommaks, armoke! Ma ollen ehhitanud Sull' asfet enneses, Et ollen obto sanud Sult patto wallo sees.

2. Sa õige rõmustaja! Leib taewast olled sa, Mo parras hinge toitia, Kui mul on kannata; Siis woid sa waigistada, Kui hingel hädda kæs, Ja rohkest jahhutada Mind keige waewa sees.

3. Oh! saaksin minna nähha So lahket pallest: Siis woib so wallo tehha Mind rõmufaks süddamest. Mo õnneks wötta tulla; Sest ilma sinnota Ei maksa ellus olla. Hea, soga ellada.

4. Oh, rikkas ello andja! Kes ifka maggus teal, Sa ustaro risti kandja! Kui armad, pekka peäl: Ma tahhan kannatada, Mind wallo, rist, ei sa So armust lahjutada, Se polle raske ka.

5. So holeks jääb mo südda Müüd surres, ellades: Ma tahhan ifka sedda, Ka kange tulle sees

sees Kõl enne higgistada Oh Jesus! sinnoga,  
Kui Paradisis seista Sant, willets sinnota.

6. Mailma au ja illo Ei salli, tahha ma;  
Ma nouan taewa ello, Waim püab senna ka,  
Kus ta saab Jesust nähha; Ja senna nouan  
ma, Kus wõttab maia tehha, Seal on hea  
ellada.

7. Oh Jesus, mo rõõm, tulle! So sinno  
jure mind, Et minna jään so sülle, Hing ehteks  
arwab sind. Mind rõõmo lüüna sata So ar-  
must heldeste: Ei woi ma kahjo sada, Eest  
keik siis on mo kã.

310.

O Jesu du mein Bräutigam ic.

Wifil: Mo Jesus, Jummal lihha sees ic.  
**M**o peigmees, armas Jesuke! Kes armust  
kui üks talleke Mo sü eest olled surma  
läind, Mind patto wõllast lahti teind.

2. Ma rikkutud ja wiggane, Sant, pimmet,  
palsjas, rojane Siin tullen ka so lauale, Mind  
ärä lükka kõrwale.

3. Sa olled arst ja walgustad, Se pühha  
kaew, ja puhastad, Se Issand kel keik anda  
täib, Se õige kuub, mis pulmas täib.

4. Sepärrast Jesu! pallun sind, Et sa mo  
idowest peästad mind, So werrega mind lep-  
pita, Ja keigest rojast loyputa.

5. Mo waele süddant walgusta, Ja usko mo  
sees õhhuta, So warraga mind rikkaks te, Ja  
minno lihha tallitse.

6. Et sind, kes olled tõssine Mi Jummal, kui  
ka innime, Mo Jesust taewa leiwaks saan, So  
armastust ka mälletan.

7. Mo

7. Mo süddames nüüd kustuta Keik him-  
mud, ja siis istuta Mo sisse usko, armas-  
tust, Ja keik, kust sa saad auustust.

8. Mis hingele ja ihhule On kasuks, anna  
minnule, Keik kahjo kela, süddant ka Nüüd  
ennesega ühhenda.

9. Te, et so sõmaia wäest Keik kurri  
kauks minno seest, Et patto süüst ma peäsetsin,  
Ja Issa armo tunnelsin.

10. Oh aia minnust waenlased, Kes on mo  
hinge wastased, Keik õiged noud, mis on mo  
kã, So waimoga nüüd kindlaks te.

11. Mis ial teen eht nouan ma, Se sündko  
kuida tahhad sa; Et ma woin waggast ellada,  
Ja rahho sees siit lahkuda.

12. Siis wigo mind so rigitse So inglid  
omma seitsise, Et seal so laual sinnoga Ma  
rõõmo tunnen lõpmatta.

311.

Herr Jesu meine Ruh ic.

Wifil: Oh Jummal, sinno peäl ic.

**M**o rahho Jesuke, Oh! te, et allate So ar-  
mastuseses põllen, Sind tundma ussin ol-  
len, Sind pühhadega kidan, Ja sega aega witan.

2. So armo wessi keeb, Ja keik head min-  
nus teeb: Mo meled uendago, Tõõd, mõtted  
walmistago, Et, mis ma ette wõttan, So  
auuks tehha tõttan.

3. Oh kihsta minnoga Nüüd ernast lõpmatta:  
So ommaks ennast annan, Sind ilka meles  
pean, Mind armastad, oh sada, Et sind woin  
armastada.

f 2

4. Mo

4. Mo ossa olled sa, Mo ainus abbi ka;  
Mind wõita laulatada Soga ja ühhendada,  
Mind wõtta ommaks sinna, Ehk ellan, surren  
minna.

5. Mind häddas, Jesuke, So rõmust rõõm-  
saks te, So heldus mulle tulgo, Mo males  
wäggero olgo, Et sinno peäle lodan, So abbi  
üksnes otan.

6. Mind sinno auuks ka, Oh Jummal, wal-  
mista: Keik lust, rõõm seisko minnuft, Et ma  
ei lahku sinnust; Mo süddamesse tulle, Mull'  
isse rõmüks olle.

7. Et tulle Jummal, sa, So waimo läkkitar,  
Kel joud on sedda tehha, Et saan ta abbi näh-  
ha; Mind järgest juhhatago, Mis hakkari  
lõppetago.

8. Nüüd Jesus, jägo ma So hõleks lõp-  
matta, Et wanna Adam surreks, Et uus au-  
riki päriks; Oh te, et kulen minna, Et Amen  
lütled sinna.

312.

Das Jesulein soll doch mein Trost se.  
Wisl: Oh Adam! sinno eksitus se.

Mo rõmustus on Jesuke, Mo õn, mo lun-  
nastaja, Kes armastab mind tõeste; Ei  
woi mind lahbutada Ei ühteke, Ma koggone  
End temma hõleks pannen, Ehk surren ma,  
Ehk ellan ka, Ehk head, ehk kurja tunnen.

2. Ous Jesus agga minnoga, Käl siis woin  
forda sada, Kui pean häddas ollema, Ous  
waew mul kannatada? Mis kurrat! sa, Jum-  
pat, surm ka Mull' woite kurja tehha? Sest Jesu  
käest

käest Saan minna tõest Suurt abbi ikka  
näha.

3. Mo Jesu peäle lotes ma Siin Jõsa ette  
tullen, Mo waenlaste käest peäsen ka, Kui tae-  
wa rikis ollen, Kus ello kroon, Kus hea on,  
Nään tedda, Kes on teinud Mind õnsaks ka, Ja  
tedda ma Siin agga uskus näinud.

313.

Meine Armuth macht mich schreien se.

Wisl: Keik tulge minno jure nüüd se.

Mo waesus aiab mind, et ma Lään selle jure  
terjama, Kes rikkaks teeb ja terweks;  
Sa Jesus, olled, kedda ma Siin nouan omma  
nuttoaga, Et lõdks so südda pehmeks.

2. Oh kust ma sedda joudo saan, Et sedda  
keik siin toimetan, Mis on mo kohhus tehha;  
Mo waimo, Jesand, kihhuta, Meest, süddant  
ilmast lahbuta, Et uus meel olleks nähha.

3. Mo hing mis keik on wässinud, Ja pea  
arrajannunud, So kaewo jure tõttab; Sul  
täib mo himmo waigista, Mind täita ja mind  
rõmusta, Et mo hing rammo wõttab.

4. Mo keeljad aia kaugele, Sa woid jo kiu-  
satusese Käl pea otsa tehha; Te, et ma uskus  
kindlaks jaan, Ja palwele ka järgest lään;  
Siis saan so wägge nähha.

5. Oh aia käd nüüd laiale, Ja tõtta mulle  
waesele, Et saan so sülle sisse: Sa tunned  
minno ihlamist, Mo pisarad ja õhlamist; Oh  
rõmusta mind isse.

6. Sa olled minno rõmustus, Ka siis, kui  
mul on kurwastus, Ja ahvastus mind waewab;

f 3

Sa

Sa polle ärralükkauud, Kes tunneb, et ta kad-  
dunud, Ja omma hädda kaebab.

7. So heldus mind nüüd jahhutab, So mag-  
gus sanna kosjutab, Ja rõmustab mo mele:  
Mo Jummal! mis ma ütlen weel? Keik minno  
himmo, nou. ja meel Rääb agga sinno peäle.

314.

O, wie felig sind zu nennen ic.

Wisil: Kes Jummalat ni lassseb tehha ic.

Meid tulleb wägga õnsaks kita, Kes omma  
hädda tundwad tõest, Ei Jesuta woi aega  
wita, Waid põllewad ta armo wäest; Ei tunnege  
teist Jummalat, Kui üksnes omma Isandat.

2. Oh! kes ei peaks tedda noudma, Ja keik  
muud, mis ta wasto teeb Siin hopis ärraneda  
joudma, Et temma pärrast saab ja jääb. Ta  
pärrast murres ollema, On õnsas armus  
põllema.

3. Mo wend! kui ihlab sind mo südda, Siis  
tulled sa seäl ellama; Kui sa mo pärrast tun-  
nud hädda, Ja arm sind aiand surredma; Eks  
ma ei peaks sedda ka, Mis on so wasto, rik-  
kuma?

4. Joud on weel sant, ehk kannan hole; Ma  
siiski wõttan kiusada Se etteseätud märgi pole,  
Keik tunnid wõttan armada, Millal saan kihal-  
tud soga; Sind ei woi lialt armasta.

5. Mo kallis Isand! anna sinna Mull' en-  
nam joud, kui ello on, Ja ennam weel, kui pal-  
lun minna; Waat nõrkend süddant, mis sull'  
toon! Nüüd on ta armo wallus jo, Tuld, wai-  
mo ka, tuld mulle to.

315.

315.

Ich liebe Gott und war unsonst ic.

Wisil: Ma tullen taewast üllewelt ic.

Nüüd armastan ma Jummalat, Ja sedda il-  
ma palgata, Sesamma armastussega, Mis  
temma armust tunnen ma.

2. Ma tedda ennast armastan, Ja sedda  
julgest tunnistan, Ehk kasso saan ehk samatta,  
Ses armastuses ellan ma.

3. Kes ial muud ei armasta, Kui walgust,  
mis on lõpmatta: Ei sest ehk teifest holi se, Ei  
armo andist peälege.

4. Ei taewa rõõm mind kihhuta, Ei au, mis  
tulled odata, Ei põrgo hirm mind sunnige, Et  
armastan sind, Jesuke!

5. Se armastus ei kõbage, Kui palga pär-  
rast sigub se: Hea mele polest tahhan ma Sind  
armastada rõmoga.

6. Ei maksage se armastus, Mis tarwis on  
üks fundimus; Sest süddamest ka püan ma  
Nüüd armastada sundmatta.

7. Mo Lunnastaja, ükski sa Teed, et ma woin  
sind armasta: Se maggus armo wallo tõest,  
Se tulleb üksnes sinno käest.

8. So walle, waero, risti, teotus, So reiad,  
hawad, wärristus, Need wõtmud süddant min-  
no käest, Sest armastan sind süddamest.

9. Se armastuse tulloke Rääb minno läbbi  
süddame: Et olled surnud minno eest, Ma sedda  
tunnen süddamest.

10. Ei maast, ei taewast holi ma, Sind siiski  
tahhan

f 4

tahhan armasta. Mo melest põrgo kisfu sa,  
Sind üksi siiski tahhan ma.

11. Se eest mull' ärra toota Siin ühtegi, et  
hoian ma So pole uskus: siiski ma Sind tah-  
han ikka armasta.

12. Mind polle tarmis hirmoga So armo  
jure aiada; Ma tahhan ilma hirmota Sind  
armasta hea melega.

13. Kui polleks taewa rõmoge, Ei põrgo  
haua tuloke, Sind armastama siiski jään,  
Kunni so jure taewa lään.

316.

Ich habe nun den Grund gefunden ic.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb teha ic.

Nüüd ollen minna pohja leidnud, Mis minno  
ankrut kinnitab, Mo Jesu harvus, kes on  
heitnud Mo peäle armo, mis mull' saab: Se  
pohhi ikka kindlaks jääb, Kui Ma ja taewas  
hukka läab.

2. Ta hallastus on usso pohhi, Mis ei woi  
ärramõttelda: Need armo käd on ikka lahti,  
Mis pattusele pakkub ta: Se halle südda jär-  
gest keeb; Ehk tulleb, tullematta jääb.

3. Ei meie pea hukka sama: Meid Jummal  
tahhab aidata: Sest tulli Voeg meid lunnasta-  
ma, Läks taewa, mei' eest pallub ta: Ta hüab  
mind nüüd allate, Et lahti teen mo süddame.

4. Oh pohjato arm, mis keik pattud On Jesu  
surmas nelanud! Sa patto harwad finni seud:  
Sa hukkamõistmist kelanud; Et Jesu werri lõp-  
matta Nüüd hüab: Jssa hallasta!

5. Ma tahhan uskus se peäl lota, Se werre  
sisse

sisse wanda, Sult patto waewas abbi ota,  
So süddamesse wadata: Seält ühte järge leian  
ma Suurt hallastust, mis offata.

6. Kui muud keik mo kääst risutakse, Mis  
ihho, hinge jahhutab: Kui keik rõõm ärra-  
woetakse, Kui selge hädda wahhutab, Kui abbi  
jääb weel kaugele: Siis hallastus jääb allate.

7. Kui on mailma asjust hädda, Kui alles  
murre alla jään, Kui mitmel wisil tunnen sedda,  
Et nende kallal waewa nään, Ehk seggaseks  
mo meel saab teäl, Siis lodan hallastusse peäl.

8. Kui paremast tõõst wigga leian, Mis  
ollen teinud ilma peäl, Siis Jesu ette ennast  
heidan: Keik kütleminne kaub teäl; Sest tunnen  
siiski rõmustust, Et Jesus on täis hallastust.

9. Mis Jesus tahhab, sündko ikka, Ta wõt-  
tab rohkest hallasta: Ons se mo meles, polle  
wigga; Ta wõitko süddant waitista: Ehk on  
mul rõõm, ehk hädda teäl, Siis lodan hallas-  
tusse peäl.

10. Se pohja peäle nüüd jään minna, Kunni  
ma ellan ilma peäl: Ma arwan, teen ja mõtlen  
finna, Kunni üks like ligub teäl: Käl iggawest  
siis laulan ma: Se hallastus on pohjata.

317.

Nun gute Nacht, du eitles ic.

Wisil: Pääw lõppeb nüüd ic.

Nüüd põlgan ma, mailma! so tühja tulli, Sest  
taewas on mo keigekallim willi: Keik sin-  
no rõõm mull' sadab waewamist, Käl Kristus,  
sest ma leian hingamist.

2. Mo Jesuke mind nouab ommaks prudiks, Et  
mo

mo hing temma auks ta riki pärriks, Ei sedda au ei leia kusti ma, Ei hõbbe, kuld woi nenda rõmusta.

3. Kas pean ma sest õnneft lahti jama, Ja iggawest se pärrast kahhetsema? Ei mitte! sull' end annan, Jeesus, ma, Mo olled Sa, ma ollen sinno ka.

4. Ma sinnoga end tahhan ühendada, Ei maialt woi mo südda rahho sada: So armastus mind armsast jahbutab, Sest põlgan ma, mis mailm himmustab.

5. Ea on mo Tal, se ellam laps siin Ma peäl, Se illusam mis ial nähtud on teäl, Ea selge au mind nenda rõmustab, Et ennesest mo meel kül ärra saab.

6. Suur Jehowa! keif herrad on so teenrid, Keif wäggi ka; sind kummardawad inglid; Mis innime, et mõtled temma peäl, Ja armastust ta sisse wallad teäl.

7. Halleluja! mull' on keif korda läinud, Mo Jeesus on mind armsast ommaks teinud. Sest taggane, mailma tühhi lust, Sest Jummalast saan üksnes rõmustust.

318.

Mein Herze soll nun ganz absagen zc.

Wiß! Res Jummalat ni lasseb tehha zc.

Nüüd tahhan ma tõest mahhajätta Mailma tühja rõmustust, Ja, kunni ellan, senna tõtta, Et saan täis Jesu armastust: Mo südda, kauaks rahhota, Ja wallus tahhad ellada?

Siin wahhel laultakse wastastikko ja korra pärrast:

Jeesus

Jeesus rõmustaja, Hinge jahbutaja, Jeesus kauniken!  
Oh kui wiwid kaua! Hingel iggaw, jowa! Sind ma iggatsen. Jummal Poeg, mo hinge peig, Ei ma miuufi, kui sind agga Ma peäl noua tagga.

2. Kui mind siin rõmustab ning hoiab Mo Jeesus minno karjane; Siis naeran, kui mind takkonouab Se põrgohunt, mo waenlane: Mis temma mulle kurja teeks, Kui mul on Jeesus karjatsels?

2. Mind so tiwad katwad, Ja mind ärrasaatwad Keifist waenlastist; Mäsfago kül kurrat, Prassigo keif kurjad, Jeesus on mo eest. Raksigo ja paukigo! Tshfo par ja põrgo tülli, Jeesus wõitab sülle.

3. Siis wõtta temma armo sülles, Sa leitud tal, nüüd hingada, Mis ta on muddast tõstmud ülles, Ja armsast tahhab sojenda; Sind sadab õige tele ka, Kus teised on; nüüd hinga sa.

3. Kurrat! sind ma naeran, Surm! sull' selga põran, Hirm! sind põlgan ma. Jlm! mo peäle astu, Laudes ma so wasto Geisan rahhoga. Jummal kül on abbiks mul, Ma ja põrgo rahhul jäwad, Chf kül nurrisewad.

4. Mo karjane, mo toidus, warra, Mo süd-  
dant ilmast tühhenda, Et temmast praego lahkun ärra, Meelt taewa pole üllenda: Seält rahho ot-  
sin, seält ka toon, Kus Jeesus minno warra on.

4. Rikkus mingo ärra! Sa mo lust ja warra, Jeesus, rõmoga. Ärra tühjad auud! Ärra kurjad nouud! Jäge teadmatta, Hädda, rist, ei pea wiist, Et ma paljo pean kaudma, Jeesusest mind käämma.

5. Mo Tunningas ja wend ei tahha, Et, mis ta wiiklab, armatsen, Et tedda piisut jattan mahha, Ja muud, mis ilmas, iggatsen: Siis tahhan ilma wiiklada, Ja Jeesust üksnes ihkada.

5. Keif

5. Keif mis ilm siin piab, Illufaks ka hääb, Ei ma piage, Pattud jäge mahha! Minna teid ei tahha, Minge pörgusse! Kõrkistus ning surustus, Ello, mis toob patto mulle, Selga pöran sulle.

6. Woi! mis head pöiwe saab se nähha, Kes täiest lahkeb ilmast teäl! Ei woi sell' ennam tülli tehha Ei kõrkus, ahnus, lihha meel: Siin ellab temma rahho sees, Seäl iggawenne rõõm on ees.

6. Minne kurwastaja! Sest mo rõmustaja, Jeesus on jo siin; Kes siin armastawad Jummalat, need sawad rõõmo, kui on piin. Zehhaks kül siin hääbi mull' Siiski jääb sa keiges waewas, Jeesus, mo rõõm taewas.

Wiimne salm laulakse sel wiisil, kui: Au, fitus olgo iggawest.

7. Nüüd saand ma taewa rõmustust Ja Jesu sõbrustunda; Sest polle mul muud himmustust, Kuid taewa seltsi sada; Ma sedda wägga ihhaldan, Et minna Jesu wennaks saan, Ja taewa riki lähhan.

319.

Nun wachen alle Wälder zc.

Nüüd walw'wad innimesed, Mets, weiksed, linnokesed; Mis ellab ilma peäl: Siis touse meel ja mõtte, Et touse, wõtta ette, Mis Loja mele pärrast teäl.

2. Kus on keif tähhed jänud? Pääw on neid ärrasaatnud, Ja paistab selgeste; Et mingo päike isel! Nüüd Jeesus minno sisse Jo paistab üpres heldeste.

3. Pääw on nüüd meile tõtnud, Ja õ on är-ralõpnud, Ka nenda lõppewad Odd, kus on risti higgi, Kui jouab tulla liggi Se pääw, kui surnud tousewad.

4. Mo

4. Mo ihho unnest touseb Ja rided selga pan-neb, Et olleks kattitud: Oh olle, Jeesukenne, Mo wasto armolinne, Et hing saaks sinnust ehhitud.

5. Pea, käd ja jallad! teile Nüüd tulleb minna tõle: Kui uskus algate, Siis laisa seltsi kÄrra Jääb teitest kaugel ärra, Ehk kül end tõga waewate.

6. Nüüd minno hingand tehha! Tõõd wõtta jälle tehha: Jo olled maggand kül. Kül sa saad aega nähha, Kus tõõd sul polle tehha, Kui rõ-mustus saab taewas sull'.

7. Mo kõrwad, su ja südda! Nüüd kiitke wägga Sedda, Kes ihho, hinge eest Kui hoidja mur-ret kannab, Ja armust abbi annab, Ja peästab keige kahjo kääst.

8. Mo rõõm, oh Jeesus! tõtta, Mind warjo alla wõtta, So aru mull' paistko weel: Kui Sadan tahhab neelda Mind, las se inglid keelda: Need olgo mulle warjuks teäl.

9. Mo armad, teil ka olgo Hea pääw, ja ärgo tulgo, Mis teid woib kurwasta. Oh Jeesus, kela hädda Ja kaebdust; kule sedda, Mis tulleb so kääst palluda.

320.

Wiisil: Au, fitus olgo süddamest zc.

Oh armad wennad, õed ka, Oh kuulge minno sanna. End wõtke hästi walmistata Ja Jesu hoteks anda. Ei nalli assti polle siin, Sest se on Jesu surm ja piin, Mis meid on pattust peästnud.

2. Kas sünnib alwaks piddada Jeesusse surma hädda? Ja jalgadega tallada, Ehk põlgada keif



Feik sedda? Waat! sedda teme tōeste, Kui meie ūhhe pattule Weel anname siin woimust.

3. Oh! wālletage sūddames, Mis Issand meile teinud, Kui meie waesed hādda sees Ei kusti armo leidnud: Siis tuli meie Jesuke, Ja kinnitas meil' heldeste, Et ta feik wōllad maksnud.

4. Ja andis andeks heldeste Keik meie ekstussed; Eks olle tōssi? ūttelge, Mo wennad, on sad waesed! Ja ūttles: sūūd on leppitud; Nūūd ellage kui peāstetud, Ja lahti tehtud hinged.

5. Mis arm se on? Kust agga se, Mo armad wennad, tulleb? Et kahhe wahhel ollete, Ja sūdda arraks lāhhāb? Waat! wahhest tele loodate, Ja uskus julged ollete, Ja wahhest jālle arrad.

6. Oh wōtke sūddant katsuda, Siis nāle tele selgest, Kui pat teid tulleb kiusama, Et tele siis ni julgest Ei wōtta sedda lāmmata; Waid sūdda tahhab unnusta, Et Jesus teid on peāstnud.

7. Oh ārge olge moistmatta, Kui moistmatumad lambad, Kes ennast andwad weddada, Kuhho sa ial tahhad: Kui patto himmo touseb weel, Siis ūttelgo so uskik meel: Jesus mind peāstis sinnust.

8. Ja sedda tehkem julgeste, Siis on meil rahho ikka: Se risti lōdud Jesuke, Se kautab feik wigga. Mo wennad, andke kāt se peal! Ei pea ennam meie meel End lastma pattust petta.

9. Te kallis Onnisteggia! Et olleme feik julged: Kārpiddi wōtta tallofa Weid sinno waesed lapsed. Kui pat meid wōttab kiusata, Siis isse

isse mele tulleta, Et sa meid pattust peāstnud.

321.

Uch du liebevolles Wesen 1c.

Wisl: Au, Fitus olgo iggawest 2c.

Oh armas Jesus! meil on weel Kūl kartus, ning ka hābbi, Kui mōtleme so armo peal, Et omma surma lābbi Weid wallitsenud ennesel, Ja meie waesed siiski weel Ei tunne sind ni selgest.

2. Se tōssi on: sa olled kūl Jo monda hinge wōtnud, Ja, kui ta ennast andis full' Ra puhhastama tōtnud; Sa olled tedda keelmatta Ja hāddast peāstnud, armust ka Teind oigeks, heaks ja truiks.

3. Se wōttaks armo sallata, Ja selle tōōd ja wāggi, Kes siin ei tahhaks tunnista, Mis arm heal melel teggi, Et iemma omma werrega Weid feik on wōtnud puhhastā, Kes sedda hāsti noudnud.

4. Eks olle selle hulga sees Jo monned innimesed, Kes kūl on alwad ilma ees, Ja ārapōsttud waesed, Kes siiski sinno waimoga, (Mis on mailmal' teadmatta) On woitnud wāgga rohkest?

5. So pūhha risti kōggodus Kui kuulda saab sest hulgast, Ja armastab ja auustab, Ja aitab tedda wahwast. Oh! peaks ta ni puhhas ka So silma ees kūl ollema, Kui ta on wende melest.

6. Waat agga, armas Jesuke! Ehk sa kūl onnistānud Weid rohkest, siiski olleme ka kah-

jo nähha sanud. Gest monni ei sa eddase, Ja monni on weel foggone So ellust laugel ärra.

7. Ja peaks nüüd ka ollema Se surem hull, oh Jesus! Kes hakkawad jo ellama So armo läbbi uskus, Kes ennast andwad sinnule Weel iggapäwa täieste, Ja kitsa tee peäl kätwad.

8. Ei ommeti keif polle weel Siin sedda armo noudnud, Et olleksid jo ennestel' Se önnel' sata joudnud: Ja süski sinno surm ja piin On keif need hinged, kes on siin, So ommaks lunastanud.

9. Sind palluwad so sullased, Ja sinno ümardajad, So ärrapeästud pattused Sind wärga kummardawad: Oh! tulgo sinno waim nüüd weel, Weel tänapäwa meie peäl, Se meie armo saakko.

10. Oh, kallis arm! oh, kaunike! Oh, heida armo peäle! Sa kallis armo tulloke! Oh sada, sada tele keif neid, kes sinno armo tööd kül näwad, agga süddamed On ommeti weel tumad.

11. Oh nende tahtmist, Jesus! sa, Sa isse murra katki: Lö mahha kõrged mötted ka, Ja allanda neid mani: Oh wõtta ärra tiggedust, Ja kangekaelust, surustust, Keif wõtta hopis ärra.

12. Et hüa armust nende peäl, Kes wallatumad lapsed On, sinno teed ei tunne weel, Et taltsels nende mötted; Keif agga, kes head räkivad, Waid süddames on kawwalad, Neid näita meie lilles.

13. Keif lihha himmud kauta, Ja te, et meie waesed Neid wõttame keif pölgada, Kui unne-  
nägge

näggemisfed. So armo, mis on rõõm, ja õn, So himmud, mis keif pühhad on, Neid panne assemelle.

14. Mapeälised asjad ofsimä, Neid meles takka noudma, Ja tühja lihha kombega Siin ennast rõmustama; Se on kül õige kurwastus, Piin, waew, ja selge willetsus, Mis kurrat rõmuls hüab.

15. Waat agga, peigmees, Jesuke! So tõe õppetused On tuima innimesele Kül hirmsad eksitusfed; Et nende sees on rummalus, Gest kallist sannast tüddimus, Mis nemmad ei woi moista.

16. Oh, tulle Jesus! tulle sa, Oh! kela patto kärä: So waimo tuld meil' läkkita, Ja põlleta keif ärra, Mis hingele üks tühhi piin, Ja anna, et need rahwas siin Keif saaksid õiget ello.

17. Kas tahhate, et Jesuke Teid sataks õige tele? Sa otab teie järrele, Et parrandate mele: Ehk tahhate nüüd sedda teed, Mis enne käinud pattused, Kes pörgusse on läinud?

18. Oh helde Jösfand! sinna nääd So laste õhkamisfed, Oh! tomma meie süddamed, Ja kela lahkumisfed. Oh wata meie kurwa meelt, Oh! kule laste nutto heält, Neid sada rahho sisse.

19. Keif järrestikko kihhuta, Et moistaks nende südda, Et teine teise järrel' ka Kül selgest tunneks sedda, Et ikka Talle järrele Siin löndima on önnis tö, Ja kaunis, maggus ello.

20. Oh rahwas! kuulge, tulge nüüd Se armastusse liggi, Mis hawasid keif meie süüd, Ja  
teggid

teggid sellel' higgi. Keik kurdad himmud lahkur-  
go, Ja iggaweste kaddugo, Oh! sage Talle  
parralt.

21. Ka tulge, kallid hinged! siis, Ja joudke  
usfinaste, Kell' süddames on teine wiis, Kui  
olli ennemuiste, Kui teie waema tundsite, Mis  
ennestele teggite, Kui söbber alles woóras!

22. Et látki, heitkem põlwele, Ja silmiti keik  
mahha. Waat peigmees seisab liggigi, Ja ei  
já ukse tabha. Oh! kiitkem omma Jeesusfest,  
Ja laulgem puhtast süddamest Nüüd Amen,  
Halleluja.

23. Nüüd Jeesus! sinno armastus Meid  
tommab, ning ka sadab, Se on ka meie õnnis-  
tus, Mis peäle südda watab: Üks wiim, mis  
sadab kasso teäl, Üks waitne armo tule heäl,  
Mis puhhub, kuhho tabhab.

24. Oh Jõsand! anna meile kät, Se arm  
on wägga kallis. Waat! siin on meie südda-  
med. Nüüd rahwas olge walmis! Ja igga  
hull se sütab ka Jo ommad lambid põlema.  
Sa Peigmees! minne ele.

322.

Ach liebster Jesu, rufe mich ic.

Wisil: Nüüd ristirahwas laulage ic.

Oh armas Jeesus! kutsu mind, Et so heält  
tundmas ollen; Gest hing, ka ihho otsib  
sind, Kui kanna poeg ma tullen So järrele; kui  
pat ja surm, Ja kartus on, kui raske koorm,  
Siis woid mind kerkitada.

2. Ma ollen palju patto teind, Hea melega  
kül efsind, Ka kui sa minno järrel käind, Ei olle  
ma

ma sest holind; Mailma asjad noudsin ma, Ja  
laia tee peäl käisin ka, End tahtsin hukka sata.

3. Siis näita sinna minnule, Mis maggus  
on so ikke, Sa annad armo rohkeste, Sa polle  
sega sitte, So meel on helde, tasfane, So werri  
peástab üksine Reid innimesi pattust.

4. So tasfandus mind rõmustab Ka wasto  
surma, patto: Arm armo peäle mulle saab, Ma  
leian sest keik rõmo: Mull' ello, õnne tootad,  
Oh hing! sa tõest rahho saad Gest tootusse  
sannast.

5. Kül olled hea, mo Jeesuke! Te, et ma us-  
sun sedda, Ja et jáán allandussesse, Ka näitan  
usko nenda, Et ollen rahhul sinnoga, Ja, et  
mo liggimenne ka Woiks olla moga rahhul.

6. Kui sedda koormaks arwab meel, Siis  
õppin uskma kangest, Se koorm siis kergeks  
lähháw teäl, Et sünnib kanda hõlpfast; So ar-  
mastus keik sedda teeb, Et kergemaks so ikke  
lääb, Sa olled isse kandja.

7. Nüüd omma kerge itkega, Oh Jeesus! aeg-  
sast tulle, Ja te, et omma teoga Ei minna su-  
rustelle. Oh! sada, et sind armastan, Siis  
hõlboga kül kätte saan, Et iggawest sind tenin.

323.

Wisil: Nüüd surno kehha mattame ic.

Oh helde, kallis Jeesuke! Te lahti minno süd-  
dame Neist sallaajamist wõrkudest, Ja mind  
mo kurwast süddamast.

2. Ma húan, Jeesus, appi sind, Oh Jeesus,  
Jeesus aita mind; Mul on suur hädda süddames,  
Ma ollen raske murre sees.

92

3. Ma

3. Ma mötlen sinno surma peäl, So hamad on mo honeks teäl, Et saaks mo hing neis hoietud, Ja armo sisse woetud.

4. Oh Jesus, hoia uskus mind So werre sees, kui otsin sind: Last' mind so werres uluda, Ei ial ärralahkuda.

5. Oh Jesus, sinno werre wäes. On abbi keik kililma sees, So werri woib keik puhhast, Ja murre sees ka rõmusta.

6. Sa olled, Jesus, wäggen mees, Te puhtaks mind so werre sees, Siis ollen õiges puhtusses, Ja ellan pühha ello sees.

7. Oh Jesus aita isse mind So werrega, siis kidan sind; Mind nõdra, Jesus, kinnita, Mind puhhast so werrega.

8. Nüüd jään ma, Jesus, rahhule So werre sisse kindlaste: So hamade sees hoia mind, Siis iggawest ma kidan sind.

9. Amen! nüüd Jesus awwita, So waimoga mind kinnita! Amen! oh Jesus aita mind, Siis iggawest ma kidan sind.

324.

O Jesu Hoffnung wahrer Heu' ic.

Wisl: Nüüd surno kehha mattame ic.

Oh Jesus, helde olled sa, Ja ustaw, sell' üks lotus ka, Kes ussub, pallub süddamest, Mis kasso leiab temma sest?

2. Sind, sind, oh Jesus! leiab ta, Kui mag' gus mess' olled sa, Mis üllem kui woib ihkada, Se on mis otsib, leiab ka.

3. Muud polle, mis on maggusam, Ei kuulda muud, mis helledam: Meel armsamat ei tunnege, Kui on se laps, mo Jesule.

4. Ei

4. Ei keel moi sülesrätida, Ei kirri sedda näidata; Kes Jesust tõest armastab, Se üksine sest tarkust saab.

5. Mo maggus nut on tunnistus, Mis maggus on ta armastus, Mis näitis, kui werd wallas ta, Se wõttab süddant jahhuta.

6. Oh immewärst, kes woimust saand, Ja kallist polka waimistand: Mis süddamest siin tahhan ma, Mis lodan, üksi olled Sa.

7. Kui pallaw on so arm so sees! Kui maggus temma põlletus: Mo eest werd walland waewa al, So walgus wlib mind Jummalal'.

8. Ep olle ühte rosifest, Kust maggusam hais touseks seest: Kui se mo mõtted rõmustab, Mo waim siis ellast minnestab.

9. Se on kui wina, pima oog, Kui keigekallim hinge roog, Mis ei te nälga wähhemaks, Waid isso lähhäb suremaks.

10. Kes sedda maitse nud nälgab weel, Kes joob, sel on weel janno teäl: Ta nouab Jesu heldusse, Muud keik on aurul's temmale.

11. Kes armastust nüüd maitseb siin, Sel on ta maggusam kui wiin: Kes sest saab täiest, õnnis se, Ei sellel pudu ühtege.

12. Oh armastusse imme tõ, Kuis põlled sa ni lahkest! Kes Jesust armastab, sel on Siin keige armastusse kroon.

13. Se armastus teeb haigeks mind, Meel lahkund siit, ja ihlab sind. Millal saan kül, sind näggemast? Suud anna mulle maggusast.

14. Mo sisse, Jesus! tulle sa, Sa üksi woid

mind

mind jahhuta, Oh tulle! to so jure mind, Siis armastan ma järgest sind.

325.

D Lämmlein geschlacht 2c.

Wifit: Kes Jummalat ni lassseb tehha 2c.

Oh Jesus, pühha Tallekenne! Kes olled mo eest surma läind, Kui minna mötlen, armo, Kenne! Mis head sa mulle olled teind; Siis minna wägga ihhaldan, Et ma sind ennast nähha saan.

2. Ma ollen üpris wägga rummal, Ja ussin patto teggema, Ja ärkisfelt mull' waesef, Jummal! So walgus piddi tousema, Sest ärkas üles minno meel, Ja sedda ma ei moistnud weel.

3. Siis hakkasin ma tundma hädda, Et süd, da olli kiwmine, Et uhkus wägga rikfund sedda, Et otse tühhi olli se; Waid seddamaid sain tunda ka, Et keif läks ärrasullama.

4. Käl süddames ma tundsin sedda, Kes olli tulnud minno peäl; Ei minna saand weel nähha tedda, Sest se keif olli umne weel, Ja siiski seisis mötte sees: Se on üks wägga kallis mees.

5. Siis südda armastuses pölles, Mo himmud käisid temma peäl, Se Issand seisis ikka meles, Ta pole südda wahtis teäl. Mind nägematta kinnitas, Kes olli mo sees liikumas.

6. Mis rõmo minna siis sain kätte, Kui Jesus tuli minnusse! Ma heitsin mahha temma ette, Ta sai mo peäle woimusse Wel enne kui ta armo tö, Ja nimme wäggi olli ka.

7. Ma tundsin warfi, et nüüd tuli Mo kallis Jesus minnusse; Sest otse kui ta näggo olli, Kui

Kui risti külges surmaste Läks, ja keif ärra leppitas, Mull' nenda ennast ilmutas.

8. Seäl wessi temma külje hawast Ja werri jooksis rohkeste: Ta kahhest käest ja kahhest jalast Käl werri tiikus selgeste. Ma näggin, waim sai oimaseks, Ja meel läks pea seggaseks.

9. Nüüd öiete sain moista sedda, Et olin hoopis hukka läind; Ma tundsin otse surma hädda, Et ma ni paljo patto teind. Mull' olli hirm, et olin ma üks Jesu tapja olnud ka.

10. Mo kallal peategi nüüd olli Se hinge tapja, waenlane, Se teggi mulle sega tüli, Et ütles: patto sullane! Eks sinna polle minno käes, üks põrgo tuk, ja surma mees?

11. Ma põrdsin kohhe sinno pole, Oh ilma süta tallele! Ma andsin ennast sinno hole, Mo kallis helde Jesuke! Et piddid moga teggema, Mis so nou piddi ollema.

12. Käl wahhest karisin, et weel minna Ei lösbaks sulle tullema: Siis lootsin ka, kui meel sai sinna, Et piddin so pall' ollema. Ma mötlesin: ta hallastab Mo peäle, ja mind arwitab.

13. Siis Waimo läbbi ööldi mulle: Sa ärwanetud! Kule nüüd, Ma annan armust andeks sulle Keif sinno rasked patto süüd: Nüüd on sul rahho, õnnistus, Ja kaddumatta rõmustus.

14. Se wägga rõmustas mo mele, Ma hingasin nüüd sinno sees, Ma waatsin agga sinno peäle, Mis sinna teggid süddames, Sa põllastid, surmasid, Sa parrandasid, aitasid.

15. Mull' anti armust roga süä, Se olli manna ellopuust; Ja sedda anti mulle jua, Mis joseb

seb ello jde suust. *Geis, Jesus! mo eest anti sind, Et pidid nenda toitma mind.*

16. *So werri, mis so harust wallas, Se keil mo surma upputas: Se wessi, mis so kússes wolas, Se keil mo rojust kautas. Ma jáin so liitme's sinnusse, Ja sinno laste seltsisse.*

17. *Kui waenlane sai sedda nähha, Mis minna sain so armo káest; Siis püdis ta null' tälli tehha, Et minna holind siiski sest. Ma játsin tedda wihhasse, Ja jáin so ihho harusse.*

18. *Üht sanna weel, mo Talleenne! Ma palun keigest ommast wáest: Já mulle lassuks armokenne, Mu lahkuo keil súddamest: Siis káin siin walges, ollen ka So rigi õnnis párria.*

326.

*Du wollest uns das Kreuz Geheimnis 2c.*

*Wisl: Mis kúust woime, Jofand! sulle 2c.*

**D**h Jesus! wotta sa meid walgustada, Ja omma ristisurma õppetada.

2. *Sest se, mis eest so werre andsid sinna, Ei se woi ellades siin tühjaks miinna.*

3. *So sanna kargab ülle mürid' ilka; Ka kiusatusse sees sel polle wigga.*

4. *Kes panneb paiso sinno werre jöle, Et ta ei jofeks keige ilma peäle?*

5. *Kus on se pääw? Kes teab sedda aega? Et temma omma wägge ei woiks náita.*

6. *Se tõeste ep olle nalja assi. Eks olle altari al innimesi,*

7. *Kes mitto aastat kättemaksmist hüüdwad? Kes teab, millal need weel rahhul' jáwad?*

8. *Kui*

*\*) Wata Joan. Ilmutam. ramato 6. peat. 9. a 10. salm.*

8. *Kui kurrat: olge wait; ei neil' woi õõlda, Kuis Jesu werre heält ta jouaks teelda?*

9. *Mis agga hüab kallis Jesukenne? Mul janno on; oh ristinuimenne!*

10. *Kas wihhameeste werd, sa Jofand! püad? Ei mitte: surmast neid sa wáha hüad.*

11. *Ta tahhaks, et ei úkski hukka tahhaks, Ja panneb omma surma armo tahhaks.*

12. *Et agga lihha meel ta heält ei tunne; Ja tõew ka sedda táhhele ei panne:*

13. *Sepárrast on úks hull, Kes tunnistawad, Sest polle úkski wait: Kes kússendamad.*

14. *Need hüüdwad iggas paikas, tede peäle; Oh innimesed! kurlge meie heäle.*

15. *Et teid woib Jesu pole juhhatada: Siis polle tarwis, wihha alla jáda.*

16. *Siis polle tarwis, kalsjudele õõlda: Oh, wõtte nüüd meid waesed árraneelda.*

17. *Ei mággedele: tulge, ja meid kátte, Meid õnnetumaid, ja meid kinnimatke.*

18. *Mi kui sa õlled, Talle liggi astu. Kui tulled, siis sind wõttab heidest wasio.*

19. *Kui patto wõlg sind tahhab hirmutada; Siin on, kel janno on, sind parrandada.*

20. *Selt, kelle kátte dige kohhus antud, On ello pattustele ossaks pandud.*

21. *Kes nüüd on pattune, ja royp, kel hábbi, Ja ommast wáest ei sanud kúski abbi,*

22. *Waid Jesu jalge ette allandanud; Neist polle weel úks ainus hukka sanud.*

23. *Eht olleks temma farro; ta saab lambaks, Eht olleks kúlm, kui sea; ta saab kúljofaks,*

g 5

24. *Eht*

24. Eht surrud on; uus ello tulleb ette.  
Kül Jäsa annab tedda poia päte.
25. Waim püab tedda illusaks siis tehha;  
Mi wäljaspoolt, kui seest on armo nähha.
26. Kül wäljas näikse Jesu surreminne;  
Seest ogga pühha Waimo ellaminne.
27. Se on nüüd meie tö mailma peäle. Seks  
Jesús annab meile omma mele.
28. Et sedda peab waestel' tunnistama:  
Weel teie woite talle prudiks sada.
29. Prudiks sel armsal' waggal' Jesussele,  
Kes sadab kuulma ue laulo heäle.
30. Kätpiddi tahhame teid kinni wõtta', Ja  
omma häbbi sees Ta pole tötta.
31. Ei meie häbbene teist: waatko sedda Keit  
wariserid, kes ei tunne hädda.
32. Kül meie töestie teid wime siinna, Kus  
Jesús on: kül se saab korda minna.
33. Ja temma wõttab päte peäl teid kanda,  
Ja mis weel ennam on, suud teile anda.
34. Ta hakkab teie kaela ümber kinni: Ta  
lohhus on, et ta on armosinne.
35. Seest neil', kes waimus temma jure joud-  
wad, Ta annab suud, ja keit, mis neumad  
noudwad.
36. Mis on se: waimus temma jure joud-  
ma? Et teäda saaks, mis peab talka noudma.
37. Se on: Jesusse jalge ees sin uikma,  
Et meie süüd ta wõinud ristis maksta.
38. Ning kui ta surma ristis löppetanud,  
Siis pühha waim on tedda õigeks moistnud.
39. Ja

39. Ja kui ta woimust sanud patto peäle,  
Ta andis lohhut, taewa sada, jälle.
40. Ja minna, eht ma sedda kül ei näinud,  
Ollen sel tunnil pattust puhtaks läinud.
41. Seäl minna ollen würstiks sanud jälle;  
Ka härraks kurrati ja surma üle.
42. Mis moõdub siis keit hädda, patto wig-  
ga? Kui tall' werri kä, ma woidan ikka.
43. Ja kui ma mõilen werre hinna peäle, Ja  
lassen Jesu hawusse mo mele;
44. Siis wärriserwad keit mailma lapsed,  
Et nemmad ei woi seggada mo mõtted.
45. Mis imme! Jesus on meid armastanud,  
Ja keit mailm on ammo käsko sanud:
46. Et ta üht last ei pea ärratama, Mis us-  
tus maggab, egga hirmutama.
47. Seest need on sanud rahho Talle külges,  
Ja maggawad nüüd julgest temma süttes.
48. Saab nähha, kes neil' julgeks tülli tehha;  
Jesusse kä on nende hing ja kehha.
49. Kui hea se on, ja wägga mele pärrast,  
Kui kegi peasnud keigest ilma pärrast.
50. Oh Jäsand! kui meil agga joudo olleks,  
Keit pühhad teeksiwe sull' warst waeseks.

327.

O Water-herz! o Liebes-Brunst! ic.  
Wisl: Oh Adams! sinno eksitus ic.

Oh Jäsa südda! Jesuke! Sa armo hallik  
ikka head Jäsa meelt teed meilege, Et  
parranda mo wigga; Meelt, süddant, hinge  
wõtta sa, Ja rohke armo merres Reid pesse  
puhtaks, lopputa, Ja uiuta so werres.

2. Keit

2. Keik tullist wihha waigista, Ja mulle armo sada; Ka iggarwat tuld kustuta, Mis mind woiks põlletada. Keik kurja aia min, no seest, Mis mind woib külmaks tehha, Et ma so armastusse läest Saan ello walgust nähha.

3. Mo süddant, meelt, ja mõtted ka Müüd wõtta õppetada, Et jouan waikse melega So maenitfused kuulda, Keik woõdrast tuld mus lämmata, Mis põrgust wälja joseb; So legi agga tundko ma, Mis armastusfest touseb.

4. Mo Jummal! sega süta sa, Et armastusses põllen, Et sinno arm ei lahku ka, Eht furren, ellus ollen; Sind armastama õppeta So waimoga; ja anna, Et sinno armastust woin ma kül ausast tähhel panna.

5. Sind armastama tousko ma So armsa tabtmist möda: Ma mingo nenda maggama, Mo palwed wõtta kuulda. Sind armastama, aita mind, Ni kui ma ial jouan, Et ikka liggimest ja sind Siin armastada nouan.

6. So armastust keik ihkogo Ka õhkades mo südda; Mo silma wessi wolago, Et saakfin roh fest sedda; Mull' lippuks on so armastus, Mis al ma ollen wandund; Mo kindel lin, kisp, rõ mustus: Seta ma olleks kaddund.

7. Oh armastusse Jummal sa! Ma tabhan ennast heita So alla ellus, surmas ka, Te, et mo seest ei leita Muud, kui so kallist armastust. Sest tabhan juttustada Ja kita sinno hallastust, kül sedda tunnistada.

8. Ma rāgin, wait ka ollen ma Sell' ayuks, kes mind lonud Ja armastand, et armo ka So armast,

armastus mull' tonud. Te, et so armastus mo sees Mind sataks armastama Sind keiges min, no süddames, Ja sedda täiest tundma.

9. Müüd armastusse leli sa, Oh Jesus! mo sees süta, Et põrgo wihhast peāsen ma, Et se ei aega wita: So maggus armastusse tõ Se mo sees wallitsego, Mo armastusse legile Se kumalt ikka seislo.

328.

Ihr Kinder des Höchsten, wie siehts ic.

Ommal wisil:

Oh Jummal! lapsed! kuis armoga luggu? Kas armastus süddames sadab jo luggu? Ons ühhes nous ikka keik süddamed weel? Eht tunneb jo labkumist wendade meel? Se Issa seäl taewas woib süddamed tunda: Ei sünnige wendade nimmet neil panna, kui armastus süddames legid ei anna, kui armastus süddames legid ei anna.

2. Ni pea, kui üllewelt sündsime ueks, Siis Kristus meid wallitfes wendeks, ja deks: Üks Issa, üks usk, ja üks waim, ja üks te, üks rist, misse seādus on keikidele. Need woiwad tōest süddamed kokko siin kōita: Ei woi meie muud fest, kui maggusat leida; Niid, kadedus, wihha ei sa ennast näita, Niid, kadedus, wihha ei sa ennast näita.

3. So emma, kes üllewel kous meid peab, Se on se, kes armastust süddames seab. Üks ennam ei maksa, kui teine nüüd teäl, Sest süddamed ühhendab allandlik meel; Kus issimeel, wihha,



wihha, riid wallitseb wähhä, Seäl polle weel mitte täit armastus? nähha, Weel wähhem se inglidel rõmo woib tehha; Weel wähhem se inglidel rõmo woib tehha.

4. Ra suggulast Sioni foggodus jättab, Ja wendade selfi end rõmoga heidab. Kes mailma rõmust ei lahjuta end, Ja siiski end kawwalast näitab kui wend, Ei tedda woi ellades wennaaks weel wõtta, Kui meelt parrandama ta aulast ei tõtta. Sest Sion ei lasse heal meel end petta, Sest Sion ei lasse heal meel end petta.

5. Waat agga, mis õnnistus meile on antud, Kes olleme wendade hulka jo pandud. Waat õnnistud olleme siin, ja ka seäl. Oh! kiitkem siis Jesust, kes selfis on teal, Et laulgem siis Jesandat keil ühhest melest, Ja temmale tulgo au keikide telest, Et tunnukse Sioni hea selts sest healest, Et tunnukse Sioni hea selts sest healest.

6. Mo wend! mis ma ollen, se olled ka sinna, Sa pärrid ka sedda, mis taewas saan minna; Ja senna läib igga meel keikide eest, Üht ainust ka noutakse foggodussest. Meil tulleb lord wende eest ello ni jätta, Kui Jesus sai surses meid pärriaaks wõtta: Üks like jo tunneb, mis teisel teeb hädda, Üks like jo tunneb, mis teisel teeb hädda.

7. Oh! nomigem, saatkem ka teine teist tele, Et ello kroon ei saaks läest woetud jälle; Kui Sioni werrest nüüd Pabel on täis, Siis hoia me ühte, sest arm on, kui tõis. Ta laste heält kuleb käl Jesa seäl kõrgest: Täis üks meel se rikub ka Pabelit kõrgest: Kes saab nende wasto, kes ühhes on järgest? Kes saab nende wasto, kes ühhes on järgest.

8. Siis

8. Siis olgem nüüd rõõmsad, ja armastust hoidkem, Ja waewatud wendade koorma ka kandkem, Et päärw päwalt armastus kange maks jääks, Ja ellades sõbrus ei otša siin nääks. Se Jesa ka sedda heal meel woib nähha, Kui lites au temmale wõtame tehha, Ehk meie, kui lapsed, käl jouame wähhä, Ehk meie, kui lapsed, käl jouame wähhä.

9. Seäl teises mailmas on parrem se luggu, Kus Jesa ees seisab se õnnistud suggu, Ja palawas armus jo kunningast näab, Kus Jesusse hekdus neil selgemaks jääb. Oh! sago nüüd ühhendud süddamed, läed, Ja Sioni pärrast ka tehke keil palwed: Arm hoiab ni tuggewast ühte need meled, Arm hoiab ni tuggewast ühte need meled.

329.

Oh Gott gib du uns deine Gnad' 2c.

Wifil: Keik tulge minno jure nüüd, 2c.

Oh Jummal! anna armo nüüd, Et dälust keik ja patto süüd Woin tundes mahhajat, Kui Jesust uskus kindlaste Nüüd nouan, kes siin täieste Mull' appi jouab tõtta.

2. Te, et siin ellan järgeste So sanna mõda waggaste, Ja keik so auuks pannen; So waimoga mind wallitse, Et otse lähhan taewasse Jesusse läbbi. Amen.

330.

O der alles hätt' verloren, 2c.

Wifil: Nüüd surnd kehha mattame 2c.

Oh kes keik olleks kautand, Ra ennast, agga kätte saand Se ühhe, mis on tarmis teal, Kus rõmo saab hing, waim ja meel.

2. Oh!

2. Oh! kes keif ärraunnustaks Ja Jesust üks malletaks, Sest temma erm on lõpmatta, Teeb süddant waiksaks, puhtaks ka.

3. Oh kes ta armo merresse Siin olleks up, pund terweste; Ei se saaks nähha kurwastust, Ei murret, waewa, ahvastust.

4. Oh kes keif mahhajättaks teäl, Et keikist lahti olleks meel: Siis woiks ta rahhus ellada, Ja rõõmsaste siit lahkuda.

5. Oh peäks südda nüüd sest ka, Mis pettab tühja näoga, Ja tedda kelab kawwalast Jesusse jure tullemast.

6. Oh saaks hing armo walgusfest Jehowat leida ennesest, Et temmaga jääks ühendud, Sest offe tühjad on keif muud.

7. Oh hoiaks mo meel üksiti Jehowa pole alati; Siis lõppeks ükskord süddamest Keif waew ja wallo iggawest.

8. Mo Jummal! rikkas heldusfest So sisse tomma risti wäest Mo waimo, hinge, et soga Ma ühhes ollen lõpmatta.

331.

Wisil: Woi! mis minna ollen teinud 2c.

Oh! kui rummal on mo südda! Jesus! aw walikult sull? Tunnistat, ja kaeban sedda: Pat kül teggi hädda mull'. Minna olin rojane, Ja ka wägga põrane, Et ma wõtsin isse püda, Dmmast häddast lahti sada.

2. Es site ma noudsin sedda, Et ma tunnek sin mo süüd: Kui sain tunda mo suurt hädda, Ei ma sedda tahtnud nüüd. Oh! kuis wõtis kannata Minno Jesus minnoga, Enne kui ma usma õp nud, Et keif oli Jesus maksnud.

3. Kui

3. Kui ma noudsin head tehha, Siis ma tundsin wigga teäl; Kui ma püüdsin Jesust nähha, Siis mind lihha waewas weel: Kül ma näggin siis, et ma Alles olin rammota: Ennesest mo patto kehha Ei woind muud kui kurja tehha.

4. Kui ma mõtlin: nüüd mo wigga On kül otsa lõppenud, Ei ma arwand, et ni wägga Olin ennem rikkutud; Siis ma jallatallast teäl Pea lani tundsin weel, Et keif minno südda, mõtte Oli sanud patto kätte.

5. Waat! ma püüdsin lahti sada Keikist min no pattudest; Agga ma ei woinud moista, Et mind minno Jesus sest Lahti teinud kannates, Et, mis ma mailma sees Teinud, keif se patto larra Temma täiest maksnud ärra.

6. Mis hing ial waewa näggi Dmma rumma lusse sees: Keif, mis mulle hädda teggi, Sest sü oli minno läes, Et ei woind ma uskuda, Ja ei tahtnud olla ka Pattune; ja kurjad mõtted Näh ha ja mo kurjad kumbed.

7. Sest on ilmas õnnis itka, Kelle silmad lahti saand, Et ta näab: keif patto wigga Jesusest on surretand; Jesus ärranetud sai, Keigel il mal õnne tõi, Maksis pattud, ello toja, Keige Ma ja taewa loja.

8. Kes sin mind woib hukka moista, Kui saan Jesu hinda näind? Kes woib kohtus wasto seissta, Et mind Jesus lahti teind? Ehk ma ollen rummal kül; Tarkusseks on Jesus mull': Kül se seisab mo eest kohtus, Kes sai põrgul' surma rohhuks.

9. Kül se seisab minno kõrwas, Kes mind wäg

h

ga

ga armastab, Kõl se seisab mo eest waewas, Kes mind pattust lunnastab; Ei ma karda leddagiti, Gurma, patto, kurratit; Mul on teada Jesu wäggi, Se on minno abbi mäggi.

10. Kohus Pea on Jesus isse, Kes mind lunnastanud teäl, Mo hing waub rõmo sisse, Et mo söbber on jo seäl. Kõl mo hing siis nähha saab, Mis nüüd uskus ihhaldab: Hõpis peäseb patto läest, Gurma, põrgowaimo wäest.

11. Se, mis, Jesus! räkind sinna, Polle weel, Keik minno kã; Agga tõest tean minna, Et saan, mis nüüd film ei nä: Kõl sa annad keelmatta, Keik, mis tootanud sa. Amen on keik tootusfed, Iggawesfed kinnitussed.

12. Nüüd mo hing! oh ärra wässi Palwes; ärra holi sest, Kuida ilmas kãib so kãssi: Ei siin ello iggawest; Vallu agga järgeste: Jesus! aita heldeste, Uskus wõiteldes keik woita, Amen! sinna woid kõi aita.

332.

Wist! Oh Josa taewa rigi sees ic.

Oh kunningas! nüüd hakkasta, Oh tal, meid wõtta toeta, Meid nõdraid, Jesus, armõita, Et jouame siin wõitelda, Et woimust same lõpmatta So werre läbbi keelmatta.

2. Keik meie tõ on tühhine, Ei kolba so ees ühtege: Mis isse teme, mõlleme, On paljas so ees peälege, Keik meie südda, nerud ka On lah ti so ees lõpmatta.

3. Mo sallajamad mõtted ka Ei olle so ees teadmatta; Mis tehtud kurja ilma sees, Ei woi neid latta ükski mees; Mis sallaja on süddames, On paljas keik seäl kõhõ ees.

4. Mo

4. Mo pattud, Jesus, rikku sa, Mis teadawad ja teadmatta, Mis minno süddant waewawad, Mo peäleuest kaebawad; Mo Tal! neist te mind lah ti sa So omma kalli werrega.

5. Mul on kõi paljo wõitlemist, Ja tunnen usso teggemist, Mind waenlane ka hirmutab, Ja minno süddant kurwastab, Ei woi mind aita ük sige, Kui sinna üksnes, Jesuke.

6. Jo Sadan puhho hirmutab, Jo puhho süddant kurwastab, Kui sega polle rahhul weel, Siis lütkab uhket meest mo peäl, Mind puab monne wiisiga Mo ommast Tallest lah huta.

7. Kui siis ei maksa uhke meel, Ja tõstab hirmo minno peäl; Kui, Jesus, hirmust peäs, tad sa, Siis tulleb karwalussega: Kui ma ei walwa allati, Siis mind ta pettab peagi.

8. Mo Jesus, nüüd mind kinnita, So kalli pühha Waimoga: Mind nõdra, Jesus, puhhas, ta So omma kalli werrega, Mo süddant uskus toeta Sesamma kalli werrega.

9. Ma ütlen sulle, Jesuke: Oi! Oi! mo kal lis Talleke, Mul on kõi iggaw otades, Ja siiski tean süddames, Et sinna hädda sisse mind Ei jätta, et saan kita sind.

10. Mo Tal, sa ütled minnule: Oh ärra kar da, ussike! Kui juhtud tulles ollema, Ehk ristis merres uiuma: Se we woog sind ei upputa, Ei ristitulli tõrweta.

11. Mo süddames mull' kinnita, Mis ommas sannas rãgid sa: Ma ollen tulnud otsima Keik pattusfed nüüd armoga, Ja ärrapeãstma nem mad keik, Mo hõmõus on neil pühha pail.

h 2

12. Keik,

12. Keif, mis sul pudub ialge, Mo seest sa letad rohkeste: Ei pea pudo ollema, Sind tahhan isse aidata: Ma vollen sinno hinge peig, Mo seest sa leiad abbi keif.

13. Mo harusse ja hingama Nüüd minno pühha rahhoga; Ja walwa, panne tähbele, Ma seifan so eest järgeste, Ja olle rahhul minnoga, Siis on sul rahho ottata.

14. Amen! mind ikka finnita, Mo kallis Tal! so werrega! Ma annan keif so hotele, Ja warjule lään sinnusse: Kui kalla niub merres ka Lasf mind so werres uiuda.

15. Ei kalla mäel woi ellada, Waid ello wee seest otsib ta; Ka nenda, Jesus, nõrken ma Siin ilmas sinno werreta. Amen! so werres kosfuta Mind, taima, armo wihmaga.

333.

O du süße Lust 1c.

Wisl: Helde Jesuke! Sinno 1c.

Oh, mis maggus on, Jesus, minno õn! Diget rõmo mulle sada, Walle rõmo ma ei oia: Oh, mis maggus on, Jesus, minno õn!

2. Selgest armust seält Jaggad üllewelt Minno hingel jahbutamist, Waimolikko ello samist Selgest armust seält Jaggad üllewelt.

3. Jesu armastus Maggus fundimus: Oh, kui pohjato ta heldus! Minno südda! se on rõmus, Jesu armastus Maggus fundimus.

4. Jätke rahhule, Urge lüsfige Mind, et ma saand Jesust leida, Temma pole üksnes hoida: Jätke rahhule, Urge lüsfige.

5. Jummal õnnistab Mind, ja rõmustab; E

Se rõõm ühheigi ei tulle, Kui ei Jummal temmas polle. Jummal õnnistab Mind, ja rõmustab:

6. Seon, ussun ma, Lihhal teadmatta; Waim se üksi sedda kuleb, Sedda armo wägge tunneb. 100  
Se on, ussun ma, Lihhal teadmatta.

7. Kui sul rahho lä, Tulleb Jesuke: Temma paistus se woib tehha, Et saad selget rõmo näha. Kui sul rahho lä, Tulleb Jesuke.

8. Siis keif mahhajaab, Mis full' murret teeb: Kurbdus ei woi senna jada, Kus on Jesusse rõõm teada. Siis keif mahha jaab, Mis full' murret teeb.

9. Oh, mo kaitfia! Ello hoidia! Ärra tahlu minnust ärra Siin mailmas, Kus on kerra, Oh mo kaitfia! Ello hoidia!

334.

Bewein' o Christen Mensch 1c.

Wisl: Ma püan Feigest hingest 1c.

Oh nutta omma hädda Ja hullaminnemist, Ja ärra kaeda sedda Issanda suremist; Seest meie wiggadussed On tedda waerwanud, Ja meie elksitussed On tedda surmanud.

2. Sepärrast wõtkem wata Se Preestri peäle nüüd, Kes jouab leppitada Keif meie patto süüd; Ja sadab, kannab isse Kui üks hea karjane Meid rõmo rigi sisse; Kes on ta sarnane!

3. Kui ta siin wõttis kätte Meid peästa wihha Täest, Werd ei ta tonud ette Ei härgest, järadest: Ja omma kallis werri Sai ohwriks waljalatud, Se on se pühha merri, Kus hing saab puhhastud.

4. Sesuggune läks tarwis, Meid häddast peästada, tada,

h 3

tada, Kel polleks, kui end ohwris, Weel surma  
 kartada: Kes nõdrust tunnud wägga, Kui meie  
 issegi, Ei leitud siiski wigga Ja jurest ühtegi.

5. Oh wata Jesa taewas! So Poia surma  
 peäl, Kui südda patto waewas So pole hüab  
 teäl: So waim meid juhhatago, Kui himmud  
 kiusowad, Meid hästi kinnitago, Et nemmad  
 lahkuwad.

335.

D Ursprung des Lebens 2c.

Wifil: Sion kaebab sures häddas 2c.

Oh sa ello õhutataja! Walgus mis keil wal-  
 gustab! Kust ei ükski, mis on waia, Ilma  
 aego himmustab, Sinna ellaw hallikas, Selge  
 kui kristalli klaas, Kes seält pühhast templit-  
 touse, Hingesse, kel himmo, jooksed.

2. Sinna ütled: Kes siin nouab Ello wet, mis  
 iggawest Janno kusiutada jouab, Fulgo, wõt-  
 to minno käest, Taewa hüüd ja ello kaew Jah-  
 hutawad, kedda waew Käsiib uskus tulla mul-  
 le, Keil ma rõmustan; et tulle!

3. Siin, mo karjane! ma tullen, Joda om-  
 ma tallekest; Selle janno sees ma ollen, Et sind  
 saaksin armokest; Ei sa kela, et ma fant, Mulle  
 mis sa tootand, Ja mo waesust meles pead, Ja  
 so anded ilma annad.

4. Maggus wessi! kus sa owad, Seal hing,  
 waim, meel kosuwad, Iggawessed anded to-  
 wad So käest, kes sind otiwad; Kes sind ag-  
 ga maitsta saab, Maggusaks keil tunnistab,  
 Südda hüppab, laulab, õiskab, Keil hirm  
 kaub ehk kül tuiskab.

5. Wõtt

5. Wõtta siis so sanna peäle Minno waimo  
 jotada, Ja mo iggawewa mele Roggoniste lül-  
 kada Sinno armo merresse, Seal mind ilka tae-  
 wasse Pühhad himmud juhhatago, Südda neist  
 kui joobnuks sago.

6. Tahhad sa mo peäle panna Ommast ristist  
 ossa ka; Aita siis, et sinno sanna Ilka kulen  
 rõmoga; Kes so risti karrikast Siin joob, tedda  
 Sa seal wast Wõttad rõmustada jälle Sinno  
 jures waewa peäle.

7. Wõtta mind siis jahhutada Seal ka, ar-  
 mas Jesuke, Kus so karjad ei woi sada Nõhha  
 waewa, häddage; Kus on rõmo rohkeste, Ar-  
 mas rahho täieste, Auustus ja diskamine,  
 Pühha ello tassuminne.

336.

Dich Jesum loben wir, Lämmlein 2c.

Wifil: Sind Jummal kidade 2c.

Oh Tal! sind kidade.

Oh Tal! sind tänname.

Oh Tal! sind kiitwad iggawest,  
 Kes uskwad keigest süddamest.

Sind keil se rahwas auustab,

Kes uiuda so werres saab.

Se tulli, Jesa, sinno käest,

Et andsid Poia meie eest.

Müüd on keil ärraleppitud,

Et Tal on ärratappetud.

Se Tal sai ohwriks meie eest,

Meid peastis patto, surma käest;

Sest kidad keil se Ilmama,

Et Tal meid peastnud werrega.

h 4

Oh

Oh Tal! sind kiitwad Revubim,  
 Ka laulwad sulle Gerawim:  
 Pühha on meie Tal!  
 Pühha on meie Tal!  
 Pühha on meie Tal!  
 Keig' wäggede Isand!  
 So wäggi sure auuga  
 Käib ille taewa, ille Ma.  
 So wannast pühhad wannemad,  
 Ustikkud ja muud õppejadsa  
 Sind kiitid, kallid, Talleks!  
 Enne kui tullid ilmale,  
 Kaksesseklimmend' Apostolit,  
 Ja keik need pühhad Prohwetit,  
 Ja mitto omma werrega  
 Sind tunnistawad lõpmatta.  
 Sa nimmetad meid Sioniks,  
 Ja Jummalat Israelits,  
 Kui meie uskus woitleme,  
 Goga kui Jakob eitleme.  
 Sa wõttad wasto pallujad,  
 Kes sinnust armo kerjawad,  
 Sa kuled nende palwe heält,  
 Ja wõttad koorima nende peält.  
 Oh Tal! sa tullid heldussest  
 Meil' omma Jēsa sülle seest,  
 Ei põlgnud neitsit emmala sa,  
 Kui meid keik lähissid sunnasta.  
 Sa rikkid furma surmaga,  
 Ja saatsid meile taewama.  
 Kuis woime sind lül tannada,  
 Ja so suurt au lül kuluta?

Oh.

Oh Tal! meil' anna waimo weel,  
 Kes jühhatad meid õige teel.  
 Oh Tal! meid wõita puhhasta  
 Näid omma kallil wertega.  
 So weree läbbi lõpmatta  
 Oh kallid Tal! näid kauta  
 Keik pättud, mis weel sunneme,  
 Ja usso tee peäl woitleme.  
 Las' meid so werres uiuda  
 Ja pätto wasto woitelda:  
 Oh Tal! meid ilka linnita,  
 Ja palwe waimo anna fa.  
 Oh Tal! sind meie lidame,  
 Oh Tal! sind ilka tanname.  
 Oh Tal! meid hoia uskus teäl,  
 Ja anna lahke waimo weel.  
 Oh Tal! meid nõdraid toeta,  
 Meid ommas werres jahhuta.  
 Oh kallid Tal! näid hallasta,  
 Meid sada omma Waimoga.  
 Oh Tal! meid atta heldeste,  
 Et sinno peäle lodame,  
 Keik meie lotus, Jēsus, Ga!  
 Meid ärva jätta abbita,  
 Amen.

337.

Auf: ihr Streiter! durchgedrungen ze.  
 Wiff! Kes Jummalat ni lassseb rehha ze.  
 Oh woitlejad! et käige peäle, Et käige Talle  
 jälge sees, Kes auga saand Sionit mäele,  
 Keik waewa, naero kannates: Kui Pea woido  
 kroni naab, Laist lile on, kes mahha jääb.

h 5

2. Mis

2. Mis kardate? et seiske kindlast Ni walwades kui palludes; Eks Kristus woimust sanud aufast Seäl maule pead rõhhudes. Müüd käige järreltemma wäes; Siis woimust fater Kristus ses.

3. Kes Sionisse asfet teinud, Ei pea nõdrust Raebama: Ja et ta waene hukka läinud Ei keif se waewa wasto sa: Sest Jssand on, kes terweks teeb, Ja nõdradele wäeks jääb.

4. Ons waenlane kül wägga julge, Ei polle siiski hädda sest; Kül same tedda (julgest tulge) Kui leiba süa Talle wäest: Waat! jubba põgenemas on, Sest Jssand siin ja Rideon.

5. Ehk mao kihwt kül kurja nouab, Ja lihha end ka kinnitab; Siis Kristus immet tehha jouab, Ja woitleb ning ka woimust saab; Sest olge wahhud, tehke heält, Se woitja tulleb appi seält.

6. Ons nõdrus meil, siis Tal on tuggew, Meil waesus, Jssand rikkas on; Ka immeteust on ta wäggew, Kel on sesuggune au kroon? Eks se ei jouaks aidata, Kes keif woib ülespidada?

7. Kas Jummal tõrkub appi tõttes? Oh käige peäle julgeste; Teil olgo häbbi taplust jättes, Kui arraks, laisaks lähhete; Eks olleks prudil häbbi sest, Kui ta ei ussüks peiolest?

8. Ei ükski sa au krooni nähha, Kui ta ei woitle Jesu wäes, Ja kurjad himmud ei lö mahha, Ni kaua kui weel hing ta sees; Kes agga woitleb, sõddib teäl, Saab õiget rahho kätte seäl.

9. Siis walwage ja käige peäle, Ja palwes hästi woitelge Seks, kunnid same senna mäele, Kus woimust taulab Talleke. Saab oisa argipäwa tö, Siis hingamisest pädaw on kä.

## 338.

Jesu lomm mit deinem Vater 2c.

Wifil: Jummal, Ma ning taewa Loja 2c.

Omna Jssaga mull' tulle Jesus! sind ma armastan, Ustawaks nouandjaks olle: Waim te! et so honeks saan. Oh kolmainus Jummal sa Wõtta mo sees ellada.

2. Jesus te, et ussun minna Sinno sanna täieste, Sedda lohhe teeks teind sinna, Et saaks rahho hingele, Mis suur rõõm on sannast ka, Ei woi läbbi urida.

3. Omna waimo, armas Jssa, Minno sisse läkita, Et jääb sesses minno südda, Mis so sannast kuulnud ma, Mis so Poeg meid õppetab, Kes so tahtmist kinnitab.

4. Pimmedaks mo südda sanud, Ei ma moista ennefest; Kui Waim sai mind walgustanud, Peäsin pimmedusse läest: Kui ta ikka juhhatas, Siis mo meel tõt kätte saab.

5. Armastusse lampid süta Waimus, meles põllema: Kallis Waim! mo hinges sata Pühhad kired tousema: Sinno pühha tulleleest Die te mind kumaks teeb.

6. Ikka tulleta mo mele, Mis mull' Jesus tootab, Et ma lodan temma peäle, Kui se mõtte mulle saab, Kas saab abbi Jesussest? Kui sa pallud süddamest.

7. Et mo Jesus mo sees ellab, Polle karta ühtege, Armo andidega täidab Temma Waim mind rõhkeste: Kui ma tedda armastan, Temma sannast tarkust saan.

8. Kes ta sannast siin ei holi, Egga tedda armast,

masta, Otsib tühast himmust abbi, Jggawest  
saab kurwaks ta; Jummal polle tenma sees,  
Wihha pall on temmal ees.

9. Südda! polle karta hirmo, Jesus on so ab-  
bimees, Käl sind kattab temma rahho, Polle  
joud waenlaste lääes; Ilma need sind waewa-  
wad, Jesu rahho kaitsemist saad.

10. Mailm, diged head sa wihkad, Minne om-  
ma rahhoga! Gest ma wihlan, mis sa ihkad,  
Et so rahho tresta ka; Jesu rahho rõmustab,  
Ihm! so rahho kurwastab.

11. Jesus! mind ei pea sama, Ehk muh passo  
hädä lääes, Se so armust lahhutama, Et so  
rahho on mo sees: Jesust mele, möttega Tah-  
han ükenes armasta.

12. Jesus, Jäsa jure sinna Surres ele kätinud  
jo; Himmio on, heal meel minno, Armust mind  
so järrel to: Kui sa tahhad, tullen ma Sinno-  
ga siit minnema.

339.

Jüdhlich soll mein Herze springen ic.

Wisl: Niks mo südda enmast waewab ic.

Rõmustes mo südda kargab, Gest et nälid  
Kallist häid Ingli wäggi laulab. Kuulgem,  
kuulgem rõmo heäle; Ilmama Hüab ka: Kris-  
tus sündis meile.

2. Jummal tulles tänna taewast, Häddalist,  
Waewalist Peästima keigest waewast. Jummal  
sunnib innimesseks, Minnule, Sinnule: Meie-  
ga saab ühbeks.

3. Kas woib Jummal wihha lända Ennam  
weel Meie peäl? Poega wõttab anda: Se Poeg,  
Ees

Ees on Jäsa südda, Tulles seäl illewelt, Ura-  
wõtma hädda.

4. Kas se meid nüüd mahhajättab, Kes end ka  
Rigiga Rinkida meil wõttab? Eks poeg peaks  
armastama, Kes woib ka Löppeta, Mis woib  
kurwastada?

5. Olleks ta meid testanud, Volleks ta Wae-  
waga Innimesseks sanud. Kut rõdm meie kah-  
just olleks Temmal nüüd; Meie süid Et ta länd-  
ma tulleks.

6. Temma nou on leppitada Patto tö Rog-  
gone, Tappatalleks sada, Talleks, jah! mis  
surma läbbi Sadab ka Rõmoga Armo, rahho,  
abbi.

7. Nüüd ta ommas söimes seisab, Nenda sind,  
Kui ka mind lahpeste ta hüab: Jätke, wennad!  
mahhajätke kurwastust, Abhastust, Keik head  
mo läest wõtke!

8. Oh siis, noor, ja wanna! joua, Minne  
nüüd Nuttust siit, Sedda talka noua: Sedda  
armasta, kes lahkest Armastab, Tahhutab,  
Wagustab sind setgest.

9. Kes siin paljo kannatate, Wadage, Siin  
on te, Kus peäl rõmo fate: Uskuge, et ta teid  
sadab Senna, kus Rõmustus Waewata teid  
otab.

10. Kellele pat hinge foormaks On, et ta  
Walloga Arwab ello surmaks, Olgo julge; siin  
on näbha Se suur mees, Kelle lääes, Hawad  
terweks tehha.

11. Kes on waene, häddalinne, Fulgo ta Us-  
soga, Ta on armolinne: Siin häid andid jae-  
talle, Nendega Otsata Südda kossutakse.

12. Je



12. Jeesus! lasi, ma hakkas kinni Sinnuse, Moke! Moga ühte sünni. Minno ellamise illo Oled sa; Sinnoga Rahhul on mo ello.

13. Ei ma kardas omma wõlga, Selle koorm, Ribbe surm Pandi sinno selga. Kõja määrgita nüüd ollen; Puhhas ma, Selge ka Jeesa ette tullen.

14. Puhhas ollen sinno läbbi, Sinna teed Mulle heäd, Sinnust saan ma abbi. Anna ennast maitsta mulle, Armoke! Kaunike! Minno jure tulle.

15. Kõrwaste so pole hoian, Sinnoga Ellan ma, Sind ma surres leian. Sinno jure tahhan tulla Kõmoga Dsata Teises ellus olla.

340.

Du unser auserwähltes Haupt 21.

Ommal Wiisl:

Sa meie lotus, Jeesuke! Sa Pea oh! te, et tunneme Siin sinno naelte assemist, Et walitsend meid iggawest, Ja sinno löhki kistud küljest sa Meid sada sisse, läbbi, wälja ka.

2. Üks immeassi tõest on se: Laps põlgab sedda esite; Ja pärrast mees küs sureb ka, Enne, kui jouab uskuda. Se on se ülem tarkus allate, Ka pühha koggodus sest tunnukse.

3. Senni kui rahwas ilma peäl, Ja Jeesus neile peästjaks teäl, On armo õppetusest se Se ots, ja ka se algminne; Ja et se on se tarkus tõeste, Se on teil teäda, kes tõt tunnete.

4. So jalge ümber hakkas ma, Mo Peästja! sest et sinnota Ma ei woi tundi ellada, Ei muud, kui

kui sind, ka armasta: Oh! jouassin ma sedda armo ka Müüd rahwal selgest ülesrääkida.

5. Ma tunnistan: kes kuleb peält? Kel hinges polle rahho weel? Kes näab, mis wigga pat on teind, Ja, et ka hopis pattuks läind, Ei leia kusti nou mailma peäl? Se kuulgo: sa woid õnsaks sada weel.

6. Kes agga ommast melest hea, Ja lapsesf sadil laitmatta, Ei tunne lihha himmo weel, Ega, mis ahnus, ühke meel, Saab isse korda hingede asja sees; Se on üks kurt, üks pimme, wilets mees.

7. Üks pühha, wagga innime, Kes ellab, kui üks inglise, Ei Jummalast ka arwata, Siin ennast loma ollewa, kui meisas on need lehhed püde peäl, Mis keif on Jummalast ka lodud teäl.

8. Se on, mis taewas iggawest On woetud, jääb kindlaks tõest; Kes sedda tahhaks laitada, Se peaks Saban ollema: Üks pottisey keif sugust souest teeb, Se läbbi sou siis riistaks saab, ja jääb.

9. Se kallid elloramat seäl \*) Jai Fatte alla Moseses, Ja seitsme pits'ri määrgi al, Kunni ta liggi sai se Tal, Kes nouab neid, kes endid põlgawad, Ja wihtlab neid, kes endid kidawad.

10. Se sanna, mis on risti peäl, Ja paistab werre karvus teäl, On se, kes on Immanuel, Ja silka tähtes nähti seäl. \*\*) Kõl lihha meel siin kõhklub, irwitab; Waid Jummal wandes sedda kinnitab.

11. Ni tõeste, kui ellan ma, Se ütleb, kes ei wal-

\*) Joannes. Inmut. ram. 5, 5. \*\*) 3 Moseses. ram. 16, 5. 21, 22.

walleta, Kes mis ta rägib, korralt teeb, Ja ig-  
gaweste tõeks jääb: Mo poeg, kes armase muh-  
ja kallid ta, Se peab illempreester ollema.

12. Poeg tulleb, näitab selgeste, Mis on se  
õige preestri tõ: On temma armas Jssale, Siis  
on ta teinud tahminna: Et Jssa nou peaks  
korda minnema, Siis ilma eest ma lähhan  
surrema.

13. Need sannad on nüüd kirja sees; Neid  
kuleb, loeb iggamees: Kui agga tahhad õppi-  
da, Kas keik peaks tõssi ollema, Siis ütleb Je-  
sus: wõtko iggamees Nüüd sedda tunda om-  
mas süddames.

14. Waat! nenda sedda tunnukse; Kui so sees  
tõeks tehakse, Et risti samba tõeste On so eest  
surnud Jesufe. Se sünnib hinges mitme wiisiga;  
Ja wiimne ots on: sa pead uskuma!

15. Kui legi tunneb esite, Et hinge luggu posse  
hä, Ja wõttab ennast parranda, Ei te, mis enne  
teinud ta, Ja waewab ennast mitme murrega;  
Ei tunne se, mis on üks Peastia.

16. Waid kui üks waene pattune Kurb on,  
et ta ni rojane, Ja arwab pattuks, mis on pat,  
Näab jouota end ollwad, On nouta, õhkab;  
warsti Jesus seäl Ta kallal on, enne kui mõtleb  
weel.

17. Kuis käsfi käib? Kõl hädda käes; Siin  
ollen omma werre sees. Mo poeg! siis ütleb Je-  
sufe, Sull' pattud andeks antakse, Mo peäle  
wata, ussu, touse ka, Ja walmista end rõõmsast  
kõndima.

18. Hing saab uut waimo, et ta teeb, Mis  
Jesus käsib, ja uff näab: Ta näab siis omma  
Talle,

Tallest, On rammo sanud temma wäest:  
Ta touseb, kattab end õigussega, On ühhel  
hobil tutaw Tallega.

19. Siis rammo, häbbi, allandus On süd-  
dames, kui warrandus: Need kolm need jä-  
wad allate, Ei lahku nemmad paigastke. Ei  
hea nou siis ei ial rühjaks jä; Eest õnnistus,  
seks lähhab meie tõ.

20. Hing esite saab hingada, Siis süa, ja  
tõdd tehha ka; Siis uff end wõttab Finnita,  
Et truieste woib sõddida; Ta teeb tõdd, ja kui  
sedda tehtud saab, Siis ennamist, mis teinud,  
unnustab.

21. Ja kui hing wahhest wõttaks ka End  
armo tõöst siin rõmusta, Siis häbbi näitas  
hingele Ni paljo wiggadust, et se On rõmus,  
kui end issi unnustab, Ja omma Peastja üks-  
nes mälletab.

22. Siis watab usklikkude meel Kõl ikka  
Jesu armo peäl, Ja püab õdd ja päwa ka, Ta  
mele pärrast ellada, Eest et ta nende surma risti  
poond, Ja nähtawalt neil' au ja kroni toond.

23. Oh Jesus! kui so rahwa feel Ei olleks  
ni, kui piitse heäl; Siis moistaktime meie  
weel, Miks paljo neid ei kule teäl: Mis agga  
sedda immeks pannen ma? Eest innime on kurt  
ja pimme ka.

24. Eest käsib Jesus silmad ka, Mis Finni,  
lahki teggema: Kui hüame, siis ütleb ta Kur-  
tide wasto: Ehwata! Siis armo õppetus wast  
kulukse, Ja silmad Talle pole pödrakse.

25. Siis Talle sanna kuleme, Siis temma ar-  
must rägime, Mis meie waesed ta käest saand,  
i  
Ei.

Sitast ta meid on walgustand; Kui wägga himmustab siis meie meel, Et keif mailma saaks temma parral' kael!

26. Suur Jisand teenrid lakkitab, Ta te nistus meid rõmustab: Müüd kallis Jisus! aita sa, Et rahwas wöttaks uskuda: Oh! tomma süddant kui neid hüame, Ja ilmu, kui so peäle näitame.

## 341.

O Sonne, die auß Niedre sieht se.  
Wifil: Müüd Jummalale auustust se.

8a, Väike, wataid alwa peäl: Kui muld, põrm, laulan ma, Mis so suur wäggi tom bab teäl: Et ussun, rägin ka, Et ussun, rägin ka.

2. Ma tunnistan müüd julgeste: Mul häbbi ennefest, Et ma saand walgust heldeste Ma ilma walgusfest, Mailma walgusfest.

3. Ma siiski wöttan tunnista Ka sedda tõeste, Et armo wäärt ei olle ma; Ma waene pattune, Ma waene pattune.

4. Se aeg mul polle teadmatta, Kui arm mind walgustas: Kui Jisus hüdis, tullin ma, Et ta mind armastas, Et ta mind armastas.

5. Kui muido sünnib, sündis teäl: Hing olli oimato, Siis Jisus wöttis olla peäl, Et olli woimato, Et olli woimato.

6. Mind wöttis Onnisteggia, Ni kui üht furnud meest, Et ta mind pididi harrima Ja peästa surma käest, Ja peästa surma käest.

7. Kui minna abbi ihkasin, Ta tulli abbiga; Siis abbi kartma hakkasin, Sest hädda tund sin ma, Sest hädda tundsin ma.

8. Mo

8. Mo kallal Jisand waewa nääd Jo pitka aega teäl, Nu temmale weel pistsut jääb, Et hallastand mo peäl, Et hallastand mo peäl.

9. Oh rahho tütreid! wadage, Kas teie sestsist ma? Ta peästnud on mo süddame Sest patto katest ka, Sest patto katest ka.

10. Mind aitke raskest palluma, Et teen, mis õppetab Mo Jisus, Kes jo põllema Mo süddant süttitab, Mo süddant süttitab.

11. Sest sestsist healed kulen ma, Kus hingab Jesuke: Need lautwad lahkest mulle ka: Hing! seisa julgeste, Hing! seisa julgeste.

12. Sel hinge sõbral, kunningal, Sel on üks halle meel: Meid keif ta kaitseb armo al, Se armastab sind weel, Se armastab sind weel.

13. Ni kaua Jisus leppitab Meid, kummi ellame: Kül temma wimaks prudiks saab Se puhta süddame, Se puhta süddame.

14. Kui Jisus käsib, minne ka, Et panne tähbele! Kui Jisus tombab, ruttu sa, Kui peab, seisma jä, Kui peab, seisma jä!

15. Kui ta sind kidab, kummarda: Kui ta sind armastab, Siis wotta julgest hingada, Se kasuks sulle saab, Se kasuks sulle saab.

16. Kui Jisus sõitleb, ütles sa: Se lähhab tarwis mull. Mind pekka, Jisand, armoga; Sest tänno annan sull, Sest tänno annan sull.

17. Kui Jisus näitab sin ehk seäl Müüd omma armo tõ; Sepärrast olle rõmus teäl, Mis sünnib teistele, Mis sünnib teistele.

18. Kui sinno läbbi tahhab ta Head tehha teistele; Siis hakka peäle wäega: Te julgest usso tõ, Te julgest usso tõ.

i 2

19. Reig-

19. Keig' naero, pudo, wallo at Nüüd and  
kem süddame Sell' kallil' surel' Jummalal, Ja  
omma Tallele, Ja omma Tallele.

20. Nüüd kitus olgo sellele, Kes ermo seä,  
dust teind: Käl üksford näikse selgeste, Et  
Pabel hukka läind, Et Pabel hukka läind.

21. Meid, Jesand, armust kinnita, Et tassö  
sadame So werre öppetusega Neil' wäetimat-  
tele, Neil' wäetimattele.

342.

Du blutiger Versöhner 2c.

Wisil: Nüüd hing'wad innimesesed 2c.

Ja werrene leppitaja, Ja ristirahwa pedst-  
ja, Sa meie hinge mees! Meil on se kindel  
rätite, Heita so jalge ette, Mi paljo, kui joud  
usfo läes.

2. Siin olleme so lapsed, So ärrapedstud  
waesed, Kes ello rammo saand, Mis sinno ha-  
rous olli, Ja hinge sisese tulli, Misga meid olled  
immetand.

3. Jo meil on teäda ammo, Ja se on meie  
rammo, Et sind ei meie tö Ei pea kihbutama,  
Meid waesi armastama; Waid se on sinno  
tahtminne.

4. Ei meie lausu sanna: Meel wöttab immes-  
panna, Küssib: Kas on so nou, Et waesed or-  
jad wötad, Reid wabbaks tehha töttad, Ja  
annad neile Kroni au?

5. Sind wägga armatseme, Ja wägga peh-  
meks löme, Kes kui põrm arwatud. Oh silmad!  
wötke nutta, Sest muud meil polle tuita, Kui  
et üks Tal on tappetud.

343.

343.

Der Gnadenbrunn fließt noch 2c.

Wisil: Oh wagga Jummal! Kes keik 2c.

Se armo hallikas Woib keik, Kes tahtwad, jota:  
Kas Jummal asjata, Mo hing, sind peab oot-  
ma? Waat! sanna walgus sind Käl sedda öppe-  
tab, Et Kristus patto tödd ükspäinis löppetab.

2. So tö ei maksfa, se Ei woi sind parrandada;  
Et usfu Kristust, Kes Sind jouab walmistada,  
Ja omma werrega Keik wihha leppitand, Ja koh-  
he taewa pool' Teed meile walmistand.

3. Et polle joudo sul, So pattud ärrasata;  
Sest wötke sinno usk Jesusse peäle wata: Käl  
Sadan sinno meelt Woib ärraseggada, Kui  
Waim ei aita sind, Siis olled hukkas sa.

4. So armo järrel', et Mind pattust waewata!  
se, Nüüd tunnen janno ma, Kui hiro, mis aeta-  
se, Oh Jesus! joda mind; So waim, se aidago  
Sest patto häddast mind, Et ollen rammoto.

5. Kel öige janno, Kes So öigust tahtwad näh-  
ha, Neil' olled tootand, Reid pattust lahti teh-  
ha; Sa näitad öiget teed, Mo kallis Jesuke!  
Siis olle abbimees, Keik abbi on so lä.

6. Kui armo hallikast Mind ilka tabhad jota,  
Siis öigeks elluks woin So armo peäle lota;  
Sa helde hallikas! Mind joda järgeste, Ma  
ellan kannates Siis ilka önsaste.

344.

Der schmale Weg ist breit genug 2c.

Ommal Wisil:

Se kitsas te on lai Käl taewa miinna, Kui ofse  
Täid seäl peäl ja tassaste, Siis sinno jalg ei  
liugu

13

liugu pabhaste; Kui kahnad hoolt, et saaksid  
siina, Siis kitsas te on lai kül taewa miina.

2. Kül waimo te on rõmus, ubbas, ferge,  
Kui usfo sees saab ärra armatud, Ja südda ka  
se pole kånatud. Kui essite saad kätte järke,  
Siis waimo te on rõmus, ubbas, ferge.

3. Kuis karmo woib üks wagga lammas  
olla? Üks kiskja hunt ei seisa tarra sees: Ni wai-  
mo te ei kõlba lihha ees. Ei ilmas se woi senna  
tulla: Sest karmo ei woi wagga lammas olla.

4. Sind pühha Waim peab waimuks sünni-  
tama, Siis oskad sa wast káia waimo teed:  
Sest muido sa siin tühja waewa náád. Sind  
lihha! ma pean surretama, Mind pühha Waim  
woib waimuks sünnitada.

5. Kes Kristusfest on uelk somaks tehtud, Se  
üksnes káib ta järrel truíste, On risti al, ja nae-  
ruks essite; Sest siis wast au sees se saab ná-  
tud, Kes Kristusfest on uelk somaks tehtud.

6. Siin Jesuga sind mahhamaetakse, Ja  
ürrikest jáád sinna hauasse, Siis toused sa ja  
láhhad taewasse, Siis waimo sulle jaetakse,  
Kui temmaga sind enne maetakse.

7. Sesamma waim, kes Kristusf siin on  
katsnud, Se katsub ka Kristusse jüngrid weel,  
Ja temmal on üks ainus wiis ja meel; Ei olle  
teist teed meile seátud. Se jünger saab kui Is-  
sand isse katsnud.

8. Ehk kül so te káib ohhakatatest lábbi, Ei  
siiski hing, waid kanda pistakse, Ja selle  
waew suurt wallo sull' ei te, Kui woitted, et  
pat ei te hábbi, Ehk kül se te káib mitmest  
surmast lábbi.

9. Ei

9. Ei waewa ka se kebja ikke wägga, Ei se  
siin muud kui kurja kauta, Waim peáseb siis,  
ei tedda lámмата, Kui kannatad sa hinge wig-  
ga, Ei waewa siis se kebja ikke wägga.

10. Se ferge koorm teeb raskel' meel' rõmo,  
Sest selle al hing touseb taewasse, Se waimo tó  
lááb hásti eddase, Ja maitseb ka Issanda ar-  
mo, Se ferge koorm teeb raskel' meel' rõmo.

11. Oh tomma mind, et sulle, Jesus! tót-  
tan, Oh tomma mind, ma ollen kangel weel.  
So kitsas te on wägga rõmus teál. Keik head  
ma se peál so káest wóttan. Oh tomma mind,  
et sulle, Jesus! tóttan.

345.

Uu der Brust der Gnade liegen etc.

Wifil: Keik tulge minno jure nüüd etc.

Siin armo rindus maggama, Ja siiski ilka  
nálsjama, Ei se woi korda miina: Kui  
agga olled holeta, Ei wóttá hásti lúmeda,  
Waat, siis ei kossu sinna.

2. So Jesu rinnad jooksewad, Ja armo  
wálsja aiawad, So usfo suud ta otab: Ta  
táidab sedda tóeste, Ja immetab sind rohkeste;  
Arm aitab, kui usf lodab.

3. Kui olled alles oimane, Siis olled umbes  
seggane, Sa tahhad, ja ei tahha; Siis olled  
kaddumisse peál, Kui usfud, siiski tunned weel,  
Et usfo joud jááb mahha.

4. Sest süddamest nüüd offige, Mis kelab  
teid, ja oppige, Mis tóssist noud teind tühjaks;  
Ja tühjendage ennast fest: Siis arm teil an-  
nab ennesest, Mis tóeste teeb rikkaks.

i 4

5. Et

5. Et seisa senni kaebamast, Ja wigga nenda  
õõrdamast: Ma nouan, ja idän ilma, Ma  
kerjan, polle kasso sest, Nälg on, ei sa ma ra-  
solest, Jaän sandiks, tunnen külma.

6. So häbbiks ausast tunnista: Pat mis  
mind siddund tundmatta, On keelnud joudo sa-  
mast; Sest hing, ehk ta kül ärratud, Ei emale  
sa juhhatud: Ei Jesus wässi saatmast.

7. Arm! so lesk põlleb iggawest, Ja toidab  
ennast ommast wäest, Oh te ka mulle soja!  
Ma ussun, et so helde meel, Mis mulle tarwis  
lähhab teäl, Mo eest ei warjul hoia.

8. Et annad, waat, siis wõttan ma, Ei  
sinna ial wiwita So täiussest meid täita: Sul  
ikka parras aeg on kä, Sa wõttaksid kül iggapä  
Meid õnnistada, aita.

9. Arm! kui so jomist katsume, Siis ka heal  
meel wõume So armo merre sisse; Siis om-  
mad onded kätte saad, Misga sa liikmed ehhi-  
tab, Kes olled Pea isse.

10. Hing! õppi sedda selgeste, Et se on rik-  
kas tõeste, Ja ellab armo warral, Kel anded  
ärejo on käes, Ja siiski ommas rikkuses On  
tasfane ja maddal.

11. Te siis, et julgest tulleme, Ja wõtmas  
ahned olleme, Meel käigo sinno peäle, Et pal-  
lume ja otfime, Ja lopputamä wibime, Kül  
kuled meie heäle.

346.

Hier sind Kinder von verschied'nen zc.

Wifil: Jesu ristist ;: zc.

Siin on lapsed ;: Mitmesuggused, Õnsad waes-  
sed ;: Sa neid õnsaks teed. Kui sa woid, siis  
pub-

puhhasta; Kül sa woid: nüüd same ka Puh-  
taks, sedda ;: Terwad sinno käed.

2. Uht uut süddant ;: Mis so sarnane, Kal-  
lis Isand ;: Meie pallume. Katta meid so  
werrega, Te meid puhtaks neitsiks ka. Anna  
meile ;: Mis mei' sowime.

3. Pühhad mehhed ;: Kes nüüd peawad  
Puhtad käed ;: Tõstma, küssiwad Rammo  
sinno käest, misga Woiksid teisi aidata: Se  
on tarwis ;: Anna sedda head.

4. Pühhad naesed ;: Rahhul hingage, Ni  
kui waesed ;: Liggi astuge. Mingo tö ja tüli  
ka: Siin meil' tulleb hingada. Oh! mis  
rahho ;: Oh! mis rõõm on se.

5. Waatke peigmeest ;: Teie tührukud!  
Tal, mis ristis ;: Ärratappetud, Se teid  
tommas allate, Teeb, et usso tulloke Selgest  
põlleb ;: Ei sa kustutud.

6. Oh! poisimehhed ;: Kes on naeseta,  
Wõtte käed ;: Tallel' firruia. Wõtte armo  
rammo siit, Misga woite teisi nüüd Talle  
jure ;: Wahwast aiada.

7. Armo legid ;: Lõge kofko teäl: Moistko  
ka nüüd ;: Jggauhhe meel: Maria ihho täh-  
hendab, Mis tödd tehhes waewa näab. Maria  
waid ;: Süddant näitab meil'.

347.

Weg mein Herz mit den Gedanken zc.

Wifil: Sion kaebab sures häddas zc.

Südda waene! ärra mõtle: Ei ma ennam  
õnsaks sa! Eks ei pühha firri üttele: Jum-  
mal tahhab õnnista. Olled sa õäl, pdrane,  
Jummal on hea, kohlane; Olled sa kül surma  
tenind; Ärra karda, peästja sündind.

i 5

2. Kül

2. Kõl sind on se patto tõbbi Mi, kui keik muud rikkunud; Mis on maust Ewa läbbi Juma sisse tikkunud; Agga kui sa parrandad Omma meelt, siis armo saad; Vallu andeks, nutta peäle; Jummal kuleb nutto heäle.

3. Ei ta polle hunt ja karro, Kes sind püaks surmada: Zemmal hallastusse arro Ei woi ärraarwada: Jummalal on issa meel, Halle südda waese peäl; Meie waew, se waewab tedda, Meie surm teeb temmal' hädda.

4. Mi kui ellan, ei ma tahha Selle häla hukatust: Waid et pöördes jättaks mahha Patto tõdd ja wallatust. Jummal tunneb rõmo sest, Kui däl peäseb eksmisest, Ühteainust ei ta tahha Ommast karjast kautada.

5. Ei woi lambur kaddund talle Hõlega ni ot sida: Jummal on ni wägga halle, Et ta sure murrega Takka nouab tallekest, Mis on lahfund temma läest, Ja ta karjast: Kes se tuttab, Kõl se rõmo pärrast nuttab.

6. Jummal neid, Kes tõest diged, Ei ütspäines armasta; Waid ka keik need waesed hinged, Mis hunt sanud warrasta, Kes seäl pörgus warritseb, Innimesi igatsseb, Selle wasto ärritada, Kedda tulleb kummarwada.

7. Siiski Se meid armo polest Nouab taewa pärriaks; Kutsub, Põggub ommast holest, Et ta riik suurt kasso saaks: Kes nüüd senna tõtada, Rõhna rigist peäseada Nusast nouab, selle peäle Tõstab taewas rõmo heäle.

8. Jummal ja keik taewalisesed, Kes seäl kites tõstwad heält, Diskawad, kui innimesed Parandawad omma meelt: Agga mis on wihtas-

tand

tand Tedda, ellik kurwastand; Se ta unnustab ja kattab, Merre pohja sisse mattab.

9. Niago end merri laiaks, Olgo pohhi mõtmatta, Mingo jõggi järsuks wolaks; Polle sedda arwata Selle wasto ühtege, Et suur Jummal iggapä Pattud armust andeks annab, Dälaid patto ellus kannab.

10. Lahku hing! siis murre käärast, Mis sind wõttab eksita: Miks sa tahhad patto pärrast Usjata end wässita? Olleksid so pattud weel Ennam kui liiw ilma peäl Merre äres, siis ki Jummal Rikkam armust on; oh rummal!

11. Olleks tuhhat ilma leida Jummalast sin ehhitud, Ja so peäle tulleks heita Keik, mis seäl on eksitud: Kõl süüd olleks siis so peäl, Siiski ei ni paljo weel, Et need woiksid armo katta, Ja ta walgust finni matta.

12. Zemull' lahti, Jummal! sinna Selle armo wärrawad, Et ka keikis paikus minna Waitfen sinno maggusad: Armasta ja aita mind, Et ma, ni kui jouan, sind Jälle wõttan armastada, Ja ei mitte kurwastada.

348.

Dir, dir Jehova! will ich fingen ze.

Ommal Wiisil:

Sull', Sull', Jehowa! tahhan laulda, Muud Jummalat ei olle sinnota, Mo laulo wõtta, Isfand! kuulda, Oh! aita mind so waimo wäega, Et sedda teen Jesusse nimme sees, Siis maksab se ta läbbi sinno ees.

2. Mind, Issa! tomma Voia jure, Et poeg mind

mind jälle tommaks sinnule, Et ellaks mo sees waimo murre, Head meelt ja moistust annaks minnule; Siis ma so rahho tunnen enneses, Ja mängin lauldes sulle süddames.

3. So heldusfest mind aita laulda, Siis diete sind lauldes kulutan, Siis on se wägga illus kuulda, Kui waimus sind, ja tões kumardan; Siis waim mo süddant sulle ühhendab, Et se suurt laulo sulle walmistab.

4. Et kostab mo eest, Käl saan nähha, Et õhtab räkimatta sannaga, Gest jouan uskus palwet tehha, Ja tunnistab, et so laps ollen ma, Ja Kristussega sinno pärria, Et, Abba Jäsa! ma woin ütelda.

5. Kui mo hing nenda abbi püab Se wägga armsa Jäsa nimmega, Ja sinno waim ka mo sees hüab, Siis peab so südda ellaks minnema, Et armust oise põlleb se so sees, Kui ma sind pallun uskus sinno ees.

6. Se palwe, mis so waim muul' sadab, Käl se on wägga armas sinno ees, Se peäl' so Jäsa südda watab, Et sünnib se so poia nimme sees, Ma ollen temmas laps ja pärria, Ja armo eest saan sinnult armo ka.

7. Oh! õnnis, kes ma sedda tunnen, Mis sinno waim mo waimus tunnistab, Ma tean, ja üpris immeks pannen, Et mo hing keik head annid so kääst saab: Sa annad mulle paljo ennam weel, Kui minna moistan, pallun, püan teäl.

8. Oh! õnnis, kes ma Jesu nimmel sind pallun, fest ta pallub minno eest, Ja istub seks so parral käl, Gest keik on Jah, ning Amen temma sees.

Se

Se eest ma laulan sulle auustust, Et linklid mulle ni suurt õnnistust.

349.

Ich ein Wort von großer Treue ic.

Wisil: Jesus, surma ärrawoitja ic.

Suur, ja ustam on se sanna, Wäart, et wästo wöttame, Sedda tahhan mele pan-na Allandusses allate: Pattustele Jesus isse Tulli peästjaks ilma sisse, Meid keik õnsaks teggema. Kurrat! sind nüüd naeran ma.

2. Jummal! sinno auuks sedda Tahhan tunnistada nüüd: Wägga suur se patto hädda Olli mul, ja paljo süüd; Keik, mis kurri, moist, sin agga Tehha, ja ei olnud wägga, Siiski surem on, nään ma, Hallastus, mis pallud sa.

3. Kristus! tähheks ollen minna, Et suur halle meel on sul: Pattused keik kutsud sinna, Oh, se meel on kallis muul', Sinna kutsud: tulge waesed, Haiged, arrad, waewalisjed, Tulge pulma rideda Uskus, wiimfel aial ka.

4. Halleluja! tulge waesed, Laulge lojal' lõpmatta: Riitem temma hallastused, Selge arm meil' paistab ka; Eho furnuttele annab, Armastussega meid jodab. Jesus! te, et sin-nule Halleluja laulame.

350.

Lebt Christu?, was bin ich betrübt ic.

Wisil: Üks hingamiose pääw on se ic.

Sal ellab, miks meel kurwastab? Mind Kris-tus wägga armastab: Eh! keik ilm min-nust ärralääb, Käl! et mo ommaks Kristus jääb, Halleluja!

2. Mo



2. Mo Jesus ellab, kaitseb mind, Se rõmus-  
tab, mo südda! sind. Ehk kurri selts siin uhke on,  
Meid naera, sulle saab aukroon. Halleluja!
3. Mo Jesus ellab kõrges seal, Kes panneb  
minno wasto teäl? Ta teeb kül naeruks waen-  
lasse Ja temma kawwalusse tö. Halleluja!
4. Ehk tahhaksin, ei moista ma, Miks mulle  
tulleks kurwasta? Et Jesu sisse ussun ma, Kes  
woib mult ello risuda? Halleluja!
5. Nüüd teeb, kes surmast tousnud, Se, Et  
ma woin minna taewasse, Ei kela mind surm  
egga pat, Tal peab puhtaks ulitsat. Halleluja!
6. Mo usk keik pattud kustutab, Kui last mind  
Jummat armastab, Kes leppitud, mo sõbber ka,  
Pat, kurrat, ilm, mis möllad sa? Halleluja!
7. Oh surm! sind ma ei kardage, So joud  
Päib ülle kurjade, Mo ello, Jesus, sunnib sind,  
Wiib sinnust läbbi taewa mind. Halleluja!
8. Kui abbi, armo, pallun ma, Siis wõtta  
Jesus! arwita; Ma ussun, mind nüüd kinni-  
ta, Et surmast olled tousnud sa. Halleluja!
9. Et innimesseks sündind sa, Ni tõest ei läh-  
hä hukka ma; Kes siin ei mõtle kaksite, Waid  
ussub, ei sa kohtusse. Halleluja!
10. Ma ussun omma Jesukest, Kes tappetud  
on minno eest, Ja surmast tousnud minno heaks,  
Ja sanud minno kaitsejaks. Halleluja!
11. Kuis pean hukka minnema? Ei se woi ial  
sündida, Sind, wäggen Jesus, kidan ma:  
Kes ussub, ellab Sinnoga. Halleluja!
12. Ma ellan nüüd ja iggawest; Oh rõmo!  
mis saan Jesussest! Sind Jesus, tännan ilma  
peäl, Sind, Jesus, kidan siin ja seal. Hal-  
eluja!

## 351.

- En'ge Weisheit, Jesus Christ! 2c.  
Wisi! Südda! miks sa murretsed 2c.  
Tarkus, hinge peig! kes sa Kasarahha saot-  
nud ka, Eks sa polle noudnud tõest Kae-  
andmed, kae, andmed winno kääst?
2. Eks so arm lõõnd kät moga? Eks sa kih-  
laid annud ka? Eks ma sanud sõrmukse, Kui  
waim tulli, kui waim tulli minnusse?
3. Eks sa mind jo armastand, Kui ma sind  
weel kurwastand? Eks sa olnd mo kosia, Kui  
weel ollin, kui weel ollin tõrkaja?
4. Eks so Jesa mitte mind Armust sinno jure  
wiind? Kui mind tombas keigest wäest, Mo  
uskmatta, mo uskumatta ello seest.
5. Kui siis lähin sinnule, Wõtsid sa end  
minnule Tutwaks tehha ennam weel, Kui paar  
rahwast, kui paar rahwast ilma peäl.
6. Sinno armo ollen ma Monda aastad tun-  
nud ka, Ja so meel on järgeste Mo pool' hoid-  
nud, mo pool' hoidnud truiste.
7. Pulma ehte olled sa Enneses mull' annud  
ka, Sinno lihha, Jesuke! On mo hinge, on  
mo hinge kuele.
8. Seeb se on mo õigus tõest, Mis mind  
peastab patto kääst: Et sa mo sees sündinud,  
On mull' õnneks, on mull' õnneks sigginud.
9. Egga mulle pudu nüüd Pühha waimo  
kallid hüüd; Sinnoga saan tõeste Omma ossa,  
omma ossa rohkeste.
10. Agga üks on waiak weel, Et mo südda,  
mõtte, meel Sinno sees end järgeste Ei weel  
hoia, ei weel hoia kindlaste.
11. Wah-

11. Wahhest pörab meel so poolt, Kui ta peaks  
Kandma hoolt, Et so sisse ikka jääks, Ja mis  
tarwis, ja mis tarwis ikka teeks.

12. Et sa mind nüüd waimoga Nenda Finni-  
tand, et ma Tean, et jaan tdeste Armo sisse,  
armo sisse järgeste.

13. Oh siis tomma mo meelt nüüd Lõp-  
sinno sisse siit, Et, kui piiser, ma so läes Ollen,  
ja, ollen, ja so märk mo sees.

14. Sinno sisse himmustan, Maad ja tae-  
wast unnustan, Ei ma tahha sinnota Ruski  
muido, kuski muido hingada.

15. Oh et seisaks nüüd mo meel Likumatta  
felle peäl, Et sind agga armastan, Runni ligun,  
Runni ligun, mälletan.

16. Ni, et iggal aial ma lihhes ollen sinnoga,  
Et ma ei te, nouage Muud, kui sind, muud,  
kui sind, mo armoke.

17. Sedda noud mull' Finnita, Süddant en-  
nam ehhitä. Oh et surm ja ello teeks, Jesus!  
mind, Jesus! mind so sarnatsaks.

18. Wõttad sa mind kihhuta, Kes mind siis  
woib lahuta Armust, mis läib wäggerast  
Jummalasse, Jummalasse Jummalast.

352.

Heut' ist des Herren Ruhetag, ic.

Wisl: Nüüd Kristus surmast tousnud on ic.  
Üks hingamisse pääw on se, Mis meie tänna  
peame; Et seisko argipäwa tö, Ja saatte  
toidust hingele. Halleluja!

2. Käl praego on üks kallid aeg, Nüüd pühha  
on ka siin se pai?, Kes meelt ei wõtta parrata,  
Ei sedda siin ei sallita. Halleluja!

3. On

3. Ons Jummal pühha wihhaga, Siis waese  
heält ei põlga ta, Et kites tedda palluge, Waat!  
se on meie õige tö. Halleluja!

4. Et kütke temma kätte tö, Kes tühjast lonud  
targaste Mailma omma sannaga, Suur on ta  
rammo otsata. Halleluja!

5. Kui enne ilm sai ehhitud, Siis innime sai  
walmistud, Sel olli õigust, tarkust kül, Ja wag-  
gabus ei pudund sel. Halleluja!

6. Oh tundke! mis ta meile teeb: Ta annab  
mis keik loom siin sööb: Ta on kos hoiab, toidab  
ka, Ja wõttab murret piddada. Halleluja!

7. Se seisko teie meles ka, Et Kristus tousnud  
auuga Sel päwal, ja toond rõmustust, Ja meie  
hinge õnnistust. Halleluja!

8. Se sedda nenda waewati, Ja risti sambas  
surmati, Et piddi ärvaladduma Ta õppetust siis  
temmaga. Halleluja!

9. Sesamma peäsis surma läest, Ja tousis  
ülles ommast wäest, Sest said ta Jügrid rõ-  
mustud, Kes temma pärrast kurwastud. Hal-  
leluja!

10. Ta nättis ennast nende, Ja nemmad näg-  
gid selgeste Need hawad temma külges weel, Sest  
olli rõmus nende meel. Halleluja!

11. Et pühhitsegem diete Sesamma päwa kal-  
list, Ja laulgem suust ja süddamest Nüüd om-  
ma kallist Jesukest. Halleluja!

12. Suur Jummal, Kes sa walmistand Ma-  
ilma, ja keik ehhitand So auks, ja mitme  
hädä seest Meid peäsnud, hoidnud iggameest.  
Halleluja!

13. Keik ommad teud õppeta Meid tundma, et  
need

F

need laitmatta, Tais au ja sure kitusse Wäärt on, ja et neid loultakse. Halleluja!

14. Oh kallis Onnisteggia! Kes surmast ülles-  
tousnud sa, Meid sada üllesärkama Sest patto  
unnest holega. Halleluja!

15. So surnust üllestousminne Se soatko meid  
nääd eddase, Et selle peäle lodame, Kui waen-  
lastega woitleme. Halleluja!

16. Oh pühha Waim! meid öppetä So sanna  
meles piddama Ja kuulma teigest süddamest, Et  
ust, arm, lotus tulleks sest. Halleluja!

17. Sa õige walgus walgušta, Meid täida  
omma armoga, Et meie tö ja ello wiis So mele  
pärast olleks siis. Halleluja!

353.

Das wahre Christenthum ist ic.

Wisil: Mis kitust woime Isand ic.

**U**ks wagga ello se on kerge tõest: Ehk siis, kui  
meid ei aitaks Jesus heldest,

2. Ehk siis sa woiksid sedda raskeks panna:  
Sest temma isse aitab koorma kanda.

3. Mis koorm se on? sa pead armastama.  
Ea armastab, sind sadab armastama.

4. Ea hoidis Isa pole ikka waljust, Ka siis,  
kui olli ilma teigest rõmust.

5. Ei Jummal wallo te: ta kelab heldest. Kus  
wallo tulleb siis? so ommast melest.

6. Las sedda waewajat nääd tappa ärra,  
Siis lõppeb hädda keik, keik patto kärä.

7. Mis tahhad hädda sees ni wägga nutta?  
Jesusse pole õhklades sa tõtta.

8. Et ütle: Isa! wata minno hädda, Oh  
Jesus! aita mind! Ea kuleb sedda.

9. Sind

9. Sind nõdrus hirmutab; ei põrgo wea.  
Ea langed foggone; et touse pea.

10. Sa ekfid mitto kord; et pallu andeks.  
Sind kurrat hirmutab; ust sago kangelks.

11. Sa ärra põlga armo, mis on selge. Ei  
päike paista sull'; on siiski walge.

12. Ja kui ka walgus keik woib ärraminna;  
Ehk kauta ka teed, siis ussu sinna.

13. Kui sedda wisi kaid, ja Jesu peäle Sa  
lodad, käl nääd teed ja walgust jälle.

14. Mis olled uskunud, saad sinna nähha:  
Ja kuida uskud sa, ta wõttab tehha.

15. So ikket tahhan siis, mo Jesus! Kan-  
da, So koorma alla end heal melel anda.

16. Kui lihha melest se kui waen on näh-  
ha; Siis tunneb waim käl sedda kergeks tehha.

354.

Höchster Priester, der du dich ic.

Wisil: Südda miiks sa murretsed?

ehk: Omma Wisil:

**U**lem preester! Kes sa tõest Ennast ohwrinud  
mo eest; Anna, et ka minno südda Woiks  
weel siin so ohwriks sada.

2. Ei arm wasto wõttage, Mis sa ei teind,  
armoke! Mis so pühha kääst ei tulles, Ei se kõlba  
Jummalale.

3. Tappä siis ja surreta Minno tahtmist, me-  
led ka, Süddamest keik mis mo omma, Ehk  
teeks tuhhat wallo, tomma.

4. Jhho, hing' ja mis mul on, Hopis sulle ohw-  
riks toon. Oh et nääd ei mingisuggust Tomat-  
ta jääks ennam minnust.

f 2

5. Käl

5. Kúl siis, Jesand! Kátte saad, Mis sa mo  
Kæst himmustad: Kúl ma siis saan weel siin  
waewas Armsaks ohwriks Jesal' taewas.

355.

Sieh, hier bin ich, Ehren-König, 2c.

Wisil: Jummal Ma ning taewa Loja 2c.

**W**ata Jummal! siin ma rummal Heidan en-  
nast põswele, Nutto heäle, lapse mele Doon  
ma, Jesus, sinnule: Lasse ennast minnust leida,  
Kes ma tuhk, sou, põrmoke.

2. Wata jälle minno peäle, Käna mind so jär-  
rele, Sulle jouan, sind ma nouan, Kui so pär-  
ris lapsoke; Lasse ennast minnust leida, Wõtta  
mind, ja minnusse.

3. Armo püan, appi hüan, Jesand, sinno hal-  
lastust, Mis keik sawad, kes sull' armsad, Kes  
siin nouwad armastust; Lasse ennast minnust  
leida, Kes sind saab, saab õnnistust.

4. Taewa selgus! hinge walgus, Ilmasüta  
tallele, Sinno küslest, sinno sülest Otsin armo-  
peioke; Lasse ennast minnust leida, Kallis wäg-  
gem Jesuke.

5. Waat, kui halle on so talle Ja so lapse nut-  
to heäl, Kurwastuskes, allanduskes Laulab är-  
dast minno keel: Lasse ennast minnust leida,  
Wägga nouab sind mo meel.

6. Ilma kára, rikkus, warra, Lust, au, keik  
mis ilma peäl, Zeeb mul hädda, sest mo südda  
Nouab, mis on üllewel: Lasse ennast minnust lei-  
da, Jummal! walnis ollen teäl.

356.

356.

Blut und Wunden haben 2c.

Wisil: Armas Jesus! sind ma pallun 2c.

**W**erri on meid ühhendanud Jummalaga, et  
on sanud Meie werri anustud. Sest ta  
kihlas ennast sega, Tulli innimeste sekka; Müüd  
keik süüd on unustud.

2. Kes on wärrisema läinud, Et ta paljo patto  
teinud, Tulgo ette rõmoga, Waatko, kuida wäg-  
gem Jummal, Kui laps, mis on waene rummal,  
Sõimes maggab illota.

3. Temma käd õnnistawad Keik kes seie ilma  
sawad: Nende peäle on ta ka Märkinud jo keik  
needsamnad, Kes ta holeks endid andwad, Et  
need wõttaks peästada.

4. Temma silmad jahhutawad, Ja neid jälle  
parrandawad, Kedda pat siin waewanud. Uskus  
nende peäle waatko, Nimmo temma pole saatko,  
Kes kui us seäl rippunud.

5. Temma kõrwad kinnitakse, Mei' eest läbbi  
uritakse Jesa ukse külge seäl: Se, kes tunningas  
on isse, Tulleb seks mailma sisse, Et ta sulla-  
sels saaks teäl.

6. Temma su, mis pallus ifka Omma Jesat,  
et keik wigga Pattust löppeks tõeste: Se sõõb,  
kui üks innimenne, Allwa roga, waeselenne! Et  
on nälg ja janno käl.

7. Temma õhk, mis wäggewaste Wannemat-  
te ni kui laste Surnud kehhad ärratab; Waat  
se ligub pisfut sõimes: Sedda temma risti kül-  
ges Arrasurres löppetab.

8. Temma jallad, kelle Lando Rõõhuma weel

peab

f 3

peab maddo, On nüüd wägga nödrad weel:  
Siiski ommal aial tötwad, Et keik woimust är  
rawötwad Mao suggust ilma peäl.

9. Temma silma wessi nouab Jahhutamist;  
siiski jouab Meie sü eest wolada Ni kui jöggi sel-  
gest werrest, Jggawesse armo merrest Sure kan-  
natussega.

10. Omma selga peab temma Nisti alla Kum-  
mardama, Kui kändmisse aeg on kä. Piitsad sel-  
lel hädda temad Siis kui hätad sedda löwad;  
Meie patto sü on se.

11. Temma küljest wiimisel aial Wee-ja werre-  
jööd laial Wötwad joosta rohkeste, Meie hin-  
ged parrandama, Pessema, ja jahhutama, Ab-  
bita et olleme.

12. Temma südda tunneb hädda, Wallo wae-  
wab wägga sedda, Nüüd ta peksab pissut teäl:  
Siiski se neid ommal aial, Kedda kurrat saat-  
nud laial, Wäggewaste peästab weel.

13. Kallis laps! mis sündind hilja, Sa meil'  
sädad römowilla, Ja sa olled algmisfest. Waat,  
mis rómo lapsed, waesed, Pattused, kül mehhed,  
naesed, Tundwad sinno sündmisfest.

14. Keik sind wägga armastawad, Kes so hel-  
dust maitsta sawad, Nemmad andwad sulle  
suud, Maggusam, kui maggus ölli Neile on so  
lapse põlli, Kedda maddo salwanud.

15. Neil on sinno lapse ello, Kui se keigeüllem  
illo, Uskus on need römustud, Et sai armo aial  
nähha Rómo, mis sa wötsid tehha, Kui said lap-  
sels sündinud.

16. Keik mailma parrandusfed On, kui sitta  
warrandusfed Siino wasto arwada: Sa woid  
hädda

hädda lahjutada, Arwamatta jahjutada:  
Wötta mo peäl' wadata.

17. Keik mailma tühja kärä Sada minno  
melest ärra Wibimatta, aegsaste: Kui mind  
kurri himmo hüab, Patto sisse sata püab, Las  
ma watan söimesse.

18. Runningas kül olled sinna Ülle taewa, Ma;  
ja minna Pannen immeks süddamest; End sa  
wöttad alwaks tehha, Upris paljo waewa näh-  
ha, Kannatades meie eest.

19. Armsad käd! mind wasto wötkä Wiim-  
sel tunnil appi tötkä, Kül teid wägga iktan siis,  
Kui saan hädda orrust minna Zeie jure tulla  
sinna Nenda kui on lapse wiis.

357.

Was sag ich dir mein lieber Mann ic.

Ommal wifil:

**M**o hinge mees! mis ütlen sull? ;: Sull', fed-  
da mitto korda otsin, Ja kui so silma ees siis  
seisan, Weel küsün ;: Weel küsün, kust ma  
hakkan kül.

2. Ma teän: sind armastama teäl ;: So pole  
keigest jouust joudma, Ja ilma palgata sind noud-  
ma; Se on se ;: Se on se, mis mul pudub weel.

3. Mull' anna, mis sa bölnud meil' ;: Mis pea-  
wad so lapsed sama, Kui nemmad tahtwad so  
tödd tehha: Üks ilke ;: Mis sünnib minno kaela  
peäl.

4. Üks südda, mis on tasane ;: Mis sinno wer-  
res uiub, ellab, Üks rammo, mis keik ärrawoidab;  
Armastes ;: Üks wallo, mis ei nõrgaks te.

f 4

5. Oh!

5. Oh! anna julgust, kannatust ;: Et tödd teen, hingan ühhetasfa, Käl alw, kui us end heidan mahha ; Käl wahhest ;: Nään kunning-likko auustust.

6. Üks silm, mis selge, puhhas ka ;: Üks kõrw, mis ussin kaeddust kuulma, Ja uled õigust kulu- tama, Ka olgo ;: Üks nou mul taewa selfiga.

7. Mo hing on Talle' naefeks tõest ;: Ei armas tagi muud mo mõttet, Kui tedda, ja keik temma liikmed, Ja sedda ;: Ja sedda keigest süddamest.

358.

Du heiliges Kind, wer ze.  
Ommal Wisil:

Oh pühha laps! Kes Sind näab süddames, Sell' tulleb meel ka, Et keikis woiks olla, kui olled ka sa.

2. Oh! wata nüüd peäl, Mis püab mo meel, Et puhtaks saan ma, Mind ehbita isse so ennesega.

3. So illo on suur, Sa heldusse juur! Se wan- gitsib mind, Ja kiskus so pole, et armastan sind.

4. Põrm ollen kül ma, Mind sagiks said sa ; So werri on se, Mis wahwast mind tommand, et sain sinnule.

5. Kes ussub nüüd tõest, Saab lubba so kääst, Et pühhasse läab, \*Ja seäl omma peästjat siis waimo sees näab. \*Ebr. 10, 19.

6. Sa werriine Tal! So walgusse al Tõest nä- me siin ka, Kui tutwaks nüüd same jo Jumma- laga.

7. Ja kes sedda tuld, Mis sees põlleb sult, Waid ükskord siin näab, Sell' südda ka armo sees põllema läab.

8. Sest

8. Sest julgus saab mull', Et annan au sull', Suur Ingel toob, teeb, Mis talle auks \*palwele tarwis siin läab. \*Jlmut. 8, 3.

9. Aus auhinne tal! Keik on so käl al; So rah- was, oh peig! Sind armastab wägga ; sest sa olled keik.

10. Sind kummardame, Sind armastame, Sind kädame ka, Meid waesi sa leppitand Jum- malaga.

359.

Dem blufgen Lamme ze.  
Ommal Wisil:

Sell' risti lödud Werrise tallele, Du külge po- dud Mo eest, mo sõbrale, Kes siis ni sure wallo tundis, Kui pat ta süddant keik läbbi tustis ;:

2. Sell' annan minna Nüüd ennast ueste ; Ma jään ka tänna Ta ommaks koggone, Ja annan, mis ta tahhab tehha : Ta wõtko must, mis ta ei woi nähha ;:

3. Käl on mul nõdrust, Se teab Jesus käl ; Wägga ja pudust On wägga palju mul : Mo ül- lem preester peab joudma, Mind parrandama, ja mind ka woidma ;:

4. Ja pühhas werres Saan minna puhhastud, Mis temma külgest On wälja purtsanud ; Nüüd on se allati ta murre, Et hinged saaksid keik tem- ma jure ;:

5. Oh kallist armo! Kui mõtlen selle peäl, Et sa mind põrmo So jure kutsnud weel, Ja mind ni hellast tallotanud, So werri on süddant sulla- tanud ;:

6. Siis süddg waub, Ja on ni immet täis, Et  
f 5 mois-

moistus laub; Ma mõtlen jälle siis: Kui woid  
meid nenda armastada, Kes sind on wõtnud  
ni kurwastada :/:

7. So silm on annud Mull' armo tännine, Ja  
murret kannud Mo eest ni truiste; Ma ussun, et  
sa eddespidi Mind juhhatamast ka weel ei  
töödi :/:

8. Mind waest ja santi Sa hoidsid armsaste,  
Keit pattud anti Mull' andeks rõõmsaste; Eks  
peaks ma se eest au näites Sullama, ja tännama  
sind kites :/:

9. Sa üllem Keiser! Üks waene põrmoke, Kes  
pattust weider, Se on so armoke! Se arm on  
tõest kül armamatta; Kes polle tunnud, ei usu  
sedda :/:

10. Eest peab sõdda So pärralt ollema, Eht  
rist ja hädda Mull' peaks tullema; Se on mo  
tõ: sind auustada, Eest tahhan agga so peäle  
wata :/:



Eh-

## Esimenne Register eht

Juhhataja, mis näitab,

## Misfugguse lehhe küljest need

Laulud leitakse.

A.

Uksa lilles minno südda,	284
Alita, Jesus, korda minna	26
Amen, au Isal' olgo	314
Armas Jesus, armastaja	315
Armas Jesus! armwita	108
Armas Jesus! rõmustaja,	132
Armas Jesus! sind ma pallun,	286
Arm! kes sa mind olled lonud	316
Arra waimo toetaja,	317
Au, kitus olgo iggawest	101

E.

Eddasi! Eddasi! Sion, minne	318
Eht kurjad kül mind kiusawad	207
Ei ilmast holi ma,	162
Ei lahku minna sinnust	163
Ei ma muud sin ilmas tahha	31
Eks löppe pea wahhimees,	319
Eks mo kõhhus tanno tehha	320
Eks sa heida, Karjane!	323
Eks se olle arm ja heldus	119
End näita koido täht,	324
Et kiitke Jummalat,	296
Et möda lainud pimme õ	268
Et tulge kõlko, pattused!	324
Et wüime tund sin keikit' tulles,	243

Hel-

	H.	
Helde Jesuke! Sinno suggusike	32	
Herodes, mi's sa ehmatad?	49	
Hinged, allandusse sees	325	
Hinge ello, Jesuke,	327	
Hinge peioke, Helde Jesuke!	83	
Hing, kui tahhad hingada,	329	

	J.	
Jesukest ei jätta ma, et ta mo eest risti podud	331	
Jesu ristist tahhan räkida	332	
Jesus, hua mind ilmast, et ma sind	50	
Jesus, ilmasüta tal Meie eest on	332	
Jesus, Keige üllem hä, Hingamist toob	35	
Jesus, Kes on õnnistusfeks	333	
Jesus Kristus, Lunnastaja	124	
Jesus Kristus, õnne andja,	72	
Jesus minno mõttes ligub,	334	
Jesus, minno rõmustus, maggus	36	
Jesus, näita mull' so joudo	335	
Jesus, õnnisteggia, On mo lotus, Funni	336	
Jesus, oh aita! et woimust woin sada	164	
Jesus on mo ainus ello,	37	
Jesus! peästnud olled sinna	338	
Jesus rõmustaja, Hinge jahhutaja,	88	
Jesus, surma ärrawoitsja,	53	
Jesus, te, et sinno harwad	340	
Jesus, tulle minnule, Jä mo jure järgeste	39	
Jesus, üks sa olled ifka, Keigekallim	341	
Jesand, heida armo meie pääle!	309	
Jesand! Kurja ollen teinud,	133	
Jesand, omma wiha sees	134	
Zubba kä on wiimsed aiad,	10	
	Zum	

Zummala mele pärrast siit	50
Zummalat kiike, Zummalat kiike!	297
Zummal Jesa, meile jä	101
Zummal, Ma ning taewa Loja,	269
Zummal olgo tännatud,	108
Zummal, wägger wällitseja,	220

K.

Keigellem armo walgus,	342
Keitis paikus, kus ma seisan	244
Keik Ingrid kulutawad	14
Keik kallis hinge õnnistus	156
Keik on nüüd hästi sündinud	70
Keik sündko nenda ifka mull'	167
Keik teeb hästi Zummal,	207
Keik tulge minno jure nüüd,	209
Kes Zummalat ni lasseb tehha,	168
Keskel selle ello sees üks surm on meil	245
Kes omma ihhoga meid tännä	125
Kes tahhab tõest armastada	345
Kidetud olgo Jesand, Israeli	103
Kristus! Kes meid õnsaks teed,	56
Kristus on meie patto eest	73
Kristus se läks taewa, Kus ep olle waewa	85
Kristusse werri, õigus ka	346
Kül sa helde Jesus tuled,	169
Kürie eleison, eht Litanja	309
Kürie, oh! Zummal Jesa kõrges	102
Kui Jesust risti naelati,	55
Kui Jesus sure armoga	123
Kui Zummalaga püäd sa,	112
Kui Zummal meil ei olleks nüüd,	221
Kui Zummal siin ei kañna hoolt,	222
	Kui



Kui meil on püsti hädda käes	305
Kui neitsit omma lapse tõi,	15
Kui ollen surma hädda sees	349
Kuis pean wastomõtma Sind, armas	3
Kui sa püäd tunda sada	350
Kui sa risti tulles põlled,	352
Kui surma tund on ukse ees,	246
Kui warra ülestoufen ma	270
Kui waggade ello siin seestpidi hiilgab	354
Kuis ni julge, waene rummal?	356

L.

Lapsed, kuis on hinge luggu?	358
------------------------------	-----

M.

Ma armastan, oh Jummal! sind,	247
Ma hüan, Jeesus, appi sind	170
Mailm ei holi fest, Et süddant puhhastakse	51
Ma kidan, Jeesand Jummal, sinno abbi	270
Ma kiitten ükspäinis neist werriksist	359
Ma ollen weike lapsoke	360
Ma püan keigest hingest	248
Ma ristiinnime, sa ütled; kas on tõssi?	361
Ma tahhan jätta mahha	171
Ma tännan, armas Jeesa, sind	271
Ma tännan, armas Jummal, Jeesa	273
Ma tännan Jummal sind	275
Ma tännan keigest süddamest	16
Ma tännan sind, Et olled mind	276
Ma tullen, armas Jummal,	126
Ma tullen taerwast üllewelt,	17
Ma waene muld, kes patto teinud	135
Meie ussume Keik aino Jummal	114
Meil	

Meil' anna rahho armoga	233
Meilt, armas Jummal, pöra	306
Meil' tulleb abbi Jummalast	223
Miks mo südda ennast waerwab?	211
Millal ma saan sind, armas Jeesus, nähha?	364
Millal saan ma nähha sind?	40
Mind, Jeesus, walgustia	365
Mind Jummal Jeesa õanista	313
Mind õppeta sind armastama	367
Mind waerwab wägga raske koorm;	368
Minna tahhan Jehowa kita	128
Minno hing auustab wägga	104
Minno südda, rõmustelle,	129
Mis hädda woib meil' sündida	224
Mis kitust woime, Jeesand!	233
Mis, kui paggan, innimenne!	370
Mis olled sinna, armas Jeesus, teinud	57
Mis tänno moistan ma	372
Mis waerwab sinno süddant	171
Mis waewa olled sa mo pärrast	373
Mo armas Jeesus, minno rõdm	41
Mo ello Kristus isse, mo kasso surrema	249
Mo hinge mees, mis ütlen sull'?	461
Mo hingi, head kaunid laulud	234
Mo hing! Jeesu armastust	374
Mo hing! mis aega witad sa	376
Mo hing! mis annad Jummalale	377
Mo hing! oh anna süddamest	378
Mo hing, oh! rõdmfäst kida	235
Mo Jeesuke, kes mitto tuhhat	379
Mo Jeesuke, sa ello leib, So jure eksja	382
Mo Jeesus, ello walgustus	383
Mo Jeesus, Jummal lihha sees,	250
Mo	

Mo Jeesus, kallim ello, Sa Pasa Talleke,	384
Mo joud, sind tahhan armatseda	387
Mo Jummal, hallasta mo peäl	437
Mo Jummal, Loja, abbimees	388
Mo Jummal! waat, kui karmwalad	173
Mo käest süddant olled wõtnud	389
Mo keigekallim Jeesuke,	175
Mo keigekallim warra,	391
Mo omma sinna olled!	176
Mo peäle heida armo nüüd,	139
Mo peigmees, armas Jeesuke!	392
Mo rahho Jeesuke, oh te, et allate	393
Mo rõmustus on Jeesuke	394
Mo südda! ärka ülles,	277
Mo süddamest ning melest	278
Mo südda, miis sa murretsed,	177
Mo süddant annan keigest wäest	179
Mo südda olgo rõmus nüüd,	181
Mo südda, olle üllewel,	74
Mo südda! olle walmistud,	279
Mo südda, tänna Jummalat	298
Mo waesus aiab mind, et ma	395

N.

Need Inglise taewast tulleswad,	49
Need Inglise taewa walgusses	105
Need wallatumad liitlewad	225
Neid kümme käske moistlem nüüd	413
Neid tulles wägga õnsaks lita	396
Ni kui ma ellan tõeste,	140
Ni sündko minno asfi,	183
Nüüd armastan ma Jummalat	397
Nüüd hing'wad innimesed,	287
Nüüd	

Nüüd Jummalale auustust	19
Nüüd, Jummal, minna tidan	27
Nüüd kütlem Kristust ussinast,	20
Nüüd kütke keigest süddamest	237
Nüüd kitus olgo Jummalat,	5
Nüüd kitus olgo sulle,	300
Nüüd Kristus surmast tousnud on	75
Nüüd Kristus illestousnud	77
Nüüd laulgem suust ning süddamest	301
Nüüd olle, Jeesus, kiderud,	21
Nüüd ollen minna pohja leidnud,	398
Nüüd on se pääw jo lõppenud,	288
Nüüd paistab meile kauniste	226
Nüüd põlgan ma, maist!	399
Nüüd põlgan minna rõõmsaste	185
Nüüd risti koggodus, Sull' olgo	6
Nüüd risti rahwas, laulage,	158
Nüüd furno kehha mattame,	252
Nüüd tahhan ma tõest mahhajätta	400
Nüüd te mind pühaks armoga,	102
Nüüd touskem patto waewast,	11
Nüüd tulgo õnnisteggia,	7
Nüüd, waggad, rõmustellege,	85
Nüüd walw'wad innimesed,	402
Nüüd wõtkem Jummalale	302
Nüüd wõtke wäljapühkida,	78
Nutta, innimenne, Nasket patto süüd	59

O.

Õ läinud möda nüüd, Pääw paistab	280
Õnnis, kes ei wõtta tehha	187
Õn sul, kui kardad Jummalat	187
Oh Adam! sinno eksitus	160
Oh	

Esfinenne Register ehk Tuhhataja.

Dh armad wennad, bed sa,	403
Dh armas Jesus! kutsu mind,	408
Dh armas Jesus! meil on weel	405
Dh armas Jummal, arwita, Ja kela	307
Dh armas Jummal, arwita Sind häddas	188
Dh armo juur! Mo pat on suur	141
Dh helde armo Jsa, sind	142
Dh helde Jummal! sinnule	189
Dh helde, kallis Jesufe	409
Dh Jesufe! Mull' armofe	87
Dh Jesufe! So järrele	87
Dh Jesus! armo walgus	192
Dh Jesus! hallasta, Ring	193
Dh Jesus! helde olled sa,	410
Dh Jesus! lange söddamees,	88
Dh Jesus Kristus! tulle sa,	109
Dh Jesus! meie jure jä,	290
Dh Jesus! minna tean kül,	252
Dh Jesus! minno ello	195
Dh Jesus, pühha Tallekenne	412
Dh Jesus! rahho andia	308
Dh Jesus! rõmo saatja	130
Dh Jesus! sinno mällestus,	43
Dh Jesus! sinno wallo,	60
Dh Jesus! üllem abbimees	143
Dh Jesus! wõtta sa meid walgustada,	414
Dh Jsfand! suure an sinno arm,	228
Dh Jsa südda! Jesufe! Sa armo hallit	417
Dh Jsa taewa rigi sees!	121
Dh Jsa taewa sees! So Voia Jesusfes	303
Dh Jummal'a lapsed! kuis armoga luggu	419
Dh Jummal! anna armo nüüd,	421
Dh Jummal Jsa! ilma Loja	115
Dh	Dh

Esfinenne Register ehk Tuhhataja.

Dh Jummal! kes sa heldusfest	106
Dh Jummal Loja, pühha waim!	91
Dh Jummal! meie tänname	304
Dh Jummal! mitto õnnetust	212
Dh Jummal! dige tasfuja	312
Dh Jummal! sinno peäl'	254
Dh Jummal! suur on sinno td	238
Dh Jummal! tulle armoga,	229
Dh Jummal! tulle sinna Nüüd	62
Dh Jummal! wata heldeste,	230
Dh, kes keik olleks kautand	421
Dh Kristus! lunnastaja,	52
Dh Kristus! walgus olled sa,	290
Dh! kuhho lähhan ma	146
Dh! kui õnsad on need pühhad	262
Dh! kui rummal on mo südda!	422
Dh! kui waesed, waewalisfed	144
Dh kunningas! nüüd hallasta	424
Dh! laulgem süddamest	22
Dh leinagem! Ring kaebagem!	71
Dh! mind wõtta targaks tehha,	196
Dh minna waene pattune!	147
Dh! minno armas Jesufe,	45
Dh! mis maggas on Jesus, minno õn!	426
Dh! mitto waewa ilma sees	255
Dh mõtle, mis ma teinud,	63
Dh nutta omma hädda	427
Dh pallugem ja laulgem	28
Dh pühha laps, kes Sind näab süddames	462
Dh pühha Waim! meil tulle sa	92
Dh pühha Waim! nüüd tulle sa,	94
Dh! risti rahwas, kannata,	257
Dh sa ello õhbutaja!	428
Dh!	Dh!

Oh! sa ello Waim, meil' tulle	93
Oh surrelit! mind mälleta,	255
Oh süta tal! oh Jesus!	65
Oh! taewa tuikenne, Sa	95
Oh tagganege, minno hiramud,	197
Oh Tal! sind fidame	429
Oh targa mele jaggaja!	248
Oh! töstlem omma heäle,	79
Oh! tru Jummal, sulle kaeban,	149
Oh! tulge, innimesed,	265
Oh! wagga Jummal, kes	198
Oh! wata innimenne,	65
Oh! wötker katsuda Ja süddant	117
Oh! wötkem Jummalat	239
Oh! wötta, armas Jesus, wasto	200
Oh woitlejad! et käige peäle	431
Omna Issaga mull' tulle	433

P.

Pääw atab ärra sebda ööd,	281
Pääw löppeb nüüd, Já armas	291
Pääw löppeb teäl, Mo waim	292
Pääw tahhab Loja minna,	293
Pühha Waim, sa ainus abbi	97

R.

Römustes mo südda kargab	434
Röömsaks sage ristii rahwas,	23

S.

Sa innimenne! usfinast	109
Sa meie lotus, Jesuke!	436
Sa olled wiimseski	48

Sa,

Sa, päike, watad alma peäl':	440
Sa werrine leppitaja,	442
Se aeg on jubba ká,	263
Se aeg on töest ukse ees,	261
Se armo hallikas Woib keik, kes	443
Sedda Issa korges Wötkem	305
Se jouslo pääw on römust suur	23
Se Jummalat Doeg Jesus	80
Se kallis armo öppetus,	12
Se kitsas te on lai kül taewa miinna,	443
Sel páwal meie mötleme,	89
Sell' ristii lödud Werrise tallale	463
Se pääw, oh Kristus! olled sa	294
Se wanna aast on möda láind,	29
Siin armo rindus maggama,	445
Siin on lapsed ;: mitmesuggused,	446
Sind, Issand, tánnan minna	282
Sind, Jummal! fidame,	240
Sind pühha Waimo pallume,	98
Sion kaebab sures háddas	231
So hing, oh Jesus! tehko mind	67
So holeks annan ennast ma,	258
So nimmet lähhan nüüd	295
So nimmi pühha olgo!	301
So peäle, Issand! lodan ma,	214
So peäle üksnes, Jesuke!	151
So pole, Jesus, küssendan	215
So pole, Issand, süddamest	152
So fanna meile finnita,	232
So fanna, se On seggane	111
So süddant, innimenne,	8
So taewaminnemisse peäl,	90
So waimo, Issa, lákkita!	99

Südda, mis sa murretsed?	217
Südda waene! ärra mõtle:	447
Gull, sulk, Jehowa! tahhan laulda	449
Gurm! kus nüüd sinno odda sai?	81
Suur, ja ustaw on se sanna,	451

## E.

Eal ellab, miks meel kurwastab?	451
Earkus, hinge Peig, kes sa	453
Eie kurjad innimesed,	153
Eulge, ristiinnimesed,	201
Eulle nüüd taewast, armas Jesus, jälle	9

## U.

Uks hingamisse pääw on se,	454
Uks laps on neitsist sündinud,	24
Uks laps on sündind Petlemmas,	25
Uks maokenne ollen ma,	260
Uks on tarwis, armas Jummal!	203
Uks tallekenne leppitas	68
Uks wagga ello se on ferge tõest:	456
Ulem preefter! kes sa tõest	457
Uut aasiat meie hakkame,	30

## W.

Walmista, mo waim, end kül,	205
Wata Jummal! siin ma rummal	458
Weri on meid ühhendanud	459
Woi! mis minna ollen teinud,	154
Wõtta Jesandat nüüd kita,	82
Wõtta nüüd Jesandat, wäggetwat	242

Ei:

## Leine Register ehk Juhhataja,

mis nende laulude üllemat õppetust ülles-  
näitab.

Kristusse tullemisest lihhasse ja Rõhtule.

Lehhe külge

Jubba kã on wiimsed aiað,	10
Kuis pean wastowõtma	3
Nüüd litus olgo Jummalal	5
Nüüd risti foggodus,	6
Nüüd tousekem patto waewast,	11
Nüüd tulgo õnnisteggia	7
Se aeg on tõest ukse ees	261
Se kallis armo õppetus	12
So süddant, innimenne,	8
Eulle nüüd taewast, armas Jesus,	9

Jesusse Kristusse sündimisest  
ehk Joulo laulud.

Keik inglid kulutawad	14
Kui neitsid omma lapse tõi,	15
Ma tännan teigest süddamest	16
Ma tullen taewast üllewelt,	17
Need inglid taewast tullerwad	19
Nüüd Jummalale auustust	19
Nüüd kiitkem Kristust ussinast	20
Nüüd olle, Jesus, kidetud,	21
Oh! laulgem süddamest,	22
Rõõmsaks sage risti rahwas	23
Rõõmutes mo südda kargab	434
Se joulo pääw on rõõmust suur	23
Uks laps on neitsist sündinud,	24
Uks laps on sündind Petlemmas,	25
Weri on meid ühhendanud	459

14

Ue

Teine Register ehk Juhhataja.

Ue aasta laulud.	
Alita, Jesus, Forda minna	26
Nüüd, Jummal, minna kidan	27
Oh! pallugem ja laulgem,	28
Se wanna aast on mödaläind,	29
Uut aastat meie hakkame,	30
Laulud Jesus seft.	
Ei ma muud siin ilmas tahha	31
Helde Jesuke! sinno suggustke	32
Jesus keigeüllem hä	35
Jesus, kes on õnnistusfels	333
Jesus minno mõttes ligub,	334
Jesus on mo ainus ello	37
Mo armas Jesus, minno rõõm!	41
Oh Jesus! sinno mälestus,	43
Oh pühha laps! kes Sind näab	462
Kolme Kuninga pühhal.	
Herodes, miks sa ehmatad?	49
Jesus! húa mind ilmast, et ma sind	50
Kui sa püäd tunda sada,	350
Maria Puhhastamise ehk	
Küünla Päwal.	
Jummala mele pärrast siit	50
Mailm ei holi seft,	51
Maria Kulutamisse ehk Paast Maria Päwal.	
Oh Kristus! lunnastaja,	52
Kristusse kannatamisest ja surmast.	
Armas Jesus armastaja	315
Jesu ristist ;: tabhan räkida.	332
Jesus, surma ärrawoitja,	53
Jesus!	

Teine Register ehk Juhhataja.

Jesus! te, et sinno hawad,	340
Jesus üks sa olled ikka	341
Kristus, kes meid õnsaks teed,	56
Kui Jesust risti naelati	55
Mis olled sinna, armas Jesus	57
Mo hing! Jesu armastust	374
Mo hing! mis aega witad sa	376
Nutta, innimenne! Kasket	59
Oh Jesus! sinno wallo,	60
Oh Jummal! tulle sinna	62
Oh mõtle, mis ma teinud	63
Oh nutta omma hädda	427
Oh süta tal! oh Jesus!	65
Oh! wata innimenne,	65
So hing, oh Jesus, tehko mind	67
Üks tallekenne leppitas	68
Kristusse Mätmissest.	
Keif on nüüd hästi sündinud,	70
Oh leinagem! ning faebagem!	71
Kristusse ülestousmisest.	
Jesus Kristus õnne andja	72
Jesus, Õnnisteggia,	336
Kristus on meie patto eest	73
Mind waewab wägga raske foorm	368
Mo Jesus! kallim ello,	384
Mo südda olle üllewel	74
Nüüd Kristus surmast tousnud	75
Nüüd Kristus ülestousnud	77
Nüüd mõtle wätsja pühkida,	78
Oh! tõstke omma heäle,	79
Se Jummal poeg Jesus tõest	80
Surm! kus nüüd sinno odda sai?	81
15	Tal

Eal ellab, miis meel kurwastab ?	451
Üks hingamisest püüw on se	454
Wõitja Isandad nädud lita	82

Kristus se taewaminne missest.

Kristus se läks taewa,	85
Nädud, waggad, rõmustellege,	85
Oh Jesuke! mul armoke	87
Oh Jesuke! so järrele	87
Oh Jesus! kange sõddamees,	88
Sel päwal meie mõtlem	89
So taewaminne misse peäl,	90

Pühhas Waimust  
ja temma mitmesuggusist andidest  
ja iddst, ehk

Melli pühhi Laulud.

Oh Jummal loja, pühha Waim	91
Oh pühha Waim! meil' tulle sa	92
Oh pühha Waim! nädud tulle sa	94
Oh! sa ello Waim, meil' tulle,	93
Oh taewa tuikenne,	95
Pühha Waim! sa ainus abbi	97
Sind pühha Waimo pallume	98
So Waimo, Issa, läkkita	99

Laulud

Kolmainust Jummalast.

Au, pitus olgo iggawest	101
Jummal Issa, meile jä,	101
Kärie, oh Jummal Issa kõrges	102
Meie ussume Keik aino	114
Nädud te mind pühha's armoga,	102
Oh Jummal Issa! ilma loja,	115
Jani	415

Jani päwal.	
Ridetud olgo Isand, Israeli	103

Maria Katsmaminne misse  
ehk

Heina Maria päwal.	
Minno hing auustab wägga	104

Pühhadest Ingridest  
ehk Miheli Päwal.

Need Ingrid taewa walgusfes	105
Oh Jummal, kes sa heldussest	106

Jummal ja Kristus se heldussest.

Arm! kes sa mind elled lonud	316
Eks mo kobbus tänno tehha?	320
Hinge peioke! helde Jesuke	33
Jesus, ilma süta tal	332
Mis waewa olled sa mo pärrast	373
Nädud ollen minna pohja leidnud	398
Nädud, ristrahwas, laulage,	158
Oh armas Jesus! kutsu mind,	408
Oh! minno armas Jesuke,	45
Sa werrine leppitaja	442
Sel risti lödud Werrise tallele,	463
Südda waene! ärra mõtle	447
Suur ja ustaw on se sanna	451

Lomisse teggudest,  
ja Jummal armust ja auust, mis neist tun-  
nukse.

Mo südda olgo rõmus nädud	181
---------------------------	-----

Jummal ettemurretsemisest  
ja Wallitsemisest.

Keik teeb hästi Jummal	207
Kes Jummalat ni lasseb tehha,	168
Mis,	

Teine Register ehk Juhhataja.

Miks, kui paggan, innimenne	370
Mis waewab sinno süddant	171
Mo südda, miks sa murreised	177
Ni sündko minno assi	183
Oh Jummal! suur on sinno tö,	238
On sul, kui kardad Jummalat	187

Jühhast Jummalat kannast.

Armas Jesus! awwita!	108
Jummal olgo tännatud,	108
Kui Jummalaga püad sa	112
Need kümme käske moiskem	113
Oh Jummal! tulle armoga,	229
Oh Jesus Kristus! tulle sa	109
Omna Issaga mul tulle	433
Onnis, kes ei mõtta tehha	187
Et innimenne! ussinast	109
Et sanna se On seggane	111

Jühhapäiwil laulda.

Üks hingamisse päaw on se	454
---------------------------	-----

Jühhast ristimisest.

Kui Jesus sure armoga	123
-----------------------	-----

Jühhast õhtosõmaaiast.

Jesus Kristus, lunnastaja,	124
Kes omna ihhoga meid	125
Ma tullen, armas Jummal	126
Minno südda, rõmustelle,	129
Minna tabhan Jehowa kita	128
Mo Jesuke! sa ello leib!	382
Mo peigmees! armas Jesuke	392
Oh Jesus! rõmo saatja	130
Oige ja walle risti rahwa ellust.	
Hinged! allandusse sees	325
Ma	

Teine Register ehk Juhhataja.

Ma ristiinnimenne, sa ütled	361
Mind, Jesus! walgusta	365
Need wallatumad kütlewad	225
Tulge, risti innimesed,	201
Jnnimese hinge häddast ja ärra- rikmisest.	

Arra waimo toetaja	317
Oh Adam! sinno eksitus	160
Oh! kui waesed, waewalisjed	144
Oh! mitto waewa ilma sees	255
Et armo halikäs	443

Et si se se me le parrandamisest.

Armas Jesus, rõmustaja	132
Et tulge kofko, pattused!	324
Jesus! peästnud olled sinna	338
Jesand! kurja ollen teinud	133
Jesand! omma wiha sees	134
Kui sa risti tulles põled	352
Kuis ni julge? waene rummal!	356
Ma waene muld, kes patto teinud	135
Mo Jummal, hallasta	137
Mo peäle heida armo	139
Ni kui ma ellan tõeste	140
Oh armo juur! mo pat on suur,	141
Oh! helde armo Issa, sind	142
Oh Jesus! illem abbimees	143
Oh! kuhho lähän ma	146
Oh minna waene pattune	147
Et peäle üksnes, Jesuke!	151
Et pole, Jesand, süddamest	152
Suur ja ustaw on se sanna	451
Teie kurjad innimesed,	153
Woi! mis minna ollen teinud,	154
Di	



Digest Usust ja Digelsamisest.	
Keik kallis hinge õnnistus	156
Kristusse werri, õigus ka	346
Kui sa risti tulles põlled,	352
Oh Adam! sinno eksitus	160
Oh Jesus, pühha tallekenne!	412
Oh Jesus! wõtta sa meid	414
Oh pühha laps, kes sind	462
Oh wõtle katsuda	117
Sa meie lotus, Jesuke!	436
Siin armo rindus maggama	445
Pühha risti ellust.	
End näita koido täht	324
Keigeüllem armo walgus	342
Mo hinge mees! mis ütlen sull'	461
Oh! armas Jummal, anwita	188
Oh Jesus, armo walgus,	192
Oh Jesus minno ello	195
Oh Jummal, anna armo nüüd,	421
Oh wagga Jummal, kes	198
Sa päike watad alwa peäl	440
Palwest.	
Eks se olle arm ja heldus	119
Oh Jõsa taewa rigi sees	121
Sull', sull', Jehowa! tahhan	449
Wata Jummal! siin ma rummal	458
Waimolikkust walwamisest.	
Walmista, mo waim, end kül	205
Waimolikkust woitlemisest ja woimussest.	
Eks sa heida, karjane!	323
Jesus, oh aita! et woimust	164
Ma huan, Jesus, appi sind	170
Mo	470

Mo Jummal! waat, kui	173
Oh armad wennad, õed ka!	403
Oh Jesus! hallasta, Ning aita	193
Oh kunningas nüüd hallasta	424
Oh! mind wõtta targaks tehha,	196
Oh tru Jummal! sulle kaeban	149
Oh woitlejad! et käige peäle	431
So peäle, Jõsand, lodan ma	214
Kassinus sest.	
Mo Jummal, loja, abbimees!	388
Mailma ja isienne se ärrasalgamisest.	
Ei ilmast holi ma, Ei holi	162
Jesus rõmustaja, Hinge jahhutaja	38
Kes tahhab tõest armastada	345
Nüüd põlgan ma, mailm!	399
Nüüd tahhan ma tõest mahhajätta	400
Oh kes keik olleks kautand	421
Oh! tagganege, minno himmud	197
Uks on tarwis, armas Jummal	203
Himmust Jummal ja Jesusse järrele.	
Eks lõppe pea wahhimees,	319
Eks sa heida, karjane!	323
Jesus minno rõmustus	36
Jesus, tulle minnule,	39
Kül sa helde Jesus tulle	169
Millal ma saan sind, armas Jesus,	364
Millal saan ma nähha sind,	40
Mo keigekallim Jesuke	175
Mo keigekallim warra,	391
Mo waesus aiab mind, et ma	395
Neid tulleb wagga õnsaks kita,	396
Oh helde, kallis Jesuke!	409
Oh	470

Teine Register ehk Juhhataja.

Oh sa ello õhutataja!	428
Armastussest Jesusse wasto.	
Hing! kui tahhad hingada	329
Jesulest ei jätta ma,	331
Ma armastan, oh Jummal	247
Mind õppeta sind armastama,	367
Mo joud! sind tahhan armastada	387
Mo omma sinna olled,	176
Mo rahho Jesuke,	393
Nüüd armastan ma Jummal	397
Oh Jesus, helde olled sa	410
Oh Jesa südda! Jesuke!	417
Sa olled wiimseksi	48
Armastussest wendade ja keikide wasto.	
Oh Jummal lapsed! kuis armoga	419
Jesusse järrel käimisest.	
Se kitsas te on lai kül taewa	443
Üks wagga ello se on kerge tõest	456
Risti sallajast wäest.	
Keik tulge minno jure nüüd,	209
Oh helde Jummal! sinnule	189
Oh Jummal! mitto õnnetust	212
So pole, Jesus, kiusendan	215
Pühhasst süddame waigistamisest.	
Hinge ello, Jesuke,	327
Jesus näita mul' so joudo	335
Keik sündko nenda ikka mul	167
Südda! mis sa murretsed?	217
Kannatussest ja kindlast õnnisteggia pole hoidmisest.	
Eddasi! eddasi! Sion minne	318
Ehk kurjad kül mind kiusawad	207
Jesulest	

Teine Register ehk Juhhataja.

Jesulest ei jätta ma,	331
Nüüd põlgan minna rõõmsaste	185
Süddame andmisest õnnisteggia kätte.	
Mo hing! mis annad Jummalale	377
Mo Jesuke! kes mitto tubhat	379
Mo süddant annan keigest wäest,	179
Sell' risti lödud Werrise tallele	463
Üllem preester! kes sa tõest	457
Rõ must pühha Waimo sees.	
Oh, mis maggus on	426
Üsso Julgussest.	
Ei lahku minna sinnust	163
Jesus rõmustaja, Hinge jahhutaja	38
Ma kiitlen ükspäinis neist	359
Meil' tulleb abbi Jummalast,	223
Miks mo südda ennast waewab?	211
Mis hädda woib meil' sündida	224
Mo rõmustus on Jesuke,	394
Nüüd ollen minna pohja leidnud	398
Oh Jummal! sinno peäl	254
Oh! kui rummal on mo südda!	422
Tänno ja Ritusse Paulud.	
Mis kitust woime, Jesand!	233
Mis tänno moistan ma	372
Mo hing! head kaunid laulud	234
Mo hing, oh! rõõmsast kida	235
Nüüd kiitko keigest süddamest	237
Oh Jummal! suur on sinno tõ,	238
Oh tal! sind kidade	429
Oh wõtkem Jummalat	239
Sind, Jummal! kidade,	240
Wõtta nüüd Jesandat	242
m	
Jum	

Teine Register ehk Juhhataja.

Jummalikkust tarkusfest.	
Oh targa mele jaggaja!	218
Waimolikkust Rihlamisfest.	
Oh wõtta, armas Jesus, wasto mult	200
Mo pääst süddant olled wõtnud	389
Nüüd paistab meile kauniste	226
Tarkus, hinge peig! kes sa	453
Callajast usklikeude ellust.	
Kül waggade ello siin seestpidi	354
Pühha risti koggodusse kaebdusfest ja lotusfest.	
Jummal, wäggen wallitseja,	220
Kui Jummal meil ei olleks nüüd	221
Kui Jummal siin ei kanna hoost	222
Meil' anna rahho armoga,	233
Oh armas Jesus! meil on weel	405
Oh Isand suur on sinno arm	228
Oh Jummal! tulle armoga,	229
Oh Jummal! tulle heldeste,	230
Siin on lapsed :; Mitmesuggused	446
Sion kaebab sures häddas	231
So sanna meile linnita,	232
Surmast ja üllestoumisest.	
Et wiimne tund siin keikil' tulleb	243
Jesus, Onnisteggia,	336
Jummal meile pärrast	50
Keikis paikus, kus ma seisän,	244
Keskel selle ello sees	245
Kui ollen surma hädda sees	349
Kui surma tund on ukse ees,	246
Ma armastan, oh Jummal! sind,	247
Ma püan keigest hingest	248
Ma	248

Teine Register ehk Juhhataja.

Ma tahhan jätta mahha	171
Mo ello Kristus isse	249
Mo Jesus! ello walgustus	383
Mo Jesus, Jummal lihha sees	250
Nüüd furno kehha mattame,	252
Oh Jesus! minna tean kül,	252
Oh risti rahwas, kannata	257
Oh surrelik! mind mälleta	255
So holeks annan ennast ma	258
Uks maofenne ollen ma,	260
Jaggawesfest ellust ja surmast.	
Oh kui õnsad on need pühhad taewas	262
Oh tulge, innimesed,	265
Se aeg on subba pä,	263
Hommi ko Paulud.	
Eks löppe pea wahhimees?	319
End näita koido täht,	324
Et möda läinud pimme õ	268
Jummal, Ma ning taewa Loja,	269
Kui warra ülestoufen ma	270
Ma kidan, Isand Jummal	270
Ma tännan, armas Jesa,	271
Ma tännan, armas Jummal,	273
Ma tännan Jummal sind	275
Ma tännan sind, Et olled mind	276
Mo hing! oh anna süddamest	378
Mo südda! ärka üles,	277
Mo süddamest ning melest	278
Mo südda! olle walmistud,	279
Nüüd walw'wad innimesed	402
Õ läinud möda nüüd	280
Pääw aiab ärra sedda õõd	281
Ma	

Sind, Issand, tännan minna	282
Oh to Laulud.	
Urka ülles minno südda,	284
Armas Jesus! sind ma pallun	286
Nüüd hing'wad innimesed	287
Nüüd on se pääw jo lõppenud	288
Oh Jesus! meie jure jä	290
Oh Kristus! walgus olled sa	290
Pääw lõppeb nüüd,	291
Pääw lõppeb teäl,	292
Pääw tabhab loja miinna,	293
Se pääw, oh Kristus, olled sa	294
So nimmel lähhan nüüd	295
Sõma Laulud.	
Et kiitke Jummal, kes on on ni helde	296
Jummalat kiitke, Jummalat	297
Mo südda, tanna Jummalat	298
Nüüd kitus olgo sulle	300
Nüüd laulgem suust ning süddamest	301
Nüüd mõtkem Jummalale	302
Oh Issa taewa sees!	303
Oh Jummal! meie tänname	304
Sedda Issa kõrges	305
So nimmi pühha olgo!	301
Laste Laulud.	
Lapsed! kuis on hinge luggu?	358
Ma ollen weike lapsok	360
Hädada aial.	
Kui meil on püsti hädda läes	305
Kürie eleison	309
Meist, armas Jummal, pöra	306
Oh armas Jummal! armwita	307
Oh	48

Oh Jesus! rahho andia,	308
Oh Jummal, dige tassuja!	312
Önnistaminne.	
Mind, Jummal Issa! önnista	313
Wiimne Laul.	
Amen, au Issal' olgo,	314



### III. Register der Christlichen Lieder

nach dem deutschen Alphabet.

Ach! bleib bei uns, Herr Jesu	290
Ach du liebes-volles Wesen	405
Ach ein Wort von großer Treue	451
Ach Gott, gieb du uns deine Gnad'	421
Ach Gott, mich drückt ein schwerer	368
Ach Gott und Herr!	141
Ach Gott! vom Himmel sieh' darein	230
Ach Gott! wie manches Herzeleid	212
Ach Herre! du gerechter Gott	312
Ach lieben Christen, seyd getrost	257
Ach liebster Jesu! rufe mich	408
Ach mein Jesu, sieh', ich trete	286
Ach treuer Gott! barmherzig's Herz	189
Ach! was hab ich ausgerichtet	154
Ach! was sind wir ohne Jesu?	144
Ach! wann werd' ich schauen dich?	40
Ach! wie elend ist unsre Zeit	255
Advents Lied von der dreifachen Zukunft	9
Allein Gott in der Höh' sey Ehr,	101
Allein zu dir, Herr Jesu Christ	151
Allenthalben, wo ich gehe	244
Als Christus geboren war	15
Amen! Gott Vater und Sohne	314
An der Brust der Gnaden liegen	445
Auf! auf! mein Herz mit Freuden	79
Auf Christi Himmelfahrt allein	90
Auf diesen Tag bedenken wir	89
Auf ihr Streiter, durchgedrungen	431
Auf	478

Auf meinen lieben Gott	254
Auf! meine Seel, dank'	298
Auf, Seel', und danke deinem Herrn	378
Aus meines Herzens Grunde	278
Aus tiefer Noth schrei ich zu dir	152
Befieh! du deine Wege	171
Bewein o Christen-Mensch	427
Blut und Wunden :: haben uns	459
Christ! der du bist der helle Tag	294
Christe! der du bist Tag und Licht	290
Christ fuhr gen Himmel	85
Christi Blut und Gerechtigkeit	346
Christ ist erstanden	77
Christ lag in Todes Banden	73
Christum wir sollen loben schon	20
Christ, unser Herr, zum Jordan kam	123
Christus, der ist mein Leben	249
Christus, der uns selig macht	56
Da Jesus an dem Kreuze stund,	55
Danket dem Herrn, denn er	296
Dank sey dir, großer Gott,	275
Das alte Jahr vergangen ist,	29
Das Jesulein soll doch mein Trost	394
Daß du mich diese finstre Nacht	268
Das wahre Christenthum ist	456
Dem blut'gen Lamme	463
Den Vater dort oben	305
Der Gnaden Brunn fleußt noch,	443
Der schmale Weg ist breit genug	443
Der Tag, der ist so freudenreich	23
Der Tag hat sich geneiget	293
Der Tag ist hin, mein Geist und	292
Der	478

## III. Register.

Der Tag ist hin, mein Jesu,	291
Der Tag vertreibt die finstre Nacht	281
Des Morgens, wenn ich früh	270
Dich Jesum loben wir, Lämmlein	429
Die Engel, die im Himmels Licht	105
Die Liebe leidet nicht Gesellen	345
Die Seele Christi heil'ge mich	67
Die Zeit ist nunmehr nab'	263
Dir, dir Jehova, will ich singen	449
Dies sind die heil'gen zehn Gebot	113
Du bist ja ganz mein eigen	176
Du blutiger Versöhner	442
Du Friedens Fürst, Herr Jesu	308
Du hast mir das Herz genommen	389
Du heiliges Kind, wer dich	462
Du Lebens Brod, Herr Jesu Christ	382
Du, meine Seele, singe	234
Durch Adams Fall ist ganz	160
Du unbegreiflich höchstes Gut	175
Du sagst: ich bin ein Christ	361
Du unser auserwähltes Haupt	436
Du wollest uns das Kreuz Geheimniß	414
<b>E</b> in' feste Burg ist unser Gott	223
Ein Kindelein so löblich	24
Ein Kind gebor'n zu Bethlehem,	25
Ein Lämmlein geht und trägt	68
Eins ist noth, ach Herr! dies Eine	203
Entfernet euch, ihr matten Kräfte	197
Erbarm' dich mein, o Herre Gott	139
Erhalt uns, Herr, bei deinem	232
Erhebe dich, o meine Seele	279
Erleucht mich Herr, mein Licht	365
Erschein	

## III. Register.

Erschein du Morgenstern	324
Erstanden ist der heil'ge Christ	75
Es glänzet der Christen inwendiges Leben	354
Es ist das Heil uns kommen her	156
Es ist gewißlich an der Zeit	261
Es sind schon die letzten Zeiten	10
Es spricht der Unweisen Mund wohl	225
Es woll' uns Gott genädig seyn	229
Ew'ge Weisheit, Jesus Christ,	453
Fahre fort, fahre fort! Zion fahre	318
Freu' dich, du Christenheit	6
Freuet euch, ihr Christen alle	23
Fröhlich soll mein Herze springen	434
<b>G</b> ar lustig jubiliren	14
Geh' aus, mein Herz, und suche	181
Gelobet sey der Herr, der Gott	103
Gelobet seyst du, Jesu Christ,	21
Gott der Vater wohn' uns bey	101
Gott, der wirds wohl machen,	207
Gott des Himmels und der Erden	269
Gott hat das Evangelium	12
Gott sey gelobet und gebenedeyet	125
Gott Vater, der du alle Dinge	115
Gott Vater, sende deinen Geist	99
Guter Hirte, willst du nicht	323
<b>H</b> ab' herzlich Lob, hab' ewig Dank	16
Helft mir Gottes Güte preisen	27
Herr! aller Weisheit Quell und Grund	218
Herr Christ, der ein'ge Gottes Sohn	52
Herr, deine Treue ist so groß	228
Herr Gott, dich loben wir,	240
Herr Gott, nun sey gepreiset	300
Herr,	

Herr, ich habe mißgehandelt	133
Herr Jesu Christ, dich zu uns wend'	109
Herr Jesu Christ, du höchstes Gut	143
Herr Jesu Christ, ich schrei zu dir	215
Herr Jesu Christ, ich weiß gar wohl	252
Herr Jesu Christ, mein Leben	195
Herr Jesu Christ, mein's Lebens Licht	383
Herr Jesu Christ, wahr'r Mensch und	250
Herr Jesu! Gnaden-Sonne	192
Herr Jesu meine Ruh	393
Herzlich lieb hab ich dich, o Herr	247
Herzlich thut mich verlangen	248
Herzliebster Jesu, was hast du	57
Heut ist des Herren Ruhetag	454
Hier sind Kinder von verschiedenen	446
Hilf Gott, daß mirs gelinge	62
Hilf, Herr Jesu, laß gelingen,	26
Hilf mir, mein Gott,	188
Höchster Priester, der du dich	457
Hüter, wird die Nacht der Sünden	319
<b>I</b> ch armer Mensch, ich armer Sünder	135
<b>I</b> ch armer Sünder komm zu dir	147
<b>I</b> ch bin ein kleines Kindelein	360
<b>I</b> ch bin ein Würmlein, arm und	260
<b>I</b> ch danke dem Herrn von ganzem	128
<b>I</b> ch danke dir, Herr Gott, in deinem	270
<b>I</b> ch dank' dir, lieber Herre,	282
<b>I</b> ch dank' dir schon durch deinen Sohn	276
<b>I</b> ch habe nun den Grund	398
<b>I</b> ch hab ihn dennoch lieb	48
<b>I</b> ch hab mein Sach Gott heimgestellt	258
<b>I</b> ch komm jetzt als ein armer Gast	126
<b>I</b> ch	49

<b>I</b> ch liebe Gott und zwar umsonst	397
<b>I</b> ch ruf zu dir, Herr Jesu Christ	170
<b>I</b> ch rühme mich einzig der blutigen	359
<b>I</b> ch will dich lieben meine Stärke,	387
<b>I</b> ch wills wagen ;: von der schönen	332
<b>J</b> ehova! dein Regieren macht	238
<b>J</b> ehova! nimm von mir die Kräfte	200
<b>J</b> esu, deine heil'gen Wunden	340
<b>J</b> esu, der du meine Seele	338
<b>J</b> esu, frommer Menschen-Heerden	333
<b>J</b> esu, gib mir deine Fülle	335
<b>J</b> esu, hilf siegen, du Fürste des	164
<b>J</b> esu, komm doch selbst zu mir	39
<b>J</b> esu, komm mit deinem Vater	433
<b>J</b> esu, Kraft der blöden Herzen,	317
<b>J</b> esu, meine Freude	38
<b>J</b> esu, meiner Seelen Leben	327
<b>J</b> esu, meiner Seelen Ruh	35
<b>J</b> esu, meines Herzens Freud'	36
<b>J</b> esu, meines Lebens Leben	53
<b>J</b> esu, rufe mich von der Welt	50
<b>J</b> esus Christus Gottes Lamm	332
<b>J</b> esus Christus, unser Heiland	72
<b>J</b> esus Christus, unser Heiland, der von	124
<b>J</b> esus Christus, wahr'r Gottes Sohn	80
<b>J</b> esus ist mein Heil und Leben,	37
<b>J</b> esus meine Zuversicht	336
<b>J</b> esu schwebt mir in Gedanken	334
<b>I</b> hr armen Sünder kommt zu Hauf	324
<b>I</b> hr Christen, seht, daß ihr ausfegt	78
<b>I</b> hr Kinder des Höchsten, wie stets um	419
<b>I</b> hr Seelen! sinkt, ja sinket hin	325
<b>I</b> n allen meinen Thaten	183
<b>I</b> n	39

## III. Register.

In dich hab ich gehoffet, Herr!	214
In dieser Morgenstund' will ich	273
In dulci júbilo, nun singet	22
Ist es nicht ein Werk der Gnaden	119
<b>K</b> omm, Gott Schöpfer! heiliger	91
Komm, heiliger Geist, Herre Gott	94
Komm, komm, o Himmels-Taube!	95
Komm, o komm, du Geist des Lebens	93
Komm, Sterblicher, betrachte mich	255
Kommt her, ihr Menschen Kinder	265
Kommt her zu mir, spricht Gottes	209
Kommt und laßt euch Jesum lehren	201
Kyrie, ach Vater allerhöchster	102
<b>L</b> asset uns den Herren preisen	82
Lebt Christus, was bin ich betrübt	451
Liebe, die du mich zum Bilde	316
Liebster Jesu, du wirst kommen	169
Liebster Jesu, Trost der Herzen	132
Liebster Jesu, was für Müß	373
Liebster Jesu, wir sind hier	108
Litaney	309
Lobe den Herrn, den mächtigen	242
Lobet den Herrn, lobet den	297
Lob sey dem allmächtigen Gott,	5
Lob sey dir, Jesu, großer Held	88
Lobt Gott, ihr Christen, allzugleich	49
<b>M</b> ache dich, mein Geist, bereit	205
Mag ich Unglück nicht widerstehn	207
Mein' Augen schließ ich	295
Meine Armuth macht mich schreien	395
Meinen Jesum laß ich nicht	331
Meine Seele erhebt den Herren	104
Meine	

## III. Register.

Meine Seel', ermuntre dich	374
Meine Seele, willst du ruhn	329
Meines Lebens beste Freude	31
Mein Gott, das Herz ich bringe dir	179
Mein Gott und Vater, segne mich	313
Mein Heiland lehre mich recht lieben	367
Mein Herzens Jesu, meine Lust	41
Mein Herze soll nun ganz absagen	400
Mein Jesu schönstes Leben	384
Mensch, willst du leben seliglich	112
Mit Ernst, ihr Menschen Kinder,	8
Mit Fried und Freud ich fahr dahin	50
Mitten wir im Leben sind	245
<b>N</b> imm von uns, Herr, du treuer Gott	307
Nun bitten wir den heil'gen Geist	98
Nun danket alle Gott	239
Nun danket all' und bringet Ehr	237
Nun freut euch, Gottes Kinder all'	85
Nun freut euch, lieben Christen, gemein	158
Nun Gott lob! es ist vollbracht	108
Nun gute Nacht, du eitles	399
Nun ist es alles wohlgemacht	70
Nun kommt der Heiden Heiland	7
Nun laßt uns den Leib begraben	252
Nun laßt uns gehn und treten	28
Nun laßt uns Gott dem Herren	302
Nun lob', mein Seel', den Herren,	235
Nun mach uns heilig, Herre Gott	102
Nun ruhen alle Wälder	287
Nun sich der Tag geendet hat	288
Nun treten wir ins neue Jahr	30
Nun wachen alle Wälder	402
O!	



<b>D!</b> der alles hätt' verloren	421
<b>D</b> du aller süßte Freude!	97
<b>D</b> du allertiefste Liebe	342
<b>D</b> du Liebe meiner Liebe	315
<b>D</b> du süße Lust, aus der	426
<b>D</b> Gott der du aus Herzens Grund	105
<b>D</b> Gott! du frommer Gott	198
<b>D</b> Gott! ich thu dir danken	271
<b>D</b> Gott! mein Schöpfer, edler Fürst	388
<b>D</b> Gott! wir danken deiner Güt	304
<b>D</b> Haupt voll Blut und Wunden!	60
<b>D</b> heil'ger Geist! kehre bey uns ein	92
<b>D</b> Herre Gott, dein göttlich Wort	111
<b>D</b> Jesu Christ, der du mir bist	87
<b>D</b> Jesu Christ, mein schönstes Licht	45
<b>D</b> Jesu, du mein Bräutigam	392
<b>D</b> Jesu, Hoffnung wahrer Neu	410
<b>D</b> Jesu, meine Bönne, du	130
<b>D</b> Jesu, siehe drein	193
<b>D</b> Jesu! süßes Licht, nun ist die Nacht	280
<b>D</b> Jesu! süß, wer dein gedenkt	43
<b>D</b> ihr Kinder, was wills werden	358
<b>D</b> Lämmlein geschlacht	412
<b>D</b> Lamm Gottes! unschuldig	65
<b>D</b> Mensch! wie ist dein Herz bestellt	109
<b>D</b> Mensch! wollest bedenken	63
<b>D</b> Sonne, die aufs niedre sieht	440
<b>D</b> Tod! wo ist dein Stachel nun	81
<b>D</b> Traurigkeit! o Herzeleid!	71
<b>D</b> Vater aller Frommen!	301
<b>D</b> Vater der Barmherzigkeit	142
<b>D</b> Vater, Herz, o liebes Brunn!	417
<b>D</b> Ursprung des Lebens	428
<b>D</b> Welt!	

<b>D</b> Welt! sieh hier dein Leben	65
<b>D</b> wie selig seydt ihr doch, ihr Frommen	262
<b>D!</b> wie selig sind zu nennen	396
<b>D!</b> wir armen Sünder	59
<b>S</b> chatz über alle Schätze	391
<b>S</b> chau, lieber Gott, wie meine	173
<b>S</b> chmücke dich, o liebe Seele	129
<b>S</b> chütte deines Lichtes Strahlen	196
<b>S</b> eelen Bräutigam, Jesu	33
<b>S</b> ey mir doch gnädig, o mein Gott	137
<b>S</b> ieh, hier bin ich, Ehren-König	458
<b>S</b> ingen wir aus Herzens Grund	301
<b>S</b> ollt ich meinem Gott nicht singen	320
<b>S</b> o wahr ich lebe, spricht dein Gott	140
<b>S</b> o wünsch ich nun ein' gute Nacht	185
<b>S</b> traf' mich nicht in deinem Zorn	134
<b>T</b> reuer Gott, ich muß dir klagen	149
<b>V</b> alet will ich dir geben	171
<b>V</b> ater im höchsten Throne	303
<b>V</b> ater unser im Himmelreich	121
<b>V</b> erleih' uns Frieden gnädiglich	233
<b>V</b> ersuchet euch doch selbst	117
<b>V</b> om Himmel hoch, da komm ich her	17
<b>V</b> om Himmel kam der Engel	19
<b>V</b> on Gott will ich nicht lassen,	163
<b>U</b> nser Herrscher, unser König	220
<b>U</b> nveränderliches Wesen,	341
<b>W</b> ach auf, mein Herz, die Nacht	74
<b>W</b> ach auf, mein Herz, und singe	277
<b>W</b> acht	

### III. Register.

Wacht auf, ihr Christen alle	11
Wär Gott nicht mit uns diese Zeit	221
Warum betrübst du dich, mein Herz	177
Warum sollt ich mich denn grämen?	211
Warum willst du doch für morgen	370
Waschet euch, ihr Volk der Sünden	153
Was frag ich nach der Welt,	162
Was fürcht'st du, Feind Herodes, sehr	49
Was für Kummer, was für	217
Was giebst du denn, o meine Seele	377
Was kann ich doch für Dank	372
Was kann uns kommen an für	224
Was Lobes soll'n wir dir,	233
Was mein Gott will, das gescheh'	167
Was sag ich dir, die mit viel tausend	379
Was sag ich dir, mein lieber Mann	461
Weg mein Herz mit den Gedanken	447
Weil nichts gemeiners ist, als sterben	243
Wend ab deinen Zorn, lieber Gott	306
Wenn erblic' ich doch einmal	364
Wenn ich in Todes-Nöthen bin	349
Wenn mein Stründlein vorhanden	246
Wenn wir in höchsten Nöthen	305
Werde munter, mein Gemüthe	284
Wer im Herzen will erfahren	350
Wer ist wohl wie du? Jesu,	32
Wer nur den lieben Gott läßt	168
Wie schön leucht'et uns der Morgenstern	226
Wie soll ich dich empfangen?	3
Wie wird doch so gering	51
Wir glauben all' an einen Gott	114
Wo Gott der Herr nicht bei uns	222
Wohl dem, der in Gottes Furcht	187
Wohl dem Menschen, der nicht wandelt	187
Wo soll ich fliehen hin	146
<b>Z</b> euch uns nach dir	87
Zion klagt mit Angst und Schmerzen	231
<b>Gott allein die Ehre!</b>	





